ஆனந்த போதினி

REGD No. M. 1180.

ANANDA BODHINI

Vol. 18. பொருளடக்கம் No. 2.

8 - SEP 1932

		பக்கம்.
1.	கடவுள் வணக்கம்	81
2.	தற்கால கல்வி முறை	83
3.	கம்பன் கண்டதோர் காட்சி ...	88
4.	இரவலின் இ...	... 92
5.	அழகு! அழகு!! அ...!!!	... 97
6.	விக்கிரகாராதனை	... 101
7.	உபாத்தியாயனியல்பு	... 107
8.	நாட்டின் இலக்கணமும், வள்ளுவர் கருத்தும்; சசிவண்ணன்	112, 114
9.	பிராட்டியார்	... 120
10.	லைப் இன்ஷியூரென்ஸ் பகுதி	127
11.	பழைய சாடியும் புதிய மதுவும்	132
12.	கருப்பவதிகள் அனுசரிக்க வேண்டிய விதிகள்	... 137
13.	விசித்திர விநோதம்	... 140
14.	ஆனந்தனுக்கு வாழ்த்து	... 144
15.	சிறுகதை, சிவத்தியானம்	146, 150
16.	ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்	... 152

ரா211, N18A8
N32.18.2
198549

... போகானந்தத்தை விரும் ...
... த இரகசிய சாஸ்திரம்.
... உள்ளவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இல்வாழ்க்
கை... ...க்கையாக ...த்திப் பேரானந்தக் கடலில் மூழ்கி, தற்சந்ததி
யைப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல
இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இ' நூல் இப்போது இனிய தமிழ்நடையில் வெளி

(212)

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்

அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்

வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள்

(நான்காம் பதிப்பு)

8 - SEP 193[illegible]

அழகிய சீமை கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கண்ணைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெரிய டைப்பில் பேபரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1–12–0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் நூதன நூல்; போகானந்தத்தை விரும்பும் பூமான்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இல்வாழ்க்கையை நல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் பேரானந்தக் கடலில் மூழ்கி, நற்சந்ததியைப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இந் நூல் இப்போது இனிய தமிழ்நடையில் வெளி

மிடப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின் சாராம்சங்களும், அகப்பொருள் நூல்களின் கருத்துகளும், தேகதத்துவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், சாகரம், தெலுங்கு; கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்துஸ்தானி, பார்ஸி, இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பரச நூல்களின் கொள்கைகளும், இன்பவாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அதற்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் படங்களும், லயன்பிளாக்குகளும், இன்னும் இல்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனவாகிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமானவர்களை மணம் புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இல்வாழ்க்கையில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அளவற்ற ஆனந்தமுற்று அழகிய சந்ததிகளைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடையவேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை யின்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷை தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இந்திராபாய் அல்லது இந்திரஜாலக்கள்ளன்

இதில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்காம் என்ற கள்ளன் கல்வி சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமர்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையனாதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியாகச் செய்யும் பல கொலைகளவுகள் அதிசயமானவைகளே. இந்திராபாய் பன் முறைகளில் அக்கள்ளனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணாபத்துக்களி லிருந்து தப்புவதும் அவளைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்காத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0

தமிழ் மெட்டீரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்.

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு வினா முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டு மென்பதை இந்நூல் நன்குகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம், இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடியவரையில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்து கொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

முந்துங்கள்! முந்துங்கள்!!

ஆர்டருக்கு முந்துங்கள்!!!

பின்பு கிடைக்கவில்லையே என்று வருந்தாதீர்கள்.

க ற் கே ா ட் டை

ரஸம் சொட்டும் அற்புத நாவல்

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாய் பிரசுரிக்கப் பட்டுவந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தா நேயர்களில் அனேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தரவேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டுக்கொண்டபடியால் இது வெளியிடப்பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இந்நாவலின் சுவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டியது அநாவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள் இதுவே தலைசிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாய்க் கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்துகொள்வதோடு முடியுமட்டும் அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்பிரஷ்டமடைந்த சில உயர்குல மகுடவர்த்தனர்கள் தலை மறைந்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு திடுக்கிடும் பிராணாபத்துகளில் சிக்கிக்கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொணு வியப்பையும் சோகத்தையும் வீரரசத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும் துணிகரமான தீரச்செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் ே காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு வகையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேடமாவது, இதிலுள்ள கதாபாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும் அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதியை அத்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன.

இது தெளிவான இனிய நடையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய முக்கிய விஷயங்களையெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நூலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

"ஆனந்தபோதினி" சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய நாவல்! புதிய நாவல்!!

கிருஷ்ணஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சிடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்திமதிகளும், கெடுவான் கேடு நினைப்பான் என்பதற்கிணங்க நீதிமதியோடு கூடிய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அணு 14.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப்புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளவுக் கஞ்சாப் பாதகனுன கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினளை அவள் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கருதி, அவளை இறந்தவள்போல யாவரும் நம்பும்படியான சூழ்ச்சிசெய்து, சாமர்த்தியமாய் ...வே அவளுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவளால் காதலிக்கப்பட்டவனுமான ...மனோகரன் என்பவன்மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகாவீரதீர சிங்கமும், ஆபத்தினை அணுவளவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை சூடுபவனுமாகிய துப்பறியும் ஆனந்தசிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தஸிங் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டுபிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்பதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் அவளை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்தசிங் வெற்றிமாலை சூடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப்படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அணு 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மதனும்பாள் 2-பாகம்.

இதில், காளிங்கனுகிய லோகநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன், சகோதரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக் கெடுதலும், பட்டாபிராமன் என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பாள் என்னும் உத்தமியைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி, வேலாயுதன் என்பவனைத் தன் மோசச் செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்சனைகளைச் செய்து, மதனும்பாளை ஆதரித்துவந்த பாங்கிக்காரர் மனைவியாகிய விமலாபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பாளைத் தன் விருப்பத்திற் கிணங்கச் செய்வதும், பாங்கியில் மகாமாயக் களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை நிரபராதியாகிய பட்டாபிராமன் மேல் சுமத்துவதும் படிப்போர்க்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும்.

2 பாகமும் விலை ரூபா 3.

காமவல்லி இன்பரசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அணு 8

இராஜாமணி

அல்லது

ஓர் அபூர்வ மர்மம்.

கற்புக்கரசியாகிய ஓர் உத்தமியின் சரித்திரத்தை மெத்தத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியது. இராஜாமணி யென்னும் பெண்மணி பெருந்திருட்டும் மிகுந்த கொலைத்தொழிலுமுடைய ஒருவனுக்கு மகளாயிருந்தும், அவனைப்போலவே பெரும் பாதகச் செயல்களையுடைய ஒரு முரடனுக்குச் சகோதரியாயிருந்தும் அவர்களிடம் அகப்பட்டுப் பெரிய ஆபத்திற் சிக்கிய பூபாலம் பிள்ளை யென்பவரைக் காப்பாற்றி அவருடன் தானும் வெளியேறி அவரை மணந்துகொள்வது, அதிசயம் பொருந்திய செயல்களாயும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாயும் இருக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

பரமார்த்த தரிசனம் என்னும்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை வசனம்

(ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.)

இது, பாரதப் போரில், யுத்தகளத்தில், அருச்சுனன் தன் தாயாதி முதலியோர்களைக் கண்டு, மயக்கங்கொண்டு, தனது க்ஷத்திரிய தருமத்தைக் கைநெகிழவிடுத்தபோது ஸ்ரீ பகவான் அவனுக்கு உண்மை விளங்க உபதேசித்தருளிய சிறந்ததோர் தத்துவநூல்; எல்லாப் பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு எல்லாராலும் பொன்னேபோற் போற்றப்படுவது ; கன்ம, ஞான, பக்தியோகம் முதலியவற்றை விளக்கமாக எடுத்துரைப்பது ; பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. இதன் ஆவசியகத்தைப் பெரிதுங் கருதி ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள், ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் கருத்துக்கிணங்க கோவிலூர் ஸ்ரீமத் பொன்னம்பல சுவாமிகள் செய்தருளிய பாஷியத்தைத் தழுவி, சகலரும் படித்துஜ்ஜீவிக்க, இனிமையான எளிய தமிழ்நடையில் வசன ரூபமாக எழுதி நமது ஆனந்தபோதினியின் வாயிலாகச் சிறிது சிறிதாக வெளியிட்டு வந்தார். அது இப்போது தனிப் புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டு விலைக்குத் தயாரா யிருக்கின்றது.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

விராடபர்வ வசனம்

நமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திரம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ மகாபாரதம் விராடபருவம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சரளமான செந்தமிழ் நடை. முத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

விக்கிரமாதித்தன் கதை

ஆண், பெண், பால பாலிகைகள் யாவரும் எளிதில் வாசிக்கும்பொருட்டு இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் 628-பக்கங்கள் 48-ஐதீகப் படங்களுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இது பூர்வத்தில் மகா பிரக்கியாதிப்பெற்று, நவரத்தின கசிதமான முப்பத்திரண்டு பதுமைகள் சூழ்ந்த சிம்மாதனத்தில் வேதாளத்தையே வாகனமாகக்கொண்டு 2000-வருடங்கள் அரசியற்றி அற்புத லீலைகள் புரிந்த விக்கிரமாதித்தன் என்னும் சக்கிரவர்த்தியின் பிரபாவங்களை அம்மன்னனுக்குப் பின்னால் அரசியற்றிய வீர, சூர, தீர பராக்கிரமசாலியாய போஜமகாராஜனுக்கு, விநோதரஞ்சிதம், மதனபிஷேகம், கோமளவல்லி, மங்களகல்யாணி, மந்திர மனோன்மணி, சிங்காரமோகனவல்லி, பரிமளமோகினி, கிருபாபரிபூரணி முதலிய 32-பதுமைகள் சொல்லிய அருமையான கதை. இடையிடையே பல விசித்திர ஆனந்தக் கதைகள் இதிலடங்கியிருக்கின்றன.

இதன்விலை ரூபா 2.

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேர்த்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்து கொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நே. 167, மதராஸ்.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி.பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

சந்திரசேகரி.

இரண்டாம் பதிப்புகள்.

எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. உலகானுபவமும் இலக்கண அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய நாவல் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-32 வரை விலை ரூ. 1.

இந்நூலிலடங்கிய விஷய அட்டவணை.

1. திருநாள் பார்த்துத் திரும்புதல்	10. "பத்மாஸனி பாய்"
2. விருத்தாப்பியரின் விவரம்: தந்தையும் மகளும்	11. சென்னை செல்லத் தீர்மானித்தல்
3. மணிமாலையும், மல்லிகை மலரும்	12. ஒழுக்கமா அல்லது கடமை யார்?
4. கிருஷ்ணசாமி	13. மிஸ்டர் மீனுவய்யர்
5. "வனஜ விலாஸ்"	14. "வருவாரழைத்து வாடி"
6. இளமைக் காதல், ஞானமுத்தின் பிரிவு	15. சென்றது கூறி செய்வது கருதல்
7. விவாக சீர்திருத்தம்: மனோசக்தி	16. சித்திர நாடகம்
8. மதப்பற்று	17. வயோதிகர் பிரிவு
9. கண்டவர் வியக்கும் குண்டோதரன்	18. பெரியவர் பிரிதல்; பண்டிதை வருதல்
	19. எனையாளும் ஈசன் செயல்
	20. கடவுளைநம்பினோர் கைவிடப்படார்

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-32 வரை விலை அணா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நே. 167, மதராஸ்.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி.பி.ஜ., அவர்கள் இயற்றியவை.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்புகள்.

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து நடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதியும், உண்மையும், அன்பும் நிலைகுலைந்து, மூலை முடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகி வரும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இந்நாவல் வரையப்பட்டது. இதில் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்தியா எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிகளடங்க பலதிறத்து மனிதர்களின் சுபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் ஊழல்களும், ஆப்தமித்ரனின் அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்தரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அத்தாட்சிகளோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து நற்பயனடைந்து இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-32 வரை விலை ரூ. 1—8—0

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருஞ்செல்வன் விளைந்த பெருஞ்செல்வம்

இந்நூலின் கதாநாயகன் பெயரே இந்நூற்கும் பெயராய் அமைந்தது. **அன்பானந்தன்** என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்து அதனோடு ஒன்றாகி விளங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இந்நூல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை நமக்குத் தாய்ப்பாஷையாக வுள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இப்படிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள்படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமையும் கலந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக்களின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்பதும் இந்நூற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-32 வரை விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உ

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொருள் ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	ஆங்கீரஸஹு ஆவணிமீ ௧௨	பகுதி
18	1932ஹு ஆகஸ்டுமீ 16உ	2

கடவுள் வணக்கம்.

அத்துவித வத்துவைச் சொற்பரகா சத்தனியை
அருமறைகள் முரசறையவே
அறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
ஆதியை அநாதியேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தம்பெறுச்
சாலம்ப ரகிதமான
சாசுவத புட்கலநி ராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோமநிலையை
நித்தநிர் மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்தமான
நிர்விகா ரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தில் நின்றிலகு
திவ்யதே சோமயத்தைச்
சிற்பரவெ ளிக்குள்வளர் தற்பரம தாணபர
தேவதையை அஞ்சலிசெய்வாம். (1)

என்செய லின்றி யாவுநின் செயலென் றெண்ணுவே னெவ்வொருகாலம்
புன்செயன் மாயை மயக்கினென் செயலாப் பொருந்துவே னஃதொருகாலம்
பின்செயல் யாது நினைவின்றிக் கிடப்பேன் பித்தனேன் கன்னிலைபெறநின்
றன்செயலாக முடிந்திடல் வேண்டும் சச்சிதா னந்தசற்குருவே. (2)

எண்ணில்பல கோடியுயி ரெத்தனையோ வத்தனைக்கும்
கண்ணிற் கலந்தவருட் கண்ணே பராபரமே. (3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் எல்லாமாய் விளங்கும் இறைவனை வணங்கவேண்டும் என்கிறார்.

(இ-ள்.) இரண்டற்ற ஏகப்பொருளாயும், மந்திரமே திருவடிவாகக் கொண்ட ஒன்றாகவும், அருமையான வேதங்கள் முழங்கா நிற்ப உயிருக் குயிராகிப் பேரின்பமயமான முதற்பொருளாகவும், பழமையான தனி உண்மைச் சொரூபமாகவும், மத சம்மதம் பெருமையால் ஆதாரமற்றதாய் சாசுவதமும், புட்கலமும், நிராலம்பமும், ஆலம்பமுமான சாந்தபதம் என்னும் வ்யோம நிலையாகவும், அநாதிமல நீக்கத்துடன் கூடிய பிரபஞ்சாதீபப் பொருளாகவும், விஷயப் பற்றுக்கள் ஒன்றுமில்லாத சுத்தம் அமைந்த விகாரமின்மையாகவும், பொதுவாய் நிலைபெற்று விளங்குகின்ற நிரஞ்சனமாகிய நிராமயமாகவும், கருத்து அறியாதவகை கருத்தில் நின்று பிரகாசிக்கின்ற மேன்மையான ஒளிப் பிழம்பாகவும், பரமாகாயத்தில் பூரணாகாரமாகியும், பரமேசுரனாகியும் விளங்கும் மேலான தெய்வத்தை (யாம்) கைகூப்பி வணங்குவாம் என்க.

அத்துவிதம்—இரண்டற்றது—ஏகம் என்றபடி. அருமறைகள் முரசறைதல்—ஈண்டு முழங்கல் அதாவது நிச்சயமாகச் சொல்லல். ஆதியந்தம் அல்லாத் தன்மையினால் "அநாதி" என்றார். சாலம்பரகிதம்—பற்றுக் கோடில்லாதது. சாசுவதம்—என்றைக்கும் உள்ளது. புட்கலம்—நிறைந்தது. நிராலம்பம்—ஆதாரமில்லாதது. ஆலம்பம்—ஆதாரம். சாந்தபதம்—ஒடுக்க நிலை. வியோமம்—ஆகாயம். நின்மலம்—மாசின்மை. நிஷ்ப்ரபஞ்சம்—பிரபஞ்ச நீக்கம். நிர் விஷயம்—அறியப்படாமை. நிர்விகாரம்—வேறுபாடின்மை. தடத்தம்—பொது. நிரஞ்சனம்—குற்றமின்மை. நிராமயம்—நோயின்மை.

2. இதனால் தமது நிலையற்ற மனப்போக்கை வெளியிட்டிரங்குகின்றார்.

(இ. ள்) சச்சிதானந்த சற்குருவே! அடியேனுடைய செயலில்லாமல் எல்லாம் தேவரீர் செயலாம் என்று தற்போத முனைவு இல்லாத ஒவ்வொரு காலத்தில் சிந்தியா நிற்பேன். புன் செய்கையையுடைய மாயை மயக்கத்தால் ஒரு காலத்தில் என் செயலாகக் கொண்டு அமைந்திருப்பேன். பின்னர் எச்செய்கையும் நினைத்தலின்றி வாளா கிடப்பேன். நான் ஒரு பெரும் பித்தன். இத்தகைய தடுமாற்றங்களில்லாத மேலான நிலையினைப் பொருந்தத் தேவரீருடைய செயலேயாக முடிவு செய்தருளல் வேண்டும் என்க.

3. (இ-ள்) அளவில்லாத பல கோடி வகைப்பட்ட ஜீவராசிகள் எவ்வளவோ அவ்வளவிலும் கண்ணின் மணிபோலக் கலந்திருந்த திருவருட் கண்ணே! பராபரமே! (என்னைக் காப்பாயாக) என்க.

ஆனந்தபோதினி
ஆங்கீரஸ
௵ ஆவணிமீ 1௳

தற்காலக் கல்வி முறை.

———:(o):———

மக்கட்கு எத்தகைய கல்வி வேண்டும் என்னும் பிரச்சினையைக் குறித்துப் பல மேதாவிகள் நன்கு ஆராய்ந்து அடிக்கடி வெளியிட்டு வருகின்றனர். வெறும் வித்தையை உத்தேசித்த கல்வியால் போதிய பயன் இல்லை, வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்குத் துணைபுரியும் கல்வியே சிறப்புடையது என்ற அபிப்பிராயம் இக்காலத்தில் எங்கும் வலிமைபெற்று வருகிறது. இந்தியாவில் பல சர்வகலாசாலைகள் இருக்கின்றன. இவை ஆண்டுதோறும் பல்லாயிரக் கணக்கான பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. இப்பட்டதாரிகள் வெளியே வந்தவுடன் காணும் காட்சி என்னை? எங்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்! எங்கும் பொருள் நெருக்கடி! நமது நாட்டில் படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பயங்கரமான முறையில் பெருகி வருதல் கண்கூடு. 20-அல்லது 30-ரூபாய்ச் சம்பளத்தில் ஏதேனும் ஒரு உத்தியோகம்—எங்கேனும் காலி என்று தெரிந்தால் போதும்—ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகளின் விண்ணப்பங்கள்—உயர்தரமான சிபார்சுகளுடன் பறந்து குவிகின்றன. இந்நிலைமையே இந்தியா முழுவதிலும் பாவி நிற்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னை? தற்காலக் கல்வி முறையின் கேடு என்பதில் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. நமது சர்வ கலாசாலைகளின் தற்காலக் கல்வி முறை மாணவர்களின் சுய புத்தியை வீழ்த்தி அடிமைத்தனத்திற்கு அடிகோலி நிற்கிறது. குமாஸ்தா முதலிய உத்தியோகங்களைத் தவிர மற்றத் தொழில்களில் மனஞ் செல்லாதவாறு தடை செய்து நிற்கிறது. மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரத் துறைகளில் ஊக்கங் காட்ட இக்காலக் கல்விமுறை தூண்டுவதில்லை—வழி காட்டுவதில்லை. ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து—படாடோபத்துடன் படித்துப் பட்டம்பெற்ற பட்டதாரிகள் தங்களையும் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் வழி அறியாதவர்களாய் விழிக்கின்றனர். இந்தப் பட்டக் கல்விக்காகச் செலவழித்துக் கெட்ட குடும்பங்களும் பலவுண்டு. படித்தவர்கட் கெல்லாம் உத்தியோகம் கிடைப்

பது என்பது எந்த நாட்டிலும் முடியக்கூடிய காரியம் அல்ல. ஆனால் நமது நாட்டுச் சர்வ கலாசாலைக் கல்விமுறை உத்தியோகங்கட்கு ஆட்களைத் தயார் செய்யவே ஆதியில் உத்தேசித்து அமைக்கப்பட்டது. இந்த உண்மையை அரசாங்கத்தாரே அடிக்கடி சொல்லி வந்திருக்கின்றனர். இந்த நோக்கம் நூறாண்டுக்கு முன்னர்—அதாவது ஆங்கிலக் கல்வியை இந்நாட்டில் பரப்பத் தொடங்கியபோது சரியானதாக இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது அவ்வுத்தியோகக் கல்விமுறை நாட்டில் விபரீதமான நிலைமையை உண்டாக்கி வருதலை எவரும் மறுக்கத் துணியார்.

மேனாடுகளில் கல்வி கற்றவர்கள் வியாபாரம், கைத்தொழில் விவசாயம் முதலிய துறைகளில் இறங்கித் தங்களையும் தங்கள் நாடுகளையும் வளம்படுத்தி வருகின்றனர். அவர்கள் கற்குங் கல்விமுறை அங்ஙனம் செய்யத் தூண்டுகிறது. விஞ்ஞானம் முதலிய சாஸ்திர அறிவை மேனாட்டு மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்குரிய தொழில் முறைகளில் உபயோகப்படுத்தி வருகின்றனர். அந் நாடுகளில் உள்ள சர்வ கலாசாலைகளும், கைத்தொழில், வியாபாரம், விவசாயங்கட்கு ஆக்கம் அளிக்கும் முறையிலேயே கல்விமுறை வகுத்துப் போதித்துவருகின்றன.

சென்ற மாதத்தில் சென்னை பிரஸிடென்ஸி கல்லூரியில் நடைபெற்ற மாணவர் கூட்டத்தில், புகழ்பெற்ற விஞ்ஞான அறிஞரும், சிறந்த தேசபக்தருமாகிய ஸர். பி. ஸி. ராய் "தற்கால இந்திய சர்வகலாசாலைக் கல்வி" என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு அருமையான சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். அப்பொழுது அவர்,

"தற்சமயம் இந்திய சர்வகலாசாலைகள் அவிந்துபோன எரிமலைகள் போலிருக்கின்றன. சர்வகலாசாலைப் பட்டம் பெற்ற பலர் சுய அறிவையும் ஊக்கத்தையும் இழந்து விடுகிறார்கள். அவர்களால் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. கல்கத்தாவில் சர்வகலாசாலைப் பட்டதாரி ஒருவனது மார்க்கட் விகிதம் ரூ. 25. புளித்தண்ணீரையும் மோரையும் குடித்து வாழ்க்கையை எளிதாக்கிக் கொண்டு விட்டபடியால் சென்னைப் பட்டதாரியின் மார்க்கட் விகிதம் ரூ. 20க்கும் குறைந்துவிட்டது. இந்நிலைமை விரும்பத்தக்கதா? வியாபாரம், கைத்தொழில் முதலிய தொழில் முறைகளெல்லாம் ஏன் மார்வாரிகள் கைகளிலும, கல்வியறிவற்றவர் கைகளிலும் இருக்க வேண்டும்? புர்ரா பஜாரிலுள்ள (கல்கத்தா) மார்வாரி லக்ஷாதிபதிகள் கையெழுத்துக் கூடப் போட அறியாதவர்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கடிதப் போக்கு வரவுகளைக் கவனிக்க வங்காளப் பட்டதாரியோ, சென்னைப் பட்டதாரியோ ரூ. 20-க்குக் கிடைக்கிற வரை அவர்கள் திருப்தியாகத்தான் இருப்பார்கள்" என்று உண்மை நிலையை உள்ளபடியே வருணித்தார். சர்வகலாசாலைப் படிப்பினால்தான் உயர் பதவி வகிக்க முடியும் என்னும் எண்ணம் வீண் பிரமை என்பதைக் குறிப்

பாகக் காட்டி ஆப்ரஹாம் லிங்கன், ராம்ஸே மக்டானல்டு, ஸ்னோடன், வெட்ஜ்வுட் பென், லாயிட் ஜார்ஜ் முதலியோர் கல்லூரிகளில் நுழையாமலே உயர் நிலைமைக்கு வந்ததை ஸர். பி. ஸி. ராய் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கிலீஷ்காரர்களின் வெளி வேஷங்களில் மயங்கக் கூடாதென்றும், அவர்கள் பால் அமைந்துள்ள நல்லொழுக்கம், குறித்த காலத்தில் ஒன்றைச் செய்து முடித்தல், தேசாபிமானம் முதலிய நறுங்குணங்களையே மாணவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஸர். பி. ஸி. ராய் கூறியதை மேனாட்டு நாகரிக மோகத்தில் மூழ்கவிரும்பும் நமது மாணவ நண்பர்கள் கூர்ந்து சிந்தித்தல் வேண்டும்.

நமது நாட்டில் உயர்தரக் கல்வியில் செலுத்தப்படும் கவனம் ஆரம்பக் கல்வியில் செலுத்தப் படுவதில்லை என்றே கூறவேண்டும். கையெழுத்துக்கூடப் போடத் தெரியாதவர்கள் கோடிக்கணக்கானவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் கிராமங்களிலேயே வசிக்கின்றார்கள். கிராமங்களிலுள்ள ஆரம்பப் பாடசாலைகள் தகுந்த முறையில் அமைக்கப்படவில்லை. அதாவது எல்லாமக்களும் தவறாமல் கல்வியறிவு பெறும்படியான ரீதியில் அவை அமைக்கப்படவில்லை. அவைகளில் போதிக்கப்படும் கல்விமுறையும் பிற்காலத்தில் போதிய பயன் அளிப்பதாயில்லை.* அரசியல் துறையிலும் சமூகத் துறையிலும் மிகுந்த மாறுதல் ஏற்படும் நிலைமையில் நாம் வசித்து வருகின்றோம். அரசியல் பொறுப்பு நாட்டு மக்களிடம் வரவேண்டும் என்று மிகுந்த கிளர்ச்சி செய்யப்படுகிறது. உலகமெங்கும் பாவியுள்ள ஜனநாயகத்துவ உணர்ச்சிவெள்ளம் நமது நாட்டிலும் பாய்ந்து வருகிறது. இந்நிலையில் நமது நாட்டுக் கல்வி முறையும் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். மக்களின் நன்மைக்கு என்று ஸ்தலஸ்தாபனங்களும் சட்டசபைகளும் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்குத் தேர்தல்களும் நடைபெறுகின்றன. பொதுமக்கள் தங்கட்கு நலம் செய்யக்கூடிய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். மக்கட்கு உண்மைத் தொண்டு புரியும் பிரதிநிதிகளாகப் பலர் சிறந்து விளங்க வேண்டும். தலைவர்களாயிருந்து வழி காட்டத் தகுந்த அறிஞர்கள் அநேகர் திகழவேண்டும். இவற்றிற்கெல்லாம் கல்வியே அடிப்படையாய் இலங்குகின்றது. ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஒவ்வொருவரையும் தவறாமல் எழுதப் படிக்கத் தகுந்தவர்களாகச் செய்யவேண்டியதுடன் தங்கள் பொறுப்புணர்ந்து தகுந்த பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தனுப்பும் அறிவையும் அவர்கட்குத் தரவேண்டும். இக்காலத்தில் வாக்காளர்கள் பல வழிகளிலும் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். எதற்காக ஓட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்னும் உண்மை பெரும்பான்மையான வாக்காளர்கட்குத் தெரியாது. இவ்வறியாமையைப் போக்கல் ஆரம்பப் பாடசாலைகளின் கடமையாயிருக்க வேண்டும். நடுதரப்பள்ளிக் கூடங்கள் மக்கள் உரிமைகளையும்

கடமைகளையும் மாணவர்கட்கு அறிவுறுத்த வேண்டும். பொது ஜனங்களின் நன்மைகளை உண்மை உணர்ச்சியுடன் கவனிக்கத் தக்க பிரதி நிதிகளை அப் பள்ளிக்கூடங்கள் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். சிறந்த தலைவர்களையும் நிபுணர்களையும் தயார்செய்ய வேண்டியது சர்வகலாசாலைகளின் பொறுப்பு. இவ்வகையில் நமது நாட்டுக்கல்வி முறை அமைக்கப்பட வேண்டும். இக்கருத்தையே இவ்வாண்டுப் பட்டமளிப்பு விழாவின்போது கல்வி மந்திரி கனம். திவான்பகதூர் எஸ். குமாரசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். காலப் போக்கையும் பிற்காலத் தேவைகளையும் நோக்கி மேற்கூறியவாறு கல்வி முறையை அமைக்க வேண்டியது மிக மிக முக்கியமாகும்.

மேனாடுகளைப்போலவே நமது நாட்டிலும் மக்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத தொழில் அறிவை வளர்க்கும் கல்வியைக் கலாசாலைக் கல்வித் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும். மேனாட்டார் தாங்கள் கற்கும் கல்வியையும், சாஸ்திர ஞானத்தையும், விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம் போன்ற தொழில் வளர்ச்சிகளில் உபயோகித்து வருவதினாலேயே அவர்கள் சுதந்தரத்துடனும் சுயமரியாதையுடனும் சிறந்த வாழ்க்கையை நடத்திவருகின்றனர். நமது நாட்டின் செல்வ வளர்ச்சி தொழில் கல்வி பரவுவதையே பொறுத்திருக்கிறது. வித்தையோடு மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும்படியான தொழிற் கல்வியும் சேர்ந்தவிதத்தில் நமது கல்விமுறை திருத்தப்பட வேண்டும். இப்பொழுது நமது நாட்டின் கல்விமுறை வெறும் பரீக்ஷைகளில் மாணவர்களின் ஆற்றலைச் சோதிப்பதாகவே இருக்கிறது.

மற்றொரு பெருங்குறையையும் நமது சர்வ கலாசாலைகள் செய்து வருகின்றன. "ஒண்டவந்த பிடாரி ஊர்ப்பிடாரியை ஓட்டியது" போல் ஆங்கிலம் ஆதிக்கம் பெற்று நமது தாய்மொழிகள் அலக்ஷியம் செய்யப்படுகின்றன. சர்வ கலாசாலையில் ஆண்டுதோறும் பற்பல அபிவிருத்திகள் செய்யப்படுகின்றன. கணிதம், இந்திய தத்துவ சாஸ்திரம, உயிர் சாஸ்திரம் முதலியவைகளில் ஆராய்ச்சி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதார சாஸ்திரம், ஜெர்மன், பிரான்சு, பூகோளம், சங்கீதம் முதலியவைகளையும் சர்வ கலாசாலை போதித்து வருகிறது. ஆனால் இவைகளெல்லாம் நமது நாட்டு மக்கட்கு முற்றிலும் புதிதான பிற மொழி வாயிலாகப் போதிக்கப்படுகின்றன. அவரவர்களுடைய தாய் மொழிகளே கல்விபோதனைக்குரியவை என்பது பல அறிஞர்களின் அபிப்பிராயம். ஆனால் நமது நாட்டின் தலையெழுத்து வேறு விதமாய் அமைந்திருக்கிறது. பிற மொழி வாயிலாகக் கல்வி கற்பதால் முயற்சி, காலம் முதலியன வீணாகிவிடுகின்றன. ஓரளவுக்குத் தாய்மொழிவாயிலாகக் கல்வி கற்பிக்கலாம் என்ற விதியிருந்தும் சரியான முறையில் கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை. சிலர் தற்கால விஞ்ஞானம் முதலிய சாஸ்திரக் கருத்துக்களைத் தாய்மொழிகளில் தெரிவிக்கத் தகுந்த—பொருத்தமான மொழிகள் இல்லையென்று சமாதானம்கூற முற்படுகின்றனர். இத்தகையோருக்குக் கனம் கல்வி மந்திரியவர்கள் தமது சொற்பொழிவில் சரியான விடை கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது:—

"தொழில் சாஸ்திரக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கச் சரியான பதங்கள் இல்லை என்பது வீண் ஸால்ஜாப்பு. ஆங்கிலமொழி ஏனைய மொழிகளிலிருந்து ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டதுபோல நாமும் பிற மொழிகளிலிருந்து பதங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு எடுத்துக்கொண்ட மொழிகளை நமது பாஷைகளில் மொழிபெயர்க்க வேண்டியதில்லை, அப்பதங்களை அப்படியே உபயோகத்தில் கொண் வந்துவிடலாம்."-மேற்காட்டிய அறிவுரைகளைக் கவனிக்குமாறு எல்லாரையும் வேண்டுகின்றோம். இதனால் ஆங்கிலத்தை அலக்ஷியம் செய்யவேண்டும் என்பது எமது கருத்தன்று. ஆங்கிலம் நாகரிக உலகின் பொதுமொழியாக விளங்குகின்றது. அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஆங்கிலம் அவசியம் வேண்டற்பாலதே.

இந்தியா விவசாய நாடு. விவசாயத்திற்குரிய இயற்கையான நீர் நிலவளங்களில் எத்தகைய குறைவும் இல்லை. இவ்விதம் அமைந்திருந்தும் உண்டிக்கும் உடைக்கும் பிறர் கையை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைமையில் நாம் வாழ்ந்து வருகின்றோம். விவசாயம் சரியான முறையில்—பயன் தரத்தக்க வழியில் நடைபெறுவதில்லை. விளை பொருள்களுக்கு விலையும் இல்லை. அதனால் நமது விவசாயிகளிற் பெரும்பான்மையோர் கடன்காரர்களாய்க் காலங் கழித்து வருகின்றனர். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் விவசாய நிலைமை வேறு. அந்நாட்டு மக்கள் பாறைகளிலும் பலன் கண்டு விடுகின்றனர். இதற்குக் காரணம் என்னை? அவர்கள் விவசாயத் துறையில் பற்பல நூதன முறைகளைக்கண்டுபிடித்துக்கொண்டே இருக்கின்றனர். தாங்கள் கற்ற சாஸ்திர அறிவை விவசாயத்தில் பிரயோகித்து அத்தொழிலைச் சாஸ்திரீயமாக நடத்துகின்றனர். நமது நாட்டிலோ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் கையாண்ட முறைகளே இன்றும் கையாளப்படுகின்றன. நமது நாட்டு விவசாயத்தின் கதியே இப்படியிருக்கும் போது ஏனைய கைத்தொழில் வியாபாரங்களைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ? இவ்வளவுக்கும் காரணம் இத்தொழில்களையெல்லாம் படித்தவர்கள் மேற்கொள்ளாமையே. படித்துப் பட்டம் பெறுவது உத்தியோகத்திற்கு என்ற எண்ணம் வீறிட்டு நிற்கிறபடியால் பட்டதாரிகள் இத்தொழில்களை அலக்ஷியம் செய்து வருகின்றனர். இந்நிலைமை மாறி, கற்றவர்கள் கிராம முன்னேற்றத்திலும், தொழில் வளர்ச்சியிலும் கவனம் செலுத்தித் தொண்டாற்ற முற்படும் நற்காலத்தை நாம் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

கம்பன் கண்டதோர் காட்சி

——:(o):——

தோ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான். பீ. ஏ.

கல்வியிற் பெரியவர் கம்பர் என்பது தமிழ் மக்களிடையே வழங்கும் ஓர் பழமொழி யாகும். ஆனால் இப்பழமொழி, ஐந்தாம் வேற்றுமை எதுப் பொருளிற்கு உதாரண மாவதன்றி, அப்புலவர் பெருமகனின் உண்மைச் சிறப்பை உலகுக்கு அறிவிக்கும் பெற்றி வாய்ந்திலது. ஆனால் இப்பழமொழியை, கம்பரார் பெரியது கல்வி எனப் புதுக்கிக் கொள்வதே கம்பர் அருளிய இராமகாதையின் பெருமைக்கும் அக்காவிய மியற்றிய கவியரசர் புகழுக்கும் முறையாகும். காரிகை கற்று ஒருவர் கவிதைகள் பாடலாம்; ஆனால் கம்பரது இராமயணம் போன்ற ஓர் காவியத்தைப் பாட இயலும் என்று கூறுதல் முடியாது. இத்தகைய புகழுடன், அன்றும், இன்றும், என்றும் நம்மிடையே நின்று நிலவும் பெருமை வாய்ந்ததோர் காவியத்தை எழுதி முடித்த கம்பர்தங் கவி நலத்தை ஆய்ந்து உணர்வோர் தற்காலத்தில் பலர் உளர். அக்காதையைக் கதாப்பிரசங்கம் செய்யும் பலர், பாலகாண்டத்தின் கையடைப் படலத்தையும், அயோத்தி காண்டத்தின் குகப் படலத்தையும், இன்னும் இது போன்ற தனித்தனிப் படலங்களை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டு, அவ்வவ்விடங்களில் பயிலப்பட்டுள்ள கருத்துக்களின் விசேடங்களை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்து மகிழ்வர். ஆனால் கம்பர்தங் கவிதையை, இத்தகைய முறையில் கற்பது ஏற்புடைத் தன்று என்பதே எம்முடைய தாழ்ந்த அபிப்பிராயமாகும். கவிஞர் அருளிய காதையை, பாலகாண்டம் முதற் செய்யுளிலிருந்து, யுத்த காண்டம் இறுதிச் செய்யுள் வரை நன்கு பயில வேண்டும். ஆங்காங்கே கவியரசர் முன்னும் பின்னும் முறைபடுத்திக் கூறும் நயங்களை யெல்லாம் உணரவேண்டும். அவ்வாறு உணர்ந்தவைகளைப் பிறர்க்கு நவின்று புலவர்தம் பெருமையை நிறுவவேண்டும். இம்முறையே கம்பர் கவி நலத்தைப் போற்றும் முறையாகும். இம்முறையை யொட்டி, தண்டகாரண்யத்தில், கோதாவரிக்கரையில் கம்பர் கண்டதோர் காட்சியை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இராம இலக்குவர்களும், சீதையும், கோதாவரி தீர்த்தத்தை யடைகின்றார்கள். வீரர்கண்ட கோதாவரியை, கவிஞர், சான்றோர் கவி யெனவே கூறி மகிழ்கின்றார். அக்கோதாவரி நதியானது, பாய்கின்ற நிலங்களை யெல்லாம் பண்படுத்தி, கரைகளிலே, பொன்மணி முதலிய பொருள்களை வாரிக் கொட்டி, அயலகத்துள்ள வயல்களை யெல்லாம் வளமாக்கி, வெப்பத்தைத் தணிக்கின்ற நீர் நிலைகளை யுடையதாகி, குறிஞ்சி முதலிய ஐவகை நிலங்களிலும் பாய்ந்து, செம்மையாகத் தெளிந்து, இடையறாக் குளிர்ச்சியும் மென்மையும் வாய்ந்திருத்தலால், இந்நில உலகில் உள்ள மக்களுக்குச் சிறந்த விடயங்களைக் கற்பித்து, மனதினால் உணர்ந்து இன்புறுவதற்கே உரியதாய், மனத்தின் கண் உதிக்கின்ற காமம், குரோதம் முதலியவைகளை அவித்துக்

குவியச் செய்கின்ற அகப்பொருள் திணைகளைத் தன்னுள் தாங்கி, அழகு பெற்றுத் தெளிந்து, மனங்குளிர நடக்கின்ற ஓசை நயமும் வாய்ந்த பெரியோர் கவி யெனக் கிடந்தது என்று கவிஞர் கூறும் முறை நயஞ்சான்றதாகும்.

"புவியினுக் கணியாய் ஆன்ற பொருள்தந்து புலத்திற்றாகி
அவியகத் துறைகள் தாங்கி, ஐந்திணை நெறியளாவிச்
சவியு யுறத் தெளிந்து, தண்ணென் றொழுக்கமுந் தழுவிச் சான்றோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதாவரியினை வீரர் கண்டார்."

என்பது கவிஞர் அருளிய கனிந்த செய்யுளாகும். இச்செய்யுளின் நலங்களை யெல்லாம் எடுத்துரைத்து உங்கள் அவகாசத்தைக் கவரும் அவாவுடையேன் அல்லேன். இத்தகைய சான்றோர் கவி யெனக் கிடந்த கோதாவரியின் கரையருகே, இராமனும் சீதையும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இருவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் அளவளாவி, தாந்தாம் காணும் அரிய பொருள்களை யொருவருக்கொருவர் காண்பித்து நல்லுரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவ்வமயம் ஓர் அன்னம், அந்நதியூடே யொதுங்கிச் சென்றது. அவ்வன்னத்தைக் கண்ட அண்ணல், அவ்வன்னத்தின் நடையை, தன் காதற் கிழத்தியான சீதையின் நடையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்கி, அன்னத்தின் நடையினும் சீதையின் நடையே விஞ்சியது கண்டு புன்முறுவல் செய்தான். இதே சமயத்து, கோதாவரியின் கரையில் வந்து நீருண்டு மீண்ட ஓர் இளங்களிறு, ஒய்யாரமாய் நடந்து செல்வதைக் கண்ட சீதை, அந்த யானைக்குட்டியின் நடையையும், தன் காதலனான இராமனது நடையையும் ஒப்பிட்டுச் சீர்தூக்கி, களிறுடைய பெருமித நடையினும், காதலனது பெருமித நடையே அழகுடையதென்று கண்டு சிரித்தாள். இக்காட்சியைக் கண்ட கம்பர்.

"ஓதிமம் ஒதுங்கக்கண்ட உத்தமன் உழையளாகும்
சீதைதன் நடையை நோக்கிச் சிறியதோர் முறுவல் செய்தான்
மாதவள் தானும் ஆண்டு வந்து நீருண்டு மீளும்
போதகம் நடப்ப நோக்கிப் புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள்."

என்று அழகொழுக எழுதி யமைக்கின்றார். இங்கு இராமன் செய்த முறுவல் சிறியதோர் முறுவல் என்றும், சீதை செய்த முறுவல் புதியதோர் முறுவல் என்றும் கவிஞர் கூறியதன் கருத்தென்னை? ஏனைப் புலவர்கள் போன்று வெறும் எதுகை மோனைகளுக்காகச் சீதை தன் நடையை நோக்கிச் சிறியதோர் முறுவல் செய்தான் என்றும், போதகம் நடப்ப நோக்கிப் புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள் என்றும் கவியரசர் கவி யமைத்து விட்டார் என்று கருதுவது கவிஞர்தம் பெருமைக்கு இழுக்காகுமே யன்றி அவர்தம் கவி நலம் உணர்ந்து கூறியதாகக் கூறுதல் இயலாது. ஆகவே, சிறியதோர் முறுவல் செய்த செம்மலின் நிலையையும், புதியதோர் முறுவல் பூத்த மங்கையின் மனநிலையையும் ஆய்ந்து, கவியரசர் காட்டும் செஞ்சொற்களுக்குச் செவ்விய உரை காண்பதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

மிதிலை நகரில் ஜனகனது திருமகளாய் இலங்கிய சீதையை மணமுடித்து, அயோத்தி திரும்பிய அண்ணலுக்குத் தண்ணளி மிகுந்த தயரதன் முடிசூட்ட விரைகின்றான். அம்முடி சூட்டை இன்னல் செய் இராவணன் இழைத்த தீமை யெல்லாம் திரண்டுருவெடுத்த கிழக் கூனியின் மாற்றத்தால்,

கேகயர் கோமகள் இடை நின்று தடுக்கத் துணிகின்றாள். தன் சேயான பரதன் நாடாளவேண்டும் என்றும், சீதை கேள்வனான இராமன் பதினான்காண்டு காடுறைந்து வாழவேண்டும் என்றும் மன்னனிடம் இரண்டு வரங்களை வேண்டி நிற்கின்றாள். தன் காதற் றிருமகன்பால்வைத்த காதலால், மனமுடைந்து நலிந்த மன்னவனும், "பெண்ணே! வண்மைக் கேகயன் மானே! பெறுவாயேல், மண்ணே கொள்நீ, மற்றையதொன்றும் மற" என்று இறைஞ்சுகின்றான். மன்னவன் மயங்குதலைக் கண்ட மங்கையும், தானே இராமனை யழைத்து,

"ஆழிசூழ் உலகமெல்லாம் பரதனே யாள, நீ போய்த்
தாழிருஞ் சடைகள் தாங்கித் தாங்கருந் தவமேற் கொண்டு
பூழிவெங் கானம் நண்ணிப் புண்ணியத் துறைக ளாடி
ஏழிரண் டாண்டின் வாவென் றியம்பினள் அரசன்"

என்று சொல்லிமுடித்தாள். இவ்வுரைகேட்ட இராமனது திருமுகம் "அப்பொழு தலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றது" என்று கம்பர் கூறும்முறை கற்றார் உளத்திற்கு கழிபேருவகை தருவதாகும். இராமன், தன் தந்தையின் ஏவலைமறுக்க அஞ்சியே, அரச பதவியைத் தாங்க இசைந்துநின்றான். ஆனால் தற்போது, தன் சிற்றன்னையின் உதவியால், அவ்விடர் தன்னைவிட்டு நீங்கிய தென்பது அறிந்தபொழுது, பெரியதொரு பண்டியில் பூட்டப்பெற்றிருந்த சிறியதொரு காரேறு கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டால் எவ்வளவு உவகையுடன் துள்ளி விளையாடுமோ அவ்வளவு உவகையுடையனானான் என்பதைக் கவியரசர்,

"தெருளுடை மனத்து மன்ன னேவலிற் றிறம்ப அஞ்சி
இருளுடை யுலகந் தாங்கும் இன்னலுக் கியைந்து நின்றான்
உருளுடைச் சகடம் பூண்ட உடையவன் உய்த்த காரேறு
அருளுடை யொருவ னீக்கவப் பிணி யவிழ்ந்த தொத்தான்"

என்று அழகொழுக எழுதி யமைக்கின்றார். இவ்வாறு உவகை மிக்குடையனாய் கானகம் புறப்பட்ட காகுத்தனின் மனநிலை எக்காலத்தும் அவ்வாறே யிருந்ததில்லை. "தாயுரை செய தந்தை யேவ" கானளச் சென்ற கமலக் கண்ணனைப் பின்பற்றி இளைய தம்பி இலக்குவனும் புறப்பட்டான். இணைபிரியாத் தம்பி இலக்குவன்தான் புறப்பட்டான் என்றால், பஞ்சினும் மெல்லடிப் பாவையான ஜானகியும், தன்னுடன் வரப் புறப்படுகின்றாள் என்பதறிந்த இராமன், முன்னடைந்த உவகை நீங்கி வருத்தமுற்றான். சீதையும் தன்னுடன் கானகம் புறப்படுவதால், எல்லையற்ற இடர்வந் தெய்தும் என்பதறிந்த இராமன், கவன்ற மனத்தினனாய் அமைந்தது இயல்பேயாகும். இவ்வாறு உவகையும், வருத்தமும் இடைவிரவி நின்ற நிலையிலிருந்த இராமன், அன்னத்தின் மென்னடையைக் கண்டபொழுது சிறியதோர் முறுவல் செய்தது சிறப்பேயாம். தன் இன்னுயிர்க் காதலியான சீதை, அரசமாளிகையில், அம்சதூளிகையில் அமர்ந்திருக்கவேண்டியவள், கானகத்தே கல்லும் கரடும் நிறைந்த இடங்களில் வசிக்க நேர்ந்ததே என்று வருந்திய நிலையில் அமைந்த இராமன், அவ்வருத்தத்தி னிடையிலும், தன் காதலியின் நடையழகு அன்னத்தின் நடையழகையும் வெல்லும் தன்மையது என்பதறிந்து சிறியதோர் முறுவல் செய்தது எவ்வளவு பொருத்தமுடைய தென்பதை அன்பர்களே! உற்று நோக்குங்கள்.

இனி சீதையின் மன நிலை எவ்வாறிருந்தது என்று பார்ப்பாம். அயோத்தி நகரின் அரச பதவியை இழந்த இராமன் சீதையை யடுத்து, "பங்கமில் குணத்து எம்பி பரதனே துங்கமாமுடி சூடுகின்றான். நான் என் தாய் தந்தையர் கட்டளைக் கிணங்க காடுசென்று மலைவளமும், மழைவளமும் கண்டு வருகின்றேன். அதுவரை நீ, இவ்விடத்தே வருந்தாதிரு" என்று சொல்லி அவளிடம், காடு செல்ல விடைபெற விழைகின்றான். அப்போது சீதை யெய்திய நிலையைக் கவிஞர்,

"நாயகன் வனம் நண்ணலுற்றான் என்றும்
மேய மண் இழந்தான் என்றும் விம்மலள்
நீய் வருந்தலை நீங்குவன் யானென்ற
தீய வெஞ்சொல் செவிசுடத் தேம்புவாள்"

என்று விரித்துரைக்கின்றார். இம்மங்கையின் நிலையுணர்ந்த மன்னவன் மைந்தனும் மறுகி, காதலி! கல்லும் முள்ளும் கலந்துகிடக்கும் கானகத்தின் வெம்மையை உன்செவ்விய சேவடிகள் தாங்க இயலாவே என்று வருந்தி யுரைத்த பொழுதும், சீதை, "அன்ப! நின் பிரிவினும் சுடுமோ பெருங் காடு" என்று கலங்கி யழுதாள். இவள்தன் நிலையுணர்ந்த இராமனும், இவளைத் தன்னுடன் அழைத்துச செல்ல ஒருப்பட்டான். இதுவரை தன் நாயகனைப் பிரிந்து வாழநேர்ந்து விடுமோ என்று அச்சத்தாலும் சோகத்தாலும் நலிந்த நங்கை, தன்னாயகனுடன் செல்லப்போகின்றோம் என்ற உவகையால் களித்து விளங்கினாள். கானகத்தே காதலனுடன் நடந்து சென்று அவன் காட்டிய காட்சிகளைக்கண்டு, களிப்புடனிருந்த சீதைக்கு, கோதாவரியில் நீருண்டு மீண்ட இளங்களிற்றின் நடை தன் நாயகனது நடைக்கு ஒவ்வாதது கண்டு, புதியதோர் முறுவல் பூப்பது இயல்பேயாம். தன்னாயகனுடன் உறையும் பெற்றியில் மகிழ்ந்து நின்ற மங்கை, இக் காட்சியால் அடைந்த நலத்தினைப் புதியதோர் முறுவல் என்று கவியரசர் கம்பர் புகழ்ந்துரைத்தமுறை போற்றத் தக்கதே யாகும்.

இவ்வாறு காட்சி யின்பம் கவின்பெற விளங்க, கண்ட காட்சியை அழகொழுக எழுதி யமைக்கும் திறமுடைய கம்பர்தம் கவிநலம் மாண்புடையதாகும் என்பதில் ஐயமுண்டோ? இராமனும் சீதையும் கண்ட காட்சியை நாம் காணுமாறு சித்திரந் தீட்டி, அச்சித்திரத்தில் பலநலமும் பல்கிப் பெருக அமைத்த பெருமை கம்பருடையதே யாகும். அக் காட்சியைக் கம்பர் கண்ட காட்சியாகவே கொண்டு அவர் காட்டும் இன்னும் பல காட்சிகளையும் அறிஞர் கண்டு மகிழ்வார்களாக.

இரவலின் இழிவு.

(ஆரியூர் வ. பதுமநாப பிள்ளை)

மாலை சுமார் மூன்று மணி இருக்கலாம். காலைத் தபாலில் கிடைத்த "ஆனந்தபோதினி" ஆடிமீ சஞ்சிகையை வாசுதேவன் ஆர்வத்தோடு பிரித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது நகை முகத்துடன் கூடியவனாய் தன்னிடம் வந்த 'நண்பன்' மகாதேவனைக் கண்டதும், விரைவில் பத்திரிகையை மேஜைக்குள் பத்திரப்படுத்திவிட்டு வாசுதேவன் தனது நேசனை புன்னகை முகத்துடன் கூடியவனாய் வரவேற்றான். பின்னர், அவ்விருவரிடையில் பின்வரும் சம்பாஷணை நிகழ்ந்தது:—

மகாதேவன்:—"என்ன வாசு! நீ பழய நண்பனைக் காணப்படவில்லையே! என்று முதல் நீ இவ்வாறு மாறிவிட்டாய்? நீ கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்ததை எங்கே நான் பார்த்துவிடப் போகிறேனோ என்று, சடக்கென மேஜைக்குள் மறைத்துவிட்டாயே! மாதம் பிறந்து நான்கு நாட்களாய் விட்டதல்லவா? இம்மாத "ஆனந்தன்" இன்று உனக்கு கிடைத்திருக்குமே! நீ கொடுத்த சென்ற மாத "போதினி"யில், என்னென்ன அரிய விஷயங்கள் பொதிந்து கிடந்தன! ஆகா! "ஆனந்த"னைப் படிப்பதைவிட வேறு ஆனந்தமும் வேண்டுமோ? ஏதோ பொழுது போக்குக்காக ஒரு முறை படித்துவிட்டு மூலையில் எறிந்துவிடக்கூடிய பத்திரிகையா அது? அவ்வளவு அரிய விஷயங்களைத் திரட்டித் தந்துள்ள அறிஞரது உழைப்புக்கு, பிரதிமாதமும் ஒரு ரூபாய் செலுத்தினாலும் தகுமே! ஒரு வருஷத்திற்கு—அறிவுக்கு விருந்தான அரிய விஷயங்களைத் தாங்கிய சுமார் ஆயிரம் பக்கங்களுடைய தொகுதி ஒன்றுக்கு கேவலம் ஒரு ரூபாய் செலுத்தவும் மனம் கொள்ளாதவன் ஒருவன் இருந்தால், அவனை என்னவென்று மதிப்பது? "ஆனந்தன்" நமது வாழ்வில் செய்யும் உதவிக்கு, நாம் என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறோம்?"……

வாசுதேவன்:—(மேலும் அவன் பேசுவதை இடைமறித்து) "போதும்! போதும்!! நிறுத்து உன் பிரசங்கத்தை! வாய்ப் பேச்சுக்கு பஞ்சமா என்ன? சொந்த தர்மபத்தினியிடம் காணும் இன்பத்தைவிட, பரத்தையிடம் அனுபவிக்கும் இன்பந்தானே இக்காலத்தில் பலர்க்கும் பன்மடங்கு சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது! "போதினி"யை இவ்வளவு தூரம் புகழ்ந்து கூறும் உனக்கு மாதம் பிறந்தவுடனே அதை என்னிடமிருந்து வாங்கிச் செல்ல வந்துவிடும் உனக்கு—'மாதம் ஒரு ரூபாயும் தரலாமே' என்று தாராளமாகக் கூறிய உனக்கு—காபி ஹோட்டல்களிலும் ட்ராமா சினிமா முதலியவற்றிலும் சராசரி தினம் அரை ரூபாய்க்குக் குறைவில்லாமல் செலவழித்துவரும் உனக்கு—வருஷத்தில் இருநூறு ரூபாய்க்குக் குறையாத வருமானமுள்ள உனக்கு—"ஆனந்த"னுக்காக மாதந்தோறும் பதினாறு தம்பிடிகள் (ஒருநாளைக்கு அரைப் பைசா வீதம்) செலவு செய்யவும் மனமில்லையல்லவா? "போதினி"யை இரவல் பெற்றுப் படித்துவரும் உன்னைவிட, சந்தா செலுத்தி வரவழைத்துவரும் எனக்கு அதில் பன்மடங்கு ஆர்வம் இருக்கக்கூடுமென்பதை நீ சிறிதும் நினைத்துப் பார்க்கவேயில்லையல்லவா?"

மகாதேவன்:—"இம்மாதிரி பேச எங்கே கற்றுக்கொண்டாய்? ஏதோ ஐந்தாறு ரூபாய் மதிப்புள்ள பெரிய புஸ்தகத்தைத் தூக்கிக் கொடுத்துவிட்டவனைப்போல, பிரமாதமாகப் பேசுகிறாயே! கேவலம் இரண்டணா கூட பெறாத ஒரு பத்திரிகைக்கா இவ்வளவு கிராக்கி காட்ட வந்துவிட்டாய்? நீ இவ்வளவு அற்பத்தனம் உடையவனாக இருப்பாயென்று நான் சிறிதும் நினைக்கவேயில்லையே! வருடத்திற்கு ஒரு ரூபாய் கட்டிவிடுகிறாயாக்கும், அதை பெரிய ஜம்பமாக காட்டிக்கொள்கிறாய்! இரண்டொரு நாட்கள் உன் பத்திரிகையைப் பார்த்துவிட்டுத் தருவதற்குள், அதை கரைத்துக் குடித்துவிடுகிறேனா என்ன?"

வாசுதேவன்:—"எப்பொழுது நினைத்தாலும் எடுத்துப் பார்த்துக் களிக்கக்கூடியதாய் எக்காலத்திலும் பயன்படக்கூடிய அரும் பொருள்கள் நிரம்பியுள்ள "ஆனந்த"னை, எப்படிப் போற்றிக் காப்பதென்பது எனக்கே தெரியும். ஒரு காசும் செலவின்றி இரவலாக வாங்கிச் செல்லும் உனக்கு, அதைக் காப்பாற்றுவதில் என்ன அக்கரை? சென்ற மாசி மாத சஞ்சிகையை எடுத்துச் சென்ற நீ, அதைத் திருப்பிக் கொண்டுவந்து கொடுக்கவேயில்லை! அதைப் பற்றிக் கேட்டதற்கு, அது எங்கேயோ காணாமற் போய்விட்டதென்றும், வேறு ஒன்று வரவழைத்துக்கொள்ள காசு கொடுத்துவிடுவதாகவும் வெகு வினயமாகவே பதில் சொல்லிவிட்டாய்! அந்த காசை இன்னும் கொடுத்துவருகிறாய்! தாட்சண்யத்திற்காக அதைப்பற்றி உன்னை வற்புறுத்தாது விட்டுவிட்டதில், தனிப் பிரதி விலை 0-2-0; தபாற் கூலி 0-0-6; அதை வைத்தனுப்ப கவருக்கு 0-1-3-ஆக மொத்தம் ஸ்டாம்புகளுக்கு 0-3-9 எனக்கு தண்டச் செலவு! ஆபீசில், அந்த மாதப் பிரதி இல்லாமற்போயிருந்தால், அந்த ஒரு மாத சஞ்சிகையை பறிகொடுத்ததன் பயனாக, சென்ற வருடத்துச் சஞ்சிகைகள் பன்னிரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து பைண்டு செய்வதற்கும் இல்லாமற் போயிருக்கும்! பங்குனி மாத சஞ்சிகையை நீ திருப்பிக் கொண்டுவந்து கொடுத்தபோது, அதன் அட்டையும் இரண்டொரு பக்கங்களும் கிழித்துவிட்டிருப்பதோடு, ஆசிரியர் தலையங்கக் கட்டுரைப் பகுதியில் மையும் கொட்டப்பட்டிருந்தது! இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? கேவலம் அது இரண்டணா சஞ்சிகைதானே என்ற அலட்சிய புத்திதானே?"

மகாதேவன்:—"இவ்வளவு தூரம் பேசுகிறவன், அதை உன் இரும்புப் பெட்டியில் போட்டுப் பூட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்! பத்திரிகை என்று இருந்தால் அதை நாலு பேர் படிப்பது என்று இருந்தால்—அது எப்பொழுதும் அப்படியே மேனி நலங்காமலே இருந்துகொண்டிருக்குமோ? அத்தகைய பித்து உனக்கு இருந்தால், வருட முடிவில் வேறொரு புதிய பைண்டு வால்யூமை வரவழைத்துப் பூசை செய்துகொண்டிருப்பதுதானே!"

வாசுதேவன்:—"இரவல் வாங்கப்பட்டதாக இருந்தால், எதையும் அலட்சியமாக கையாள்வது சகஜம்தான்! அதுவே விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டதனது சொந்த சொத்தாக இருந்தால், அதை அவ்வளவு தூரம் அசட்டை செய்ய எவனுக்கும் மனம்வராது! போனது போகட்டும்; "போதினி"யின் பொருட்டே என்னோடு நீ சிநேகம் செய்ய வருவதானால்—இன்று முதல் அத்தகைய சிநேகம் வேண்டாம்! கொடுத்துக் கெட்ட பெயர் வாங்குவதை

விட, கொடுக்காமலே கெட்ட பெயர் பெறுவது எவ்வளவோ மேன்மை! கேவலம், தாட்சண்யத்தை முன்னிட்டு எனது சிந்தைக்கினிய செல்வ "ஆனந்த"னின் மேனியழகைக் காப்பாற்றுவதில், இனி சிறிதும் தளர்வடையப்போவதில்லை."

மகாதேவன்:—"சரி, இனி உன்னிடம் வந்து அப் பத்திரிகையைக் கேட்டால், என் பெயர் மகாதேவனில்லை; எனக்கு அவ்வளவு 'ரோஷம்' இல்லாமற் போய்விடவில்லை. இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள் எவ்விதமும் தவறாது ஒரு ரூபாய் அனுப்பி, நானே "ஆனந்த"னை வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறேன். "கர்நாடக விநோதக் கதைகள்"—என்றொரு பழய புத்தகம் வைத்திருந்தாயே, அதையாவது ஒரு வாரத்திற்கு கொஞ்சம் கொடுக்கிறாயா? உனது பெட்டியில் சும்மா கிடந்து தூங்குகிற புத்தகம் தானே அது!"

வாசுதேவன்:—"சும்மா கிடந்து தூங்குகிற புத்தகத்தை எழுப்பிப் பாலூட்டும் சிரமம் உனக்கு வேண்டாம். தூங்குவது என்றும் தூங்கிய படியே இருக்கட்டும். புத்தம் புதிய சஞ்சிகையும் உன் கைப்பட்ட அளவில் பல மாதங்கட்கு மூந்தியதைப்போல் ஆய்விடும்போது, இப்பொழுது விலைக்குக் கிடைக்காததும் முப்பது வருஷங்கட்கு முன்னர் அச்சிடப்பட்டதும் சிறிது அஜாக்கிரதையாகக் கையாண்டாலும் மிக எளிதில் கிழிந்துவிடக் கூடிய தாள்களைக் கொண்டதுமான அப்புத்தகத்தை உனக்கு படிக்கக் கொடுத்தால் அதன் கதி என்ன ஆகுமோ?"

"புஸ்தகம் வநிதா வித்தம் பரஹஸ்த கதம் கதம்
அதவா புனராகக்சேத் ஜீர்ணம் ப்ரஷ்டாச் கண்டச:"

(ஒருவனது புத்தகமும் வனிதையும் பணமும் பிறர் கையில் அகப்பட்டால், போனவை போனவையே. ஒருகால், அவை திரும்பி வரினும், புத்தகம் பழுதுபட்டும் வனிதை ப்ரஷ்டையாயும் பணம் கொஞ்சமாகவுமே வரும்")—என்ற நீதி சாஸ்திர சுலோகத்தை நான் இனி என்றென்றும் மறக்கப்போவதில்லை. இச்சக வார்த்தைகளில் முதலில் மயங்கிக் கொடுத்துவிட்டு பின்னர் ஏன் கொடுத்தோம் என்று ஏங்கி நிற்கும் காலம் மலையேறிவிட்டது."

மகாதேவன்:—"பேசுவதெல்லாம் பரோபகாரப் பிரசங்கம்! நடப்பதெல்லாம் உலோபித்தனமா? கேவலம் படிப்பாரற்று பெட்டியில் தூங்கும் புத்தகத்தை, உனது நெருங்கிய நண்பனுக்கு—சில தினங்களுக்கு இரவலாகத் தரக்கூட மனங்கொள்ளாத உன்னைப் போன்ற சுயநலக் குள்ளநரியை—அழுக்கனை—புத்தகப் பித்தனை—பத்திரிகைப் பேயனை இதுவரை யான் கண்டதில்லை. நீ உலகத்தைவிட்டுப் போகும்போது, இந்தப் புத்தக மூட்டையையும் உன்னுடன் கொண்டுபோகப் போகிறாயா என்ன? தான் பெற்ற கல்வியறிவை மற்றவர்கட்கும் அளிக்க மனங்கொள்ளாதவன், மறு பிறப்பில் பேயாய்ப் பிறந்து அலைவானென்று பெரியோர் சொல்வதை நீ கேட்டதில்லையா?"

வாசுதேவன்:—"என் ஆயுள் உள்ள அளவும்—என்னுயிர் உடலை விட்டுப் பிரியும் கடைசி கணம் வரையில்—இனிமேல் என்னிடமுள்ள எனது அருமைப் புத்தகங்களில் எதையும் இரவலாகக் கொடுக்கப்போவதில்லை என்று பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டுவிட்டேன். இது வரையில் புத்தகங்களை இரவலாகக் கொடுத்துக் கொடுத்து நான் வாரிக்கொண்ட கொள்ளை

போதும்! போதும்!! ஐயோ! இப்பொழுது நினைத்துக்கொண்டுவிட்டாலும், என் வயிறு பற்றி எரிகின்றது! நமக்கு வேண்டிய உதவிகளை சலிப்பின்றிச் செய்வார்கள் என எண்ணியும்—நெருங்கிய உறவினராயிற்றே என்று பரிந்தும்—பெரிய உத்தியோகத்தினரே கேட்கும்போது எப்படி மறுப்பது என திகைத்தும் படித்துவிட்டுத் தருவதாகத் தாங்களாகவே எடுத்துக்கொண்டு விட்டதை எப்படிப் பிடுங்கிவைப்பது என வாளா இருந்தும் திடீரென குறிப்பிட்டுக் கேட்ட புத்தகங்களை வைத்திருப்பதாக சொல்லிவிட்ட பின், 'இல்லை' என்று சொல்ல இயலாமலும்—விரைவில் திரும்பி வந்துவிடும் என்று உறுதியாக நம்பியும்—மறுத்துவிட்டால், பகைமை பாராட்டுவார்களே என்று பயந்தும்—ஒரு முறைக்குப் பன்முறைகளாக மீண்டும் மீண்டும் நீண்டகாலமாக வற்புறுத்தி வந்த தொந்தரவை சகிக்க முடியாமலும்—இச்சக வார்த்தைகளில் மயங்கியும் ஐயோ! எத்தனை அருமைப் புத்தகங்களைப் படிக்கக் கொடுத்துப் பறிகொடுத்தேன்! அலமாரியில் அவை வைக்கப்பட்டிருந்த இடம், இன்னும் குறைவிடமாகவே இருப்பதைப் பார்க்குந்தோறும், பறிகொடுத்த அப்பழைய நூல்களை எண்ணி எண்ணி ஏங்கி நிற்கிறேன்! அவ்வாறு பறிகொடுத்த பழைய நூல்கள் பல, இப்பொழுது விலைக்கும் கிடைப்பதில்லை கிடைக்கும் சிலவற்றை மீண்டும் வாங்கவோ, முற்காலத்தைப்போல் தற்காலத்தில் யான் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. இப்பொழுது பணம் கொடுத்து ஒரு புத்தகம் வாங்குவதற்கு, எனது எளிய தினசரிச் செலவிலேயே சிக்கனம் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. அப்பொழுது பிற்காலத்தைப் பற்றிய யோசனையே யின்றி, தாராளமாகப் புத்தகங்களை இரவல் கொடுக்கத் துணிந்த பேதைமையை நினைத்து நினைத்து இப்பொழுது தவித்து நிற்கின்றேன். எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும் இப்பொழுது விலைக்குக் கிடைக்காத பழைய நூல்கள் பலவும் போயினவே என்று இன்று என் மனம் பதைத்து நிற்கின்றது! இப்பொழுது இருக்கும் மன உறுதியும் புத்தகப் பித்தும் அக்காலத்தில் எனக்கு இருந்திருப்பின், எவருக்கும் எப்புத்தகத்தையும் இரவலாகக் கொடுத்திருக்கவே மாட்டேன்; அவ்வுறுதியின் பயனாக எவ்வளவு துன்பங்கள் நேர்ந்தாலும், அவையனைத்தையும் இன்பங்களாகவே ஏற்றுக் கொண்டிருப்பேன். கடந்ததை எண்ணி இப்பொழுது கலங்குவதால் என்ன பயன்? இரவல் தர மறுப்பது சுயநலப் பற்று' என்று தத்துவ உபதேசம் செய்ய வந்துவிட்டாயே! அத்தகைய சுயநலப் பற்று என்னிடம் சிறிதும் இல்லை. 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையம்' —என்பதே என் மனக்கிடக்கை. ஆனால்........."

மகாதேவன்:—"ஆனால்........என்ன? இவ்விடத்தை விட்டு எதையும் வெளியில் எடுத்துக் கொண்டு போகக்கூடாது என்கிறாயோ.?"

வாசுதேவன்:—"ஆமாம்! அதுவே என் தீர்மானம்! உண்மையில் நீ என்னிடம் மனமார்ந்த அன்புடையவனாக இருப்பின், என்வீட்டுக்கு வருவது என்றும் உனக்குச் சிரமமாகத் தோன்றாது. மேலும், உனது வீட்டில் நீமட்டும் தனியே படித்து மகிழ்வதைக் காட்டிலும், இங்கு வந்து படிப்பாயானால் நீ பெறும் இன்பத்தில் நானும் பங்கு பெறுவேன். உத்தம நோக்கங்களும் உயர் குணங்களும் அகலாது இருந்து வரும் வரையில், நீ இங்கு வருவதை எவரும் தடைப்படுத்தார். இவ்வில்லம் உனக்கும்—உண்மையன்பர் பிறருக்கும் கலையின்பத்தில் ஆர்வம் மிகுந்த பலருக்கும் சிறந்த இன்பத்தை அளிக்கக் கூடிய சீரிய புத்தகாலயமாக விளங்கட்டும். கலையின்ப நுகர்ச்சியில் ஆர்வ-

முடையோர் பலரும் 'கூடியிருந்து குளிர்ந்திடுவோம்'. எனது அந்தரங்க நோக்கம் எத்தகையதென்பது இனிது விளங்கியதா?"

மகாதேவன்:—" உனது உன்னத நோக்கங்களை உணராமல், உன்னைப் பழித்தது பற்றி என்னை மன்னித்துவிடு, இன்று எனக்கு நீ புகட்டிய பாடத்தை இனி என்றென்றும் மறவேன். இரவலின் இழிவு எத்தகையது என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். இனி யான் படிக்க விரும்புவனவற்றை உன்னிடமே வந்து படித்துச் செல்வேன். புத்தக விஷயத்தில் மட்டுமன்றி மற்றெந்த விஷயத்திலுங்கூட — இனி எவரிடமும் எதையும் இரவல் வாங்க என்றும் மனங் கொள்ளேன். யான் சென்று வருகிறேன்"—என்று கூறி விடைபெற்றுச் சென்றான்.

அற்பனுக்கு வாழ்வுவந்தால்?

அழகு! அழகு!! அழகு!!!

"சாந்தியகம்" S. R. அந்தியப்பனார். (முனுசாவடி)

அழகு! அழகு!! அழகு!!! எத்திசை நோக்கினும் அழகின் தோற்றம் நம் கண்ணைக் கவருகின்றது. அழகைப்பற்றியே பேச்சு. அழகைப்பபற்றியே நினைவு. அழகைப்பற்றியே செய்கை. அழகை உலகம் விரும்புகின்றது. அழகால் உலகம் நடைபெறுகின்றது. அழகின்றேல் உலகம் இல்லை எனச் சுருங்கக் கூறிவிடலாம். வானை நோக்க அழகு, மலையை நோக்க அழகு, பாட்டை நோக்க அழகு, காற்றையும், கடலையும், ஆற்றையும் நோக்க அழகு.

ஒரு கூட்டத்தில் அழகுள்ள முகங்கள் சில காண்கின்றோம். பல அழுமூஞ்சிகளையும் பார்க்கின்றோம். அழகுள்ள முகத்தில் இலக்ஷ்மி வசிக்கின்றாள் என்கின்றோம். அழகுள்ள பொருளைக் கண்டால் அதைவிட்டுப் பிரிய மனம் துணிவதில்லை. அழகுள்ள முகத்தையும், கண்ணையும் கவிகள் சூரிய சந்திரரோ எனப் புனைந்துரைக்கின்றார்கள். அழகுள்ள ஒருவனை—ஒருத்தியைக் காணின் வன்னெஞ்சமும் அஞ்சுகின்றது. விசனமும் ஓடுகின்றது. முகமும் தெளிவடைகின்றது. அவர்களைவிட்டுப் பிரியவும் மனம் துணிவதில்லை.

அழகு என்பது என்னை? எங்ஙனம் உண்டாகின்றது? என்பதை ஆராய்வாம். அழகு என்பது வெண்ணிற மேனியுடைத்தாதல், அழகிய உடமை பூணல், பட்டாடை அணிதலாகிய உண்டாகும் அழகு அழகல்ல. இயற்கையில் உண்டாகும் அழகே அழகாகும். செயற்கை அழகு, ஆழகல்ல. இயற்கை வாழ்வு நடாத்தும் ஒருவன், ஒருத்தியிடமே இவ்வழகைக் காணலாம். அழகெனும் நுண்பொருளை நாம் செய்துகொள்ள முடியாது. அது இயற்கையில் அமைவதாகும். கம்பராமாயணத்தில் இராமபிரானுடைய அழகைத்,

"தோள்கண்டார் தோளேகண்டார் தொடுகழற் கமலமன்ன
தாள்கண்டார் தாளேகண்டார் தடக்கை கண்டாரு மஃதே
வாள்கொண்ட கண்ணாரியாரே வடிவினை முடியக் கண்டார்
....................................."

என்று அழகின் சிறப்பை கவி வெகு அழகாகக் கூறுவது, கற்றோருள்ளத்தையன்றி மற்றோருள்ளத்தையும் அள்ளுவதாகின்றது. காவியம் செய்வான் உள்ளமும், ஓவியம் செய்வான் உள்ளமும் அழகை நாடுகின்றது. அழகை ஆராதிக்கின்றனர். சீதை, இலக்ஷ்மி, சரஸ்வதி முதலிய படங்களைப் பார்க்க நாம் பிரியப் படுகின்றோம். கம்ப இராமாயணம், தணிகைப்புராணம் முதலிய காவியங்களைப் படிக்க ஆசை கொள்ளுகின்றோம். என்? காவியத்தின், அழகும் நம்மை இழுக்கின்றது.

அழகை அன்பரு என்போம். அழகை ஆண்டவனாகத் தொழுகின்றோம். அழகைப் போற்றுகின்றோம். அழகை விழைகின்றோம். அழகுள்ள ஒரு நங்கையைப் பலர் அடைய எண்ணுகின்றார்கள். அழகை நாம் முருகனாகவும், கண்ணனாகவும் போற்றுகின்றோம். மனிதன் அழகை மறந்தான். பிணியை மேற்கொண்டான். தூய நீராடல், தூய நீருரந்தல், நல்லுணவு கொள்ளல் இவற்றை விடுத்தான். மாசுள்ள வாழ்வை மேற்கொண்டான். இந்த வாழ்க்கை சாந்தி வாழ்வு, இன்ப வாழ்வெனக் கூற இயலுமா? துன்பவாழ்வினும் கொடிய வாழ்வெனவே துணிந்து கூறல் வேண்டும். இவ்விழிய வாழ்வை நாகரிக வாழ்வென மதித்துத் தற்பெருமை கொள்ளும் அறிவிலி செய்கையை நாம் என்னென் றியம்புவது? அந்தோ! நாகரிகமே! அந்தோ! உலகமே!

மனிதன் உடலோம்பலைத் தலையாகக் கொள்ளவேண்டும். உடம்பே ஆண்டவன் கோவில். இயற்கைக் கோவில்.

"உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே"

"உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான்
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின்றேனே"

எனத் திருமூலர் திடம்படச் செப்புகின்றார். உடலோம்புதற்கு அவசியம் மூச்சுப்பழக்கம் செய்தல் வேண்டும். மூச்சுபழக்க மில்லாமல் உடலோம்பல் என்பது மனக்கோட்டையே யாகும்.

"ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்கும்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவா ரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே"

"புறப்பட்டுப் புக்குத்திரி கின்ற வாயுவை
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் களுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே"

எனத் திருமூலர் வாக்கை கவனிக்கற்பாலது.

உடலோம்பலால் அழகு வளர்கின்றது. அறிவு வளர்கின்றது. ஆற்றல் மிளிர்கின்றது. உடலின் செழுமையால் செந்நீர் மாசறுகின்றது. சுத்தக் குருதியால் அழகு வலிவடைகின்றது. மலைவாழ்க்கை அழகை வளர்க்கின்றது. ஆற்றோரம்—தென்றல் காற்றோரம் வாழின், அழகும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகின்றன. அழகே சாகா வாழ்வாகும். அழகு கெடும்போது அழிவு உண்டாகின்றது. திரு. கிளாட்ஸ்டன் "அழகானது பொருள்களில் தற்

செயலாய் அமைவதொன் றன்று, அது பொருள்களின் அம்சங்களோடு சம்பந்த முடையது, அது சிருஷ்டிப் பொருள்கள் முழுவதிலும் வியாபித்திருக்கின்றது; இது எவ்விடத்திலாவது கெட்டிருக்குமாயின் அல்லது இல்லா ருக்குமாயின் அது உலகத்தினின்று பிரிபடுவதற்குரிய சான்றாகும்" எனக் றுகின்றார்.

இந்நாளோ! துர்நாளாக, ஒரு தெருவில் கணக்கற்ற மக்கள் வாழ்கின் ர்கள். நோயால் வருந்துகின்றார்கள். சாக்கடை வாழ்வு என்ன? கக்கூஸ் ாழ்வென்ன? மலஜலப் பெருக்கின் துர்நாற்ற மென்ன? நகர வாழ்வு நாக வதனையாக வன்றோ இருக்கின்றது. உடல் செழுமைகுன்றி, நலம் கெட்டு அழகு அழிந்து அவதியுறுவோர் பலருளர்.

நாட்டின் நிலைமைக் கேற்றவாறு உடை, உணவு, உறையுள் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஞாயிற்றொளி நன்கு படும்படி வீடமைத்தல் வேண்டும். வீட்டிற்குள் வாயு பகவான் நுழையும் வண்ணம் ஜன்னல்கள் அமைத்தல் வேண்டும். வீட்டைச்சுற்றிச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். மிளகாய், புளி அதிக மில்லாத உணவைக் கொள்ளவேண்டும் (கூடுமானால் விலக்கல் நன்று) Vitamin என்ற ஜீவசத்துள்ள உணவை உண்ணவேண்டும். ஊன் உணவு, மது இவைகளை ஒழித்தல் வேண்டும். புலால் உணவு மனிதன் இரப்பையைக் கெடுத்து, செந்நீரை நஞ்சாக்கி அழகைக் கெடுக்கின்றது. மிதமான சைவ உணவைக் கொள்ளவேண்டும். "மீதூண் விரும்பேல்" என்ற முதுமொழியை யோர்க! அதிக உணவு அருந்துவோனின் முகம், பருக்களுடன் இருப்பதைக் காணலாம். பெருந்தீனி பெருவியாதியைக் கொடுக்கும். பழ உணவை அருந்தல் வேண்டும். இருவேளை சத்துள்ள உணவை உண்ணவேண்டும். வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்ள வேண்டியது தான் கடன் என, சக்கையான உணவை உண்ணலாகாது. சக்கையான உணவு பலத்தைக் கெடுத்து, அழகை ஒழித்து விடுகின்றது. அழகு இல்லா தொழியின், அம்மனிதன் உலகத்தில் இல்லா தொழிவன். பிணமாகின்றான். பிணத்தின் முகத்தில் அழகுண்டா? உடலைத் தூய்மையாக வைத்தல் போன்று, உடையையும் தூய்மையாக வைத்தல் வேண்டும்.

பூந்தோட்டங்களையும், நந்தவனங்களையும் காணின் இயற்கை அழகு பொலிகின்றது. வான்மீன்களைக் காணின், கண்கொளாக் காட்சியாக விளங்குகின்றது. கருநிறமுள்ள மேகம் வானத்தை அளாவி நிற்கும் அழகு தான் என்ன? மலைமீது மேகம் படர்ந்து போர்வை போன்று, பனிமலை போன்று இருக்கும் அழகுதான் என்ன? நீண்ட மரங்களுடைய வனத்திடை மேகம் அளாவி நிற்பதை என்னென்று எழுத்தால் எழுதுவது. அகக்கண்ணால் பார்ப்போர்க்கே அழகின் உன்னத நிலை தெரியும்.

அழகுள்ளவனை விசனம் எனும் பேய் பீடிக்காது. வாழ்நாள் வளர்கின்றது. தற்காலத்தில் இளஞ்சிறார்களும் விசனத்திற்கு அடிமையாகி விட்டனர். பள்ளிப்பரீக்ஷையில் தேரவேண்டும். தேரவில்லையாயின் விசனம் பீடிக்கின்றது. தற்கொலை செய்துகொள்ளுகின்றான். சின்னாட்களுக்கு முன் பெங்களூரில் இந்தச் சம்பவம் நடந்திருக்கின்றது. அழகுள்ளவனிடம் பலரும் வசியமாகின்றனர். அழகுள்ளவனே மனோவசியம் செய்யத் தகுதியுள்ளவன். "அழகுள்ள சிறுவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பலரிடம்

கடன் வாங்கி தன் வியாபாரத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தான். அவனைப் பலரும், தம் கடனைக் கொடுக்கும்படி வேண்டினார்கள். அவ்வூரில், அழகைக்கண்டால் விடாது தொடரும் அறிவாளியும், செல்வந்தருமான ஒருவர், அச்சிறுவனுடன் உரையாடிக்கொண்டு அக்கடைத்தெருவில் சென்றாய் சிறுவனுக்குக் கடன் கொடுத்த யாவரும் இவ்வளவு பெருஞ் செல்வருடன் கண்டு உரையாடிச் செல்லும் சிறுவனை யாம் ஏழை என்று எண்ணி ஏமாந்தோம். இவன் பெருஞ்செல்வன் என்று ஒவ்வொருவரும் எண்ணினாராம். இதனால் அழகு மக்களுக்கு எத்துணை நன்மை பயக்கும் என்பது தெற்றென விளங்குகின்றது.

அழகு எத்துணை நன்மை செய்கின்றதோ, அத்துணைக் கெடுதலும் செய்யும் என்பது திண்ணம். அழகுள்ள ஒன்றையடையப் பலரும் ஆர்வங் கொள்வர். அடைய முடியாவிட்டால் அதை அழிக்க அப்பேதையர் துணிந்துவிடுகின்றார்கள். பெல்ஜியத்தில் அயர்ஸ்காட் என்னும் ஊரில், மரியானா தாயிலர் என்னும் ஒரு வாலிபப்பெண்ணின் அழகைப் புகழாத சித்திர நிபுணரே இல்லையாம். இம்மாதை ஒரு சங்கீத வித்வான் காதலிக்க, இம்மாது அதற்கிசையாமையைக் கண்ட வித்துவான் அப்பெண்ணைக் கொன்றுவிட்டானாம். அழகால்தான் அம்மாது மாண்டொழிந்தாள். இதனால் நாம் அழகைப்பெற முயற்சிக்காமலிருக்கக்கூடாது. கள்ளர்களுக்குப் பயந்து பணத்தை சம்பாதிக்காமலிருக்கக் கூடுமா?

பலதிற மகளிர் சேர்க்கையாலும், விலை மகளிர் கூட்டுறவாலும் மனிதன் அழகைக் கெடுத்துக்கொள்ளுகின்றான். தனக்கொத்த ஒரு காதலியோடு வாழ்தலே இயற்கை வாழ்வாகும். இன்பந்தரும் நினைவு, பேச்சு இவைகள் அழகை வளர்ப்பன. அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் அழகை விருத்தி செய்யப் பல சங்கங்கள், பத்திரிகைகள் உண்டு; அதுபோன்று நம்நாட்டிற்கும் தேவை. அழகைப்பற்றி ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்க வேண்டும். இதை விரைவில் செய்யின், நம்நாட்டிற்கு நன்மை பல உண்டாகும்.

சந்தா நேயர்களுக்கு

நமது "ஆனந்தபோதினி" மாத சஞ்சிகை ஒவ்வொரு தமிழ் மாத முதல் தேதியிலும் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நிறுத்தப்படாமல் தபாலில் சேர்க்கப்பட்டு வந்தும் சிலர் சஞ்சிகை கிடைக்கவில்லை என்று எமக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கின்றனர். இந்த நண்பர்கள் அந்த அந்த ஊர் போஸ்டு மாஸ்டருக்கு விஷயந் தெரிவித்தால் சஞ்சிகைகள் ஒழுங்காகக் கிடைத்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ப-ர்.

விக்கிரகாராதனை

('சூரபி' எழுதியது.)

(3)—பூஜிப்பது எது?

(43-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மனிதர்கள் கோவிலுக்குள் புகும்போதே தெய்வ சந்நிதானத்திற்கு செல்வதுபோல மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு பயபக்தியுடன் ஸ்துதி செய்வதே உண்மையான பூஜனை. அப்படிப்பட்டவர்கள் விக்கிரகத்தை பூஜித்தாலும் அப்பூஜனை மெய்க் கடவுளுக்கே சேரும். அவ்விதம் செய்யாதவர்கள் வேறெவ்விதம் செய்தாலும் கடவுளைப்பற்றி சிந்தித்தவராகார்.

ஹிந்து புராணத்தில் ஒவ்வொரு மேன்மையான விஷயத்தையும் விளக்க திவ்யமான கதையொன்று கூறுவது வழக்கம். விக்கிரகாராதனை சம்பந்தமாக மார்க்கண்டேயன் கதை கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16-வது வயதில் மரிக்கவிருந்த ஒரிளைஞன் அந்தக் கண்டத்தை (ஆபத்தை) நீக்கவெண்ணி என்றைய தினம் மரணம் சம்பவிப்பதாக எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அன்று காலை முதல் அவன் 'சிவ' மந்திரம் ஜபித்துக்கொண்டு சிவாலயத்தில் சிவலிங்கத்தின் முன்னிலையில் வீற்றிருந்தான். எமனே நேரில் வரவேண்டியதாயிற்று. அவனைப் பார்த்ததும் செய்வதின்னதென்று அறியாது மார்க்கண்டேயன் விக்கிரகத்தை அணைத்துக்கொண்டு, "ஆண்டவனே! என்னைக் கைவிடாதீர்கள்" என்று முறையிட்டான். அவ்வளவில் சிவபிரான் பிரசன்னமாகி யமனை விலக்கிப் பையனைக் காப்பாற்றினார். மார்க்கண்டேயன் விக்கிரகத்தை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டபோது என்ன நினைத்தான்? 'இது வெறும் கல், இதற்கு மகிமையில்லை, மனிதர்கள் வீணில் இதன்மேல் பணத்தைச் செலவழித்து மெய்க்கடவுளை அவமதிக்கிறார்கள்' என்றெண்ணியிருந்தால் அவன் அவ்விதம் செய்திருப்பானா? 'ஆதியந்தமில்லாத பராபர வஸ்துவே' அந்த விக்கிரகம் என்றும், அது கடவுளையே குறிக்கிறதென்றும், அதை பூஜித்தால் கடவுளைப் பூஜிப்பதுபோலவே யாகுமென்றுமே அவன் நினைத்திருப்பான்.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில் பகவான் அர்ஜுனனைப் பார்த்து, "என்னால் உன் எதிரிகளெல்லாம் நாசமாக்கப்பட்டார்கள். நீ வெளிக் காரணமாகவிருந்து அவர்களை வென்று விடு" என்றார். அதேபோல விக்கிரகம் வெளிப்படையாயிருந்து நமது பூஜனையைப் பெறுவது கண் மறைவாகவிருக்கும் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஏற்கும் என்பதில் தடையில்லை.

(4)—தற்காலப் போக்கு

நாகரிகம் முதிர்ந்ததால் பழைய காலக் கொள்கைகளையெல்லாம் விட்டுவிடவேண்டும் என்றே பலர் இக்காலத்தில் எண்ணுகின்றனர். அதுவுமன்றி, அவ்விதம் விடாதிருப்பது அநாகரிகத்தைக் குறிக்கிறது என்றும் எண்ணு

கிறார்கள். இவ்விதம் மாந்தர்களுக்கு அதிருப்தியை விளைவித்து அவர்களால் தற்கால நாகரிகத்தின் பயனாக அலக்ஷியம் செய்யப்பட்ட விஷயங்களில் முதன்மை பெற்றது விக்கிரகாராதனை. 'கோயிலில் என்ன இருக்கிறது, அங்கு நம்மை கவனிப்பவர் யார், கீழ்ஜாதி யென்று நம்மை வெளியிலேயே நிற்க வைக்கிறார்கள்' என்றவிதமாக அனேகர் யோசித்து, போகாமலே இருந்து விடுகின்றனர். அன்னியரின் துர்போதனையைக் கேட்டு கோயில்களை வெறுக்கின்றனர் ஒரு சாரார். ஒருவன் காதில் சதா, 'விக்கிரகாராதனை மகா பாபம். மிருகங்களை வணங்கலாகாது......' என்றவிதமான போதனை தெரு மூலைகளிலிருந்து பட்டுக்கொண்டேயிருந்தால் அவன் தூய மனமும் மாறிவிடுகிறது. ஒரு அந்தணன் ஆட்டுக் குட்டி யொன்றை யாது காரணம் பற்றியோ சந்தையிலிருந்து வாங்கிக்கொண்டு போனான். அதை எவ்விதமாகவேனும் அபகரிக்கவேண்டும் என்றெண்ணியிருந்த மூன்று திருடர்கள் வரும் வழியில் தனித்தனியே நின்றுகொண்டு ஒவ்வொருவராக, 'சாமி, என்ன அந்த நாய் குட்டியை தூக்கிக்கின்னு போரீங்களே'' என்றார்கள். முதலில் கூறியதும், இரண்டாவது கூறியதும் ஐயருக்கு சந்தேகத்தை யுண்டுபண்ணினவேயன்றி அவர் எண்ணத்தை மாற்றவில்லை. மூன்றாவது மனிதன் அதேவிதமாகக் கூறவும் அவர், ''நமக்குக் கண் சரியாகத் தெரியவில்லையா? எல்லோரும் இதை நாய் என்கிறார்களே'' என்று யோசித்து, பாபாத்மாவான நாயை வீட்டுக்கு சுமந்து போவதைவிட அதற்காக செலவழித்த பணத்தை யிழப்பதேமேல் என்று தீர்மானித்து அவ்வாட்டுக் குட்டியை அங்கேயே போட்டு, தீட்டைத் தொலைப்பதற்கு அருகிலிருந்த ஆற்றை நோக்கி ஓடினார்...என்று ஒரு கதை கூறுகிறது. ஆதலால் உண்மையை விளக்குவாரில்லாமல் அன்னியர் மொழிகளைக் கேட்டு கோயிலை அலக்ஷியம் செய்கின்றனர் சிலர். மற்றுஞ் சிலர் கோயில்கள் பார்ப்பனர்களால் பாழ்படுத்தப்படுகின்றன என்று அந்தணர் மேல் கோபித்து விக்கிரகங்களைப் பூஜிப்பதில்லை. பின்னும் ஒரு வர்க்கத்தினர் கோயில்களில் தற்போது ஆர்ப்பாட்டமே அதிகமாக விருக்கிறது, உண்மைக் கடவுள் இம்மாதிரி கோயில்களில் ஒருபோதும் இருக்கமாட்டார் என்ற தத்துவம் பேசி அப்பக்கம் நாடுவதில்லை. கடைசியில் சிலர் ஹிந்து மதத்தவர்கள் ஜாதி வித்யாசத்தை ஒழித்து பஞ்சமர்களை கோயில்களுள் விடும் வரையில் சத்தியாக்ரகம் செய்வதாக பிரதிக்ஞை செய்கின்றனர். மேற்படி கொள்கைகளைந்தையும் தனித்தனியே விசாரிப்போம்.

(1.) நாகரிகத்தின் பயனாகக் கோயில்களை வெறுப்பவர்கள் பெரிய மனிதராகியபடியால் அவரைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை. சில மாதங்களுக்குமுன் ஒரு நண்பரைக் கட்டாயப்படுத்தி சென்னை ஆலயங்களொன்றிற்குள் அழைத்துச் சென்றேன். விக்கினேஸ்வரரை வணங்கி குட்டிக் கொள்ளும்போது அவர் சிரித்துக்கொண்டே அருகில் நின்றார். அம்மன் சன்னிதானத்தில் கற்பூரம் ஏற்றியபோது எல்லோரும் தவடையில் அறைந்துகொண்டனர் ஆனால் அவர் மாத்திரம், ''குட்டிச் சுவரில் தேள் கொட்டினால் கரி மோட்டில் நெறிகட்டுவானேன்? எங்கேயோ கற்பூரம் கொளுத்தினால் நாம் கன்னத்தில் அடித்துக் கொள்வானேன்?'' என்றார். நவக்கிரகத்தை 9 பிரதக்ஷணம் நான் சுற்றினேன். அவர் மூன்றாம் முறையுடன் நின்றுவிட்டு, 'என்ன பைத்தியக்காரனாக விருக்கிறாயே. உன் தலை சுற்றவில்லையா?' என்றார். அவருடன் பேசுவதே பிழை என்று கருதி வெளியே வந்துவிட்டேன். இப்பேர்ப்பட்டவர் கோயிலுக்குச் செல்வதே வீண்.

இயேசு ஓரிடத்தில் பெரியதொரு பிரசங்கத்தை செய்துவிட்டு, ''காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்'' என்று முடித்தார். அதன் தாத்பரியம் என்ன? எல்லோருக்கும்தான் காதிருக்கிறது. ஆனால் எத்தனைபேர் தெய்விக விஷயங்களைக் கேட்டு அர்த்தம் தெரிந்துகொள்ள சக்தி வாய்ந்தவர்? ஆயிரத்தில் ஒருவரிருப்பதும் ஆச்சர்யந்தான். விக்கிரகங்களில் கடவுளைக் காண்பவர், ஒன்று பெரிய மகானாக விருக்கவேண்டும், அல்லது, மூடபக்தி நிறைந்தவராக விருக்கவேண்டும். இரண்டுமில்லாமல் குதர்க்கம் செய்பவர்களுக்கு, இந்து மதமல்ல, ஒரு மதமும் சரிப்படாது. ஆகாயத் தந்தி ஓரிடத்தில் கொடுத்தால் உலகத்தில் எல்லாப் பாகமும் கேட்கும். ஆனால் உண்மையில் யார் அதைக் கேட்கமுடியும்? அந்த யந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு அந்த செய்தியைப்பெற சக்தி வாய்ந்தவர்களே அவ்விஷயங்களை யறிவர். அதேபோல விக்கிரகத்தின் மேன்மையை யறியும் சக்தி வாய்ந்தவர்களே அதன் தத்துவத்தை யறியமுடியும்.

ஹிந்து மதத்தைத் தூஷிப்பவர்கள் முக்கியமாக ஒருபிழை செய்கிறார்கள். புராணங்களையும் மதத்தையும் கலவரப்படுத்திக்கொண்டு ஒன்றற்கொன்று வித்தியாசம் தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். ராமாயணம் உண்மை என்று ஹிந்துக்கள் கூறுகிறார்கள். அது எவ்விதம் இருந்திருக்கக்கூடும்? பதினாலாயிரம் இராக்ஷஸர்களை ஒருமனிதன் கொன்றானாம்! நூறு யோசனை தூரத்தையும் ஒரு குரங்கு பறந்து கடந்ததாம்! பத்து தலையுள்ள இராக்ஷஸன் இருந்தானாம், அவன் தலைகளில் ஒன்றைக் கொய்தால் இன்னொன்று முளைக்குமாம்! இதையெல்லாம் நம்பவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தும் மதம் ஒரு மதமாகுமா? என்கிறார் சிலர். நான் ஒருமுறை இரயிலிற் பிரயாணம் செய்தபொழுது ஒரு முஸ்லிம் நண்பர், ''ஏன் சார்! உங்கள் கிருஷ்ணன் பெண்களின் துகில்களை யெல்லாம் மரத்தின்மேல் ஒளித்துவைத்து அவர்களைத் திண்டாட விட்டானாமே. அவனை தெய்வம் என்று வணங்க உங்களுக்கு வெட்கமில்லையா?'' என்றார். அதே கிருஷ்ணன் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் துரௌபதிக்குத் துகிலளித்து ராஜ சபையில் மானத்தைக் காப்பாற்றின கதை அவருக்குத் தெரியாதுபோலும்! போகட்டும். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஹிந்து நண்பர் ஒருவரே, 'என்ன சாஸ்திரம் ஐயா இந்தக் காமாட்டிப் பயல்கள் செய்து வைத்தது! குழந்தை பிறக்க வேண்டுமென்றால் இராமேசுவரம் செல்ல வேண்டுமாம். இரயில் அதிகாரிகளுக்குப் பணத்தைக் கொட்டிக் கொடுப்பதில் இவர்களுக்கென்ன லாபம்?'' என்று கோபத்துடன் மொழிந்தார். ஹிந்து மதத்திலிருந்து புதிதாக வேறு மதத்திற்குச் சென்ற நண்பர் ஒருவர், ''விக்கினேஸ்வரர் தலையை சிவன் அறுத்துவிட்டாராம். அந்த சிவன் விஷ்ணுவுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்தான் என்று இராமாயண சாஸ்திரி கூறுகிறார். ஆனால் விஷ்ணுவும் பிரம்மாவும் சண்டை போட்டுகொண்டு மத்தியஸ்தத்திற்கு சிவனிடம் சென்றாரென்று ஒரு கதை கூறுகிறது. இதெல்லாம் விளங்காததால்தான் நான் இந்து மதத்தைத் துறந்துவிட்டேன்'' என்றார்.

நான் முதலில் கூறியபடி இதற்கெல்லாம் காரணம் உண்மை விளங்காமைதான். மற்ற மதங்களைப்போல் ஹிந்து மதமும் சர்வ வல்லமை வாய்ந்த ஒரே கடவுளைத்தான் குறித்துப் பேசுகிறது. ஆனால் இது ஆரம்பித்து 5000 வருஷங்களுக்கு மேலாகிறபடியால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சேர்ப்பாரால் சேர்க்கப்பட்டு தற்காலத்திய ஸ்திதியை யடைந்திருக்கிறது. ராமன்

ஒருவன் இருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவன் தகப்பனார் அவனை "ராமா" என்றழைப்பார். அவனுக்குத் தமையன் தமக்கையிருந்தால், 'தம்பி' என்றும், தம்பி, தங்கை யிருந்தால் 'அண்ணா' என்றும், அவனுடைய குழந்தைகள், 'அப்பா' என்றும், மற்றவர்களுடைய குழந்தைகள் முறையே, 'சிற்றப்பா', 'மாமா', 'பெரியப்பா' என்றும் அழைக்கும். ஒரே மனிதனை எத்தனைவிதமாக அழைக்கிறார்கள்? இது நமக் காச்சரியமல்ல. ஆனால் கடவுளுக்குப் பல நாமங்க ளிருத்தல் ஏன் ஆச்சர்யமாகத் தோன்றவேண்டும்? புராணத்தில் சிவனுக்கு மூன்று பிள்ளைகளென்றும் சுப்பிரமணியருக்கு இரண்டு மனைவிக ளென்றும் கூறியிருப்பது உண்மையல்ல. பொதுஜனங்களுக்கு புத்தி புகட்டும் பொருட்டு அவ்விதக் கதைகள் கூறுவது அவசியமா யிருக்கிறது. பண்டைக்காலத்தில் இப்பொழு திருப்பதுபோல் நாவல்கள் கிடையா. ஜனங்கள் பொழுதுபோக்கவேண்டுமென்றால் கும்பலாகக் கூடிப் படித்தவ னொருவனைக் கதை சொல்லச் சொல்வது வழக்கம். தெரிந்த கதையானாலும் தெய்வங்களைப் பாத்திரங்களாக உடையன வாதலால் எல்லோரும் பக்தியுடன் கேட்பர். வெகுகாலம்வரை (எழுத்து உண்டாக்கப் படும்வரை) வாயினாலேயே இவை பரவிக்கொண்டு வந்தபடியால் சொல்பவர்கள் தங்கள் புத்திக் கெட்டிய விஷயங்களைச் சேர்த்துச் சேர்த்துக் கூறுவதும் மனிதர் இயல்பாய் விட்டது. 'இராமன் பராக்கிரமசாலி' என்பதை விளக்க பாகவதர், அவர் பதினாயிரம் பேர் வந்தாலும் எளிதில் வென்று விடுவார் என்று கூறியிருக்கலாம். இராவணன் வெல்லற் கரியவன் என்றால் அவனுக்குப் பத்து தலையும் இருபது கையும் என்று வதந்தி யுலாவும்......இதேபோல் ஒவ்வொன்றையும் விளக்கலாம். ஆனால் அதற்கு இங்கு இடம்போதாது.

ஹிந்து மதம் ஒரே கடவுளைத்தான் தொழுகிறது என்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டுவ தில்லை. 'அர்த்த நாரீஸ்வரர்' என்று கடவுளை வர்ணித்திருக்கிறார்கள்—அதாவது பாதி ஆண் என்றும் பாதி பெண் என்றும்—இம்மாதிரி தோற்றம் யாருக்காவதிருந்தால் அவரைக் கண்கொண்டு பார்க்கமுடியாது. ஆனால் இதற்கென்ன அர்த்தம்?—"ஆணும் நீ பெண்ணும் நீ பல்லுயிர்க்குயிரும் நீ பிறவும் நீ ஒருவனீயே" என்று ஒரு அன்பர் கூறியதுபோல் தண்டிப்பதில் ஆண்களைப்போலவும், இரங்கி மனிதர்களை யாட்கொள்வதில் பெண்கள்போன்ற மிருதுத் தன்மையும் பெற்றவர் என்பதுதான் அர்த்தம். ஆதலால் நாகரிகம் மிக்கவர்கள் கண்களை மூடிக்கொண் டிருந்தாலன்றி ஹிந்து மதத்தை தூஷிக்க மாட்டார்கள்.

(2.) அன்னிய மதப் பிரசாரகர் ஹிந்து மதத்திலுள்ள ஜாதி பேதத்தையடிப்படையாகக்கொண்டு நமக்குள் பிளவுகள் ஏற்படுத்தி அவர்கள் மதத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவ ரொருவர், "உலகில் முக்கால் பாகத்தார் கிறிஸ்தவர்கள். இவ்வளவு பேர் நம்பும் மதம் பொய்யாகுமா? எங்கள் மதத்தில் எவ்வளவு மேன்மையான விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன!" என்றார். ஏன்? நமது மதத்தில் மேன்மையான விஷயங்கள் கூறப்படவில்லையா? அதிக ஜனங்கள் இருக்கும் மதம்தான் உண்மை என்றால் கிறிஸ்து மதம் ஆரம்பத்தில் பொய்யாயிருந்து நாள் ஏற ஏற உண்மையாயிற்று என்று அர்த்தமா? பக்தி சிரேஷ்டனாக விளங்கும் ஹிந்து, பக்தியில்லாத கிறிஸ்தவரைவிட தாழ்மையா? எனக்குத் தெரிந்தவரையில் உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் நூற்றில் ஒருவரிருப்பதும் அதிசயம்.

கிறிஸ்துவின் முக்கியபோதனை, "உன் அண்டை வீட்டுக்காரனை உன்னைப்போல் நேசி" என்பது. இந்த முறைப்படி, அமெரிக்கர், இங்கிலீஷ்காரர், ஜெர்மனியர்........முதலிய மகாயுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட தேசமக்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் போர் செய்ததால் உண்மைக் கிறிஸ்தவர்க ளல்லர். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் எல்லாம் எண்ணிக்கையாக மாட்டார்கள், ஹிந்துக்கள் செய்யும் அக்கிரமங்கள்—கொலை, களவு சூது—முதலியன வெல்லாம் அவர்களும் செய்கிறார்கள். கிறிஸ்துவில் நம்பி, மாதா கோயிலுக்குப் போய்விட்டால் மட்டும் போதுமா?

எந்த மதமானாலும் உண்மையாக யார் கடவுளை பக்தியுடன் பூஜிக்கின்றனரோ அவரே உண்மைத் தொண்டராவர், அவரே மோக்ஷத்துக்குச் செல்வர்.

(3) இவ்விஷயத்தில் தலையிட்டால் பார்ப்பனர்பார்ப்பன ரல்லாதார் சண்டையைப்பற்றி சில மொழிகளேனும் கூற வேண்டிவரும் என்பதை யுத்தேசித்து அதிகம் கூற விரும்பவில்லை. கோயில்களில் பக்தர்கள் சிரத்தையுடன் வந்து, விக்கிரகத்தைத் தரிசித்து அர்ச்சனை நிகழ்த்த வேண்டுமென்றால் அர்ச்சகர்கள் அதிக ஆர்ப்பாட்டம் செய்து ஏழை ஜனங்களை வெருட்டுவதும் அதிக பணம் வாங்குவதும் இன்னும் பலவித ஹிம்ஸைக் குட்படுத்துவதும் யாவரும் அறிந்ததே. சென்ற வருஷம் வைகுண்ட ஏகாதசி யன்று ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்குட் புகுந்து வெளிப்பட நான்பட்ட அவஸ்தை கூறத் தரமன்று. ஆனால் இதனால் விக்கிரகங்களை பொய் என்று விடக்கூடாது. இரயில் யாவருக்கும் சௌகர்யத்துக்காக ஏற்பட்டது. ஆனால் டிக்கட் கொடுப்பவர் வண்டி வருவதற்கு ஐந்து நிமிஷம் வரையில் ஏதேதோ புஸ்தகங்களைப் புரட்டிக் கொண்டும் வெற்றிலை பாக்கு மென்று கொண்டும் இருந்து விட்டு திடீரென்று டிக்கட்டு கொடுக்க ஆரம்பிப்பதில் ஜனங்கள் ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து, நசுக்குண்டு அவஸ்தைப்பட்டுக் கடைசியில் வண்டியும் அகப்படாமல் தவிக்கிறார்கள். இதனால் இரயில் ஆபத்தை விளைவிக்கிறதென்று கூறி விடலாமா? அதேபோல நியாயாதிபதி யொருவர் லஞ்சம் வாங்கினாரென்றால் எல்லா நியாயாதிபதிகளும் அயோக்கியர்கள் எனலாமா? இவ்வுலகிலேயே ஒருவர் செய்யும் அட்டூழியங்களால் ஒருவர்க்கத்தினருக்கே அபகீர்த்தி ஏற்படுகிறது. அர்ச்சனை செய்வது மெய்க்கடவுளுக்கே யாதலால் எந்தக் கோயிலுக்குச் சென்றாலும் ஒரே பலன்தான். விஷ்ணுவை வணங்க விரும்புபவர்கள் ஸ்ரீரங்கத்திற்குச் செல்லாமல் தம்புசெட்டி வீதிக் கோடியிலுள்ள கிருஷ்ணன் கோயிலுக்குச் சென்றால் ஒன்றும் குறைந்துவிட மாட்டார்கள். பக்திதான் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம்.

(4) உற்சவாதிகளை வெகு ஆடம்பரமாக நடத்துவது அனேகருக்குப் பிடிக்கவில்லை. "கஷ்டப்பட்டு ஈட்டும் பொருளை வீணே செலவழிக்கிறார்களே, ஏழைகளுக்கு தர்மம் செய்தாலும் பலன் உண்டு" என்று உண்மையில் அனுதாபப்பட்டு பேசுகிறவர்கள் சிலர். "இவ்வளவு தடபுடலுடன் உற்சவம் நடத்தினால் பொதுஜனங்களின் மனம் கடவுளிடத்து சென்று லயிக்குமா? என்னென்ன நகைகள் விக்கிரகத்தின்மேல் போட்டிருக்கிறார்கள். தாசி எவ்விதம் ஆடுகிறாள், பாணவேடிக்கையில் புதுவிதம் ஏதாவது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விதம் அவர்கள் யோசிப்பார்களே யொழிய பகவானைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் சிந்திக்க மாட்டார்கள்," என்று தூஷிப்பவர் சிலர். இக்கொள்கைகளில் எவ்வளவோ உண்மை யிருக்கிற தென்றாலும் நாம் முக்கிய

மாக ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். தற்காலத்தில் இவ்விஷயங்கள் எவ்வளவு தூஷணைகளுக் கிடங் கொடுத்தாலும் அதை உண்டு பண்ணினவர்கள் தூயமனத்தோடு பொதுஜன சமூகத்திற்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுமே ஆரம்பித்தார்கள். சாதாரண மக்கள், சென்ற மாதக் கட்டுரையில் கூறி யிருக்கிறபடி, எந்த விஷயத்தையும் நேரில் காணாவிடில் அதை நம்புவதில்லை. கண் மறைவாக விருக்கும் கடவுள் விஷயத்தையும் அவர்கள் நடித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். நாடகங்கள் எதற்காக நடிக்கப்படவேண்டும். கோவிந்தன் என்ற ஒருவன், சிறந்த ஆடைகளால் தன்னை அலங்ககரித்துக்கொண்டு தான் ஓரரசன் என்று நம்பும்படி செய்கிறான். அல்லது 'கிருஷ்ணன்' வேஷம் போடுபவன் நாடகம் முடியும் வரையில் தான்தான் தசஅவதாரங்கள் எடுத்த மகாவிஷ்ணு என்று நம்புகிறான்; சக்கராயுதம் சுழற்றுகிறான்; திரௌபதிக்கு மின்சார சக்தியால் துகில்களளிக்கிறான். இதையெல்லாம் பார்க்க ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடுகிறார்கள். ஆகவே அனேக, ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் நடந்த செய்திகளைத் தாங்கள் நேரில் காண இஷ்டப்படுகிறார்கள். இவ்வழக்கம் நம்நாட்டில் மட்டும் அல்ல. நாகரகம் முதிர்ந்த மேல்நாட்டிலும் உண்டு. இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைப் புகைப்படம் பிடித்து சினிமா படக்காட்சியில் கிறிஸ்மஸ், ஈஸ்டர் முதலிய கொண்டாட்ட வாரத்தின் பொழுது பொது ஜனங்களுக்குக் காண்பிக்கிறார்கள். ஏன்? பாதிரியார் வாயிலிருந்தும், புஸ்தகங்கள் மூலமாயும் அறிந்து கொள்ளும் விஷயத்தை நேராகவும் பார்த்து அவர்கள் பக்தியை யதிகப்படுத்திக் கொள்ளட்டும் என்பதுதான் அதன் கர்த்தர்களுடைய நோக்கம். நாகரிகம் முதிர்ந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் 100% முதிர்ச்சி பெற்ற மேல் நாடுகளில் இப்பழக்கம் இருக்கிறதென்றால் புராதன காலத்தில் இந்தியாவிலேயே வேறு மதம் இல்லாதிருக்கையில் ஹிந்து மதத்தை ஸ்தாபித்தவர்கள் உற்சவங்களை ஏற்படுத்தி பொது ஜனங்களுக்கு ஊக்கத்தை மூட்டினது தவறாகுமா?

(தொடரும்.)

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

உபாத்தியாயனியல்பு

(டர்பன், சாஸ்வதி சபைத்தலைவர்
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள்.)

உலகத்துச் செயற்பாலனவாய பற்பல கருமங்களிலுஞ் செய்பவனுக்குஞ் செயப்படுஞ் செய்கைக்கும் உள்ள பரஸ்பர சம்பந்தத்தை உற்று நோக்குங்கால், செய்யப்படுங் கருமத்தின் தன்மையும் பயனுஞ் செய்பவனின் குணங்களை அனுசரித்தனவாகக் காணப்படும். நிலம் உழுதல், மரம் வெட்டல் போன்ற சடப் பொருள்களோடு அடுத்த சாமானிய வேலைகளைச் செய்தற்கு வேண்டப்படுவன செய்பவனின் சரீரபலமும், வினையாண்மையுமே அன்றி, அவன் மனநோக்கமும் நல்லொழுக்கத்தால் வருந்தகுதியும் அன்று. உபாத்தியாயன் குரு முதலாயினோர் தொழிலோ மிகப் பாரம் உடைத்து. அவர் திருத்தி நடத்துவது ஆறறிவுடைய மக்களையாம். ஆராயின் ஒருவரிடத்து நல்லொழுக்கம் வரச் செய்வதில் நல்லொழுக்கம் போன்றது பிறிதொன்றில்லை. நல்லொழுக்கம் உடையாரைச் சேர்ந்தோர் பலருந் தாமும் நல்லொழுக்கம் உடையராதல் உண்மை. உபாத்தியாயன் தன் மாணக்கரைப் பயிற்றல் தான் சொல்வன செய்வனவற்றால் மாத்திரம் அன்று, தன் குணகுணங்களானுமாம். மனிதனால் செய்யப்படும் மற்றெம் முயற்சியிலும் இவ்வுபாத்தியாயத் தொழிலிற், செய்வோன் தன்மைக்கும், செய்யப்படும் பொருளின் தன்மைக்கும் உள்ள சம்பந்தம் மிகவும் நெருங்கியது. ஆதலின் இத்தொழிலில் பிரவேசிக்கும் ஆண், பெண் என்னும் இருபாலரும் இன்னின்ன இலக்கணம் உடையாராயிருத்தல் வேண்டுமென முதலில் ஆராயத் தக்கது.

ஒரு விஷயத்தைப் போதிக்கப்புகும் ஒருவன் அவ்விஷயத்தை நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது சாமானியமாய் எல்லோரும் அறிந்ததெனினும், அதனுண்மையை மனத்திற்றாங்கி அதன் வழி நடப்பவர் ஒருவரு சிலர். படிப்பிப்பவரின் அறிவு படிப்பவர் அறிவில் சிறிது மேற்பட்டிருத்தல் போதும் என்பது சிலர் கொள்கை. அது பொருந்தாது. ஒருவன் தான் அறிந்ததை இன்னொருவனுக்கு அறிவிக்குங்கால் கேட்பவன் மனதிற் பதியாமற் சிதைந்து போகும் பாகங்கள் பலவாதலின், எவருந் தாமறிந்த முழுமையையாவது பாதியையாவது மற்றவருக்கு அறிவிப்பது அசாத்தியம். சாதாரணமாக நாம் அநுபவத்திற் காணக்கூடிய தொன்றுண்டு. ஒருவன் ஒரு கதையையாவது, ஓர் காரியத்தின் விவரத்தையாவது நமக்குச் சொன்னால் அப்பொழுது அது

முழுதும் நமக்கு விளங்கியதுபோலத் தோற்றும். பின்பு அதனை நாம் இன்னொருவனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கின் சாத்திரப்பிரகாரம் நம் ஞாபகத்திற் சில குறைவுகள் காணப்படும். கதையைக் கேட்கும்பொழுது ஆவசியகமாய்த் தோன்றாத சில, அதனை மறுபடியுஞ் சொல்லும்பொழுது வேண்டியதாகின்றன. அவை எடுத்த விஷயத்துக்கு வேறாய், அதனோடு தொடர்ச்சியுடைய சில அம்சங்களாம். ஒருவன் படிப்பிக்கும் பாடத்தில் தனது அறிவு சுருக்கமாயிருப்பின் அப்பாடத்தை அச்சமயத்திற்காக மாத்திரம் ஆயத்தஞ் செய்திருப்பின், படிப்பிக்கும் பொழுது மாணாக்கர் நிகழ்த்தும் வினாக்கள் தனது அறிவினெல்லையைக் கடக்குமோ என்னும் அச்சம் அவன் மனத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கும். இருக்கவே அவனது பேச்சில் தடதடத்தல் உறுதியின்மை முதலியன உண்டாகும். அதுமாத்திரமேயன்றி உபாத்தியாயர் கற்பிப்பது தன் மனத்துள்ள நிறைந்த அறிவினாலன்று என மாணாக்கருட் சிலரேனும் காண்பரேல், உபாத்தியாயர் மதிப்புக்குக் குறைவு அதனால் உண்டாகுவதல்லாமல், அவர் கற்பிக்கும் பாடமும் வியர்த்தமாம். கற்பிப்பவர் எவருந் தாங் கற்பிக்கப் புகும் விஷயத்தை நன்றாக அறிந்திருத்தல் அவசியம். நாம் அறிய வேண்டிய விஷயங்களோ பல. ஒருவன் எல்லா விஷயத்தைப்பற்றி முழுமையும் அறிந்திருத்தல் முடியாது. அதலின் உபாத்தியாயராவர் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும்பற்றிப் பொதுவாய் அறிதலோடு, ஒரு விஷயத்தையே முழுதுமறிந்து அதில் விசேட திறமையுடையராதல் வேண்டும்.

கற்பிக்கப்படும் பாடம் எத்துணை இலகுவாயிருப்பினும், உபாத்தியாயர் எத்துணைத் திறமை வாய்ந்தவராக இருப்பினும் படிப்பிக்கவேண்டிய ஒவ்வொரு பாடத்தையும் முன்னதாகவே நாடோறும், ஆயத்தஞ் செய்தல் அத்தியாவசியமாகும். ஒரு வகுப்புப் பிள்ளைகளை வாசகப் பாடம் வாசிக்கச் செய்தல்போன்ற இலகுவான பாடத்திலும், வாசிக்கப்படும் பாகத்தை முன்னதாகவே ஒருமுறை பார்த்து அதில் நன்றாக விளங்க வேண்டியன இன்ன பதங்கள், இன்ன வாக்கியங்கள் எனவும், அதற்காக எடுத்துக் காட்டப்படுந் திருஷ்டாந்தங்கள் இன்னவென்றும் ஆராய்ந்து நிச்சயித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். பலமுறை கற்பித்துப் பழகிய பாடங்களை ஆயத்தஞ் செய்வதற்கு வெகு நேரம் வேண்டியதில்லை. பெரும்பான்மையும் அவ்விதமான ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் ஐந்து நிமிடங்கள் போதும். விசேஷ பாடங்களையாவது, புதிதாக ஒரு பாடத்தையாவது கற்பிக்கவேண்டின் அதனை முன்னதாக ஆராய்ந்து பாடக் குறிப்புகள் எழுதிக் கொள்ளல் சாலவும் நன்று. அங்ஙனஞ் செய்தால் தான் குறித்த நேரத்துள் இவ்வளவு செய்து முடித்தல் கூடுமெனவும், பாடத்தின் பற்பல பாகங்களும் இன்னமுறையில் தொடரவேண்டுமெனவும் அறிதல் கூடும்.

படிக்கவேண்டிய பாடங்களை முன்னதாக ஆயத்தஞ் செய்தல் தஞ் சாமார்த்தியத்துக்கு இழுக்காகுமென எண்ணுவார் கொள்கை விபரீதமாம். "உரைக்கப்படும் பொருள் உள்ளத்தமைந்து" என்றார் நன்னூலாரும். உரைக்கும் முறையை முன்னதாகவே ஆலோசியாது மாணாக்கருக்கு முன்னின்று கொண்டு, "இதனை முன்னர் கூறுவோமா, அதனை முன்னர் கூறுவோமா, என்ன திருட்டாந்தத்தை இப்போது காட்டுவோம்" என்றிவ்வாறு சிந்திக்கும் உபாத்தியாயன் பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரையும் நன்கு கவனிக்கவும், அவர்களுள் விசேட குறைவுடையவர்களை ஊக்கப்படுத்தித் திருத்தவும் முடியாதவனாகின்றான். அதுவுமன்றிப் பாடமும் இடை இடையே தடைப்படும். சரித்திரம் முதலிய பாடங்களைப் புத்தகத்தைத் பார்த்தே படிப்பிக்கலாம் என எண்ணுதல் சரியன்று. ஏனெனில், புத்தகத்திற் பரக்கக் கூறப்பட்டு சிதறிக்கிடக்கும் விஷயங்களின் முக்யாம்சங்களைத் தெரிந்தெடுத்து வற்புறுத்தல் கூடாதாகலின்.

மேலும் ஒருவன் உபாத்தியாயராக வந்தவுடன் தனக்குத் தெரிந்த அறிவு போதுமெனத் திருப்தியடைந்திராமல், மேன்மேலுங் கல்விப் பயிற்சி செய்துவரல் வேண்டும். பரீட்சையில் தேறினால் போதும் எனச் சிலர் எண்ணி அதனால் பெருமை அடைந்து படித்ததையும் மறந்து போகிறார்கள். தான் அறிந்ததுபோதும் என்றெண்ணாது, நாடோறுந் தன்னறிவை விருத்திசெய்து வருபவனே உபாத்தியாயத் தொழிலுக் குரியவன். ஏனெனில், புதிது புதிதாய் அறிவைத்தேடும் பயிற்சியில்லையேல் சிறுவர் மனம் புது அறிவைக் கொள்ளும் வழியறிந்து, கற்பிக்கும் வன்மையும் குறையுமாதலின். ஆயினும், பள்ளிக்கூடத்திற் படிப்பிக்கும் பாடங்களையேதான், அதற்கடுத்த விஷயங்களையேதான் உபாத்தியாயர் மேன் மேலுங் கற்றல் வேண்டும் என்பது இதனாற் பெறப்படுவதன்று. ஒருவருக்கு எவ்விஷயத்தில் மனச்சார்புண்டோ அதனையே கற்கலாம். ஒருவன் தன் சீவிய காலமுழுதுங் கற்பவனாகவே இருத்தல் வேண்டும். போதனாசிரிய வித்தியாசாலையிற் படித்தாவது, வேறு விதத்தினாலாவது கற்பிக்குந் திறமை படைத்தோரும் அம்மட்டில் நின்றுவிடாது, காலாந்தரங்களிற் புதியனவாய்ப் புகும் வழிகளையும், உபாயங்களையும், சுய ஆராய்ச்சியாலும் புத்தகம் பத்திரிகை முதலியனவற்றாலும் அறிந்துவரல் வேண்டும். அதுவுமன்றி ஒரு மாகாணத்திலாவது, ஒரு பிரிவிலாவது இருக்கும் உபாத்தியாயர்கள் எல்லாரும் ஆண்டுக்கு ஒரு தரமேனுங் கூடி அவருள் மேலானோர் எவ்விஷயத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருக்கின்றனரோ அவ்விஷயத்தில் வியாசம் எழுதி வாசித்தல், பிரசாரணஞ் செய்தல் முதலியன மிக வேண்டற்பாலன. கிராமப் பாடசாலை உபாத்தியாயர்கள் தம்மினும் உயர்ந்த திறத்தினரைக் கண்டு பழகல் அரிதாதலின், அவர் திருத்தமுறற்கும் ஏற்ற வழி இதுவே. ஏனெனில், "அரசனை அடைந்திடாரெனில் எவரெவர் ஆக்கமும் இனிது போலுமால்" என்றாராகலின்.

கற்பவன் தன்மையை அறிந்து அவன் மனங்கொள்ளுமாறு கற்பித்தல் உபாத்தியாயருக்கு இன்றியமையாக் குணமாகும். "கொள்வோன் கொள்வகையறிந்தவன் மனங்கொள நூல் கொடுத்தல்" என்றார் பிறரும். அனேகர் வித்துவான்களாய் இருந்தும் போதனா சக்தி இன்மையால் கற்பித்தற்றொழிலில் அநுகூலப்படாது போகின்றார்கள். போதனா சக்தி இயற்கையிலமையப் பெறாதவர், போதனாசிரிய வித்தியா சாலையிற் பயின்று போதிக்குஞ் சக்தி சிறிதாவது சம்பாதித்துக் கொள்ளல் அவசியம். உபாத்தியாயராக வருபவரெல்லாம் போதனாசிரிய வித்தியாசாலையிற் படித்துத் தேறியவராயிருத்தல் மிகவும் நன்று. நீராவியந்திரம் முதலிய சடப் பொருட் கருவிகளை இயக்குவதற்கு ஒருவன் அவற்றில் விசேஷ பயிற்சி புடையவனாயிருத்தல் அவசியமாயின், மானுட மனமென்னும் அதிநுட்ப விசித்திர யந்திரத்தை நடத்துபவன்

அதன் இயற்கை முதலியவற்றை நன்றாய் அறிந்திருத்தல் எத்துணை அவசியம்! அதிலும் மனோதத்துவங்கள் பல புதிதாய்த் தோற்றுங் காலமாகிய பாலப்பருவம் உடையாரைப் பயிற்றுபவர் மனோதத்துவ சாத்திரஞ் செவ்வனே கற்றுத் தேரியவராதலும் வேண்டும்.

தொழில்களெல்லாவற்றுள்ளும் உபாத்தியாயர் தொழிற்கே பொறுமை என்னுங் குணமும் மனமகிழ்ச்சி, முக மலர்ச்சி முதலியனவும் இன்றியமையாதன. எண்ணாது பேசுதல், வெடுவெடுத்தல், ஆலோசனையின்றி அநீதி செய்தல் ஆகிய குணங்கள் யாவரிடத்து முண்டெனினும், உபாத்தியாரிடத்து அதிகமாகக் காணப்படின் அதனால் வரும் அநர்த்தங்கள் பல. தம்மிடத்து இக்குறைகள் இருப்பின் இயன்றவரை தம் மனத்தை அடக்கித் தாஞ் செய்வன, சொல்வன ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து செய்தலும், சொல்லுதலும் உபாத்தியாயராவர் மேற்பொறுத்த கடனாம். அது செய்யத் தவறுவோர் உபாத்தியாயராதற்கு ஒரு சிறிதும் அருகராகார். உபாத்தியாயரது குணம் அற்பமேனும் பழிப்புக்கிடனாகாதிருத்தல் வேண்டும். ஒரு பிள்ளை ஒவ்வொரு நாளும் ஐந்து ஆறுமணி நேரங்களுக்குத் தண்ணளியற்றவனுங் கோபியுங் கடுகடுப்பவனுமான ஒருபாத்தியாயன் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டும், அவன் தெ னியைக் கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கவரின், அவன் துன்மார்க்கம் பயிற்றும் பாடசாலை யொன்றிற் சேர்ந்திருப்பதாக உணரத் தக்கது.

பிள்ளைகளின் சுபாவத்தை உற்று நோக்கின் உபாத்தியாயர் சதா முகமலர்ச்சியுடையாராதல் வேண்டும் என்பது இனிது புலப்படும். அவர்களிடத்து விலாசங், கேளி முதலியன காணப்படல் தாழ்ச்சி, அல்லது கௌரவமாகா தென்றெண்ணிச் சில உபாத்திமார் பாடசாலையிற் புகுந்து தம் முகத்தில் நகையொளி சிறிதுமின்றிச் சுளித்த நோக்கினராயிருப்பர். அது முறையன்று. ஏனெனில், மனக்கவலை சிறிதுமின்றிச் சந்தோஷமும் உற்சாகமுமே நிறைந்துள்ளவர்களாய்ச் சிறுவர்களின் மனமகிழ்ச்சியை விருத்திசெய்து படிப்பில் ஊக்கப்படுத்தல், உபாத்தியாயனும் மலர்ந்த முகமும், களி கூர்ந்த சிந்தையும் உடையனாய வழியின்றி முடியாதாகலின். அன்றியும் பாடசாலையானது பிள்ளைகளுக்குச் சந்தோஷகரமாயிருத்தல், அவர்கள் பாடசாலைக்குத் தவறாது வருவதற்கும் பாடசாலை விஷயத்தில் சிரத்தை கொள்ளுதற்குங் காரணமாகும்.

தம் உபாத்தியாயரைக் கல்விக்கெல்லாம் பெரிய களஞ்சியமாகவும், தாமும் அக் கல்வியையே கற்க வேண்டியதாகவும் எண்ணும் பிள்ளைகள், கல்வி கற்றதனால் தம் உபாத்தியாயர் சந்தோஷமற்றவராய் எப்போதும், மனக்கோட்டமும், முகவாட்டமும் உடையராயினரெனக் காணின் அவர்க்குக் கல்வி கற்றலில் அதிக ஆவலில்லாது போதலும், ஓரேவிடத்து வெறுப்புத் தோன்றுதலும் இயல்பாம். படிப்பித்தற் றொழிலில் சித்தி பெறுவர் யாவரென ஆராயின், அவர் பிள்ளைகளுடன் எப்பொழுதுங் கடுகடுப்பாயிராமல் வேண்டிய நேரங்களில் அவர்கள் விளையாட்டில் மகிழ்ந்தும், எப்பொழுதும் உற்சாக முடையவராயும் இருப்பவரே. உபாத்தியாயர் தாந் தொடங்குங் காரியங்களில் முயற்சியும் ஆவலும் கொள்ளுதலில்லையாயின், மாணாக்கரும் அங்ஙனமே மந்தகுண முடையவராவர். அதனாலன்றோ உபாத்தியாயர் முயற்சியுடைய ராதலோடு காரிய நிர்வாகத்தில் துரிதமுடையராதலும்

இன்றியமையாததாயிற்று. முயற்சியுடைமை என்றால் பள்ளிக்கூடத்தில் ஓயாது சத்தமிடுதலுங், காரணமின்றி அங்கும் இங்கும் திரிதலும் அன்று.

உபாத்தியாயனிடத்து இருத்தற்பாலதாய முக்கிய குணங்களில் தயாளமும் ஒன்று. அஃதில்லாவழி மற்றைய குணங்கள் பிரகாசித்தலும் அதிக பயன் படலும் இல்லை. பிள்ளைகளின் தன்மையை யறிந்து அவர்கள் செய்கைகளிலும் வழிகளிலும் அவர்கள் சுகத்திலும் துக்கத்திலும் கலந்து பரிவு கூறுபவரே பிள்ளைகளைத் தம் கைவசப்படுத்துங் கற்பித்தலில் மேலாந்தரம் அடைபவர். ஆகவே அதைக் கற்பிக்கும் முறைகளில் தேர்ச்சியடைதலும் பிள்ளைகளிடத்துத் தயையுடையராதலும் அவசியமாம். பள்ளிக்கூடமல்லாத இடங்களில் பிள்ளைகளைச் சந்தித்தால் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளலும், மௌனமாயிருத்தலும், மரியாதையின்றி அழைத்தலும், வசனித்தலும் உபாத்தியாயர் செல்வாக்கைக் குறைப்பன. வேண்டிய நேரங்களிற் பிள்ளைகளுடன் நேசத்தோடு கலந்து பேசல் தமக்கு இழிவென்று எண்ணபவர் நல்லாசிரியராகார். ஆனால் பிள்ளைகள் தமக்குச் சிறிதும் அஞ்சாது மிக நெருங்கித் தோழமை கொண்டாடும்படி மறைப்பின்றி அவர்களுடன் குழைந்து நடத்தல் முற்றும் நீக்கற்பாலது; அதனால் உபாத்தியாயர் கௌரவமும் அதிகாரமுங் கெடுதலால் மாணாக்கன் தன்னை “அழலினீங்கான் அணுகான் அஞ்சி” என ஒழுகுமாறு அவனை நடத்துதல் வேண்டும்.

‘ஆனந்தபோதினி’
வாரப் பத்திரிகை.

—:o:—

நமது ‘ஆனந்தபோதினி’ வாரப் பதிப்பின் நான்காவதாண்டு நடைபெறுகிறது. நம் தேசமக்கள் அரசியல், சமயம், சமூகம், பொருளாதாரம் முதலிய துறைகளில் தக்க அறிவும், அபிவிருத்தியும் பெறுவதற்காகவே பற்பல அறிஞர்களின் அரிய கட்டுரைகள் அதில் வெளியாகின்றன. நம் நாட்டிலும், உலகில் இதர தேசங்களிலும் நடைபெறும் எல்லாச் செய்திகளும் திரட்டி வெளியிடப்படுகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகை படிக்கவில்லையே என்னும் கவலையின்றி உலக விஷயம் முழுவதையும் நமது வாரப் பத்திரிகையினின்றும் தெரிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியடையலாம். இதன் வருஷ சந்தா உள் நாட்டுக்கு ரூபா மூன்றுதான். வெளிநாடுகளுக்கு ரூபா ஐந்து. உடனே எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

மானேஜர்,
‘ஆனந்தபோதினி’ ஆபீஸ்,
சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

நாட்டின் இலக்கணமும், வள்ளுவர் கருத்தும்.

(இ. சிவப்பிரகாசர் எழுதியது.)

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவப்பெரியார், தாமியற்றிய உலகம் போற்றும் உயரிய நூலாந் தமிழ்த் திருமறைப் பொருட்பாலில், நாட்டின் இலக்கணத்தைப் பத்துக் குறட்பாக்களால் தெள்ளிதின் விளக்கியிருக்கின்றார். "நாடென்ப நாடா வளத்தன" என்னுந் தலைப் பெயரிட்டுத் தமிழறிவு சான்ற திருவாளர் தொ. மு. பாஸ்கரத்தொண்டைமான் பீ. ஏ. அவர்கள் நாட்டின் இலக்கணத்தைப்பற்றிச் சென்ற வருடத்து நமது ஆனந்த போதினிச் சஞ்சிகையொன்றில் ஓர் கட்டுரை தீட்டியுள்ளார். அவர் அக்கட்டுரைக்கண் "நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல நாடவளந்தரு நாடு" என்னும் குறள் ஒன்றே கொண்டு, "ஆசிரியர் வள்ளுவனார், நாட்டின் இலக்கணம் கூறப் போந்தவிடத்துத் தன்னகத்தே வாழும் மக்கள், தேடிமுயன்றாலன்றி, அவர்கட்கு வேண்டும் பொருள்கள் நல்காத நாடு நாடல்ல என்றும், ஒருவாது முயற்சியுமின்றித் தன்னகத்தேவாழும் மக்களுக்கு வேண்டும் பொருள்கள் நல்கும் நாடே நாடாகும் என்றும் கூறியிருப்ப, ஏனைக் கவிதையியற்றிய கவிஞர் அனைவரும் தத்ததங் காவியத்தில், நாட்டின் வளம் கூறப் போந்தவிடத்து, உழவர் பெருமைகளையும், உழுதல், விதை விதைத்தல், களை கழித்தல், பயிர்வளர்த்தல், முதலிய அவர் தொழில் முறைமைகளையும் பற்றிப் புனைந்து கூறா நிற்பர், அங்ஙனம் கூறலே அக்கவிகளின் மரபாகும், ஆனால், உழவர்களை இவ்வளவு தொழில்கட்கும் ஆளாக்கி, அவற்றால் வளம்பெறவாழ்ந்ததாய் அமைத்திருக்கும் நாடு, நம் வள்ளுவர் அருளிய நாட்டின் இலக்கணத்திற்கு முரண்பட்டது" என்றும், கவியரசர் கம்பர் ஒருவரே வள்ளுவர் கூறிய நாட்டின் இலக்கணத்திற்கு ஒப்பத் தம் இராம காதையில் கோசலநாட்டை அமைத்துள்ளார் என்றும் கூறி அந்நூற்கணிருந்து சில சான்றுகளும் காட்டியுள்ளார். இக் கூற்றை ஆராய்வாம்.

எந்நாடும் வளம்பெற வாழ்தற்குக் காரணம் உழவர்களேயாவர். உழவர்களின்றேல் விளைவுமின்றாம். விளைவின்றேல் பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க்காணும் ஆற்றல்சால் அரசர் முதல் மக்கள் அனைவரும் உறுபசியால் வாடி உயிர் துறப்பர் என்பது வெள்ளிடை மலையென விளங்கும். வியாபாரம், கைத்தொழில், முதலியவற்றில் சிறந்து பொருள் ஈட்டும் நாட்டினர், அவையில்லாத விளைபொருள் உள்ள நாட்டினர்களாலேயே காப்பாற்றப்படுவர் என்பது யாவரும் அறிந்த விடயம். இக்கருத்துப்பற்றியே நமது வள்ளுவப் பெருந்தகையார் "சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்; அதனால் உழந்தும் உழவே தலை" என்றும் "உழுவார் உலகத்தார்க்காணி" என்றும் "உழவினர் கைம்மடங்கினில்லை விழைவதூஉம், விட்டேமென்பார்க்கும் நிலை" என்றும் கூறிய குறட்பாக்களின் விழுமிய கருத்துக்கள் உய்த்துணரத்தக்கனவாம். நிற்க.

இனி நாட்டின் இலக்கணத்தை ஆசிரியர் வள்ளுவனார் எவ்வாறு அமைத்துள்ளார், அவர் கருத்து என்னை? என்பனவற்றை ஆராய்வாம். நாட்டின் இலக்கணத்திற்கு இன்றியமையாத உறுப்பு, உழவர்களே யாவர் என்பது உய்த்துணரற்பொருட்டு, அவர் நாடு என்னும் அதிகாரத்தில் முதற்பா முதற்கண், அவ்வுழவர்களையே கூறியிருக்கின்றார். அது வருமாறு: "தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்வது நாடு" தள்ளாவிளையுள் என்பது குன்றாதவிளையுளைச் செய்யும் உழவர்கள் என்பதாம். ஆசிரியர் பரிமேலழகர் இக்குறளுரையில், மற்றை யுயர்திணைப்பொருளோடும் சேர்தற்றொழிலோடும் இயையாமையின் விளையுள் என்பது, உழவர்மேல் நின்றது என்று கூறிய இன்னுரையை ஆராய்க. இன்னும் இவர் "உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும் செறுபகையும், சேராதியல்வது நாடு" என்னும் குறளுரையில் நாட்டில் உறுபசிசேராதிருத்தற்குக்காரணம் உழவர் உடைமையே என்பதை விளக்கிப் போந்தார். அதனையும் உற்று நோக்குக. ஆதலால் நாட்டின் இலக்கணத்திற்கு முக்கிய உறுப்பு உழவர்களேயாவர் என்பதே நம் வள்ளுவப் பெருந்தகை உள்ளக்கருத்தெனத் தெள்ளிதின் விளங்குகிறது. இதுபற்றியே நுண்மாண் நுழைபுலத்த ஏனைக்கவிஞர் அனைவரும் தங்கள் தங்கள் காவியத்தில் உழவர் பெருமைகளையும் அவர் தொழில் முறைமைகளையும் பற்றிப் பலபடப்புனைந்து கூறினர். கவியரசர் கம்பர் பெருமானும், மாபெரும் புலவராதலின், வள்ளுவர் கருத்தை உள்ளவாறறிந்து தீந்தமிழணங்கு வதியும் தம் இராமகாதையில் கோசல நாட்டை உழவர்களாலும், அவர் தொழில் முறைமைகளாலும் அலங்கரித்துத் தமது கற்பனைவலியால் இல்லதையும் வர்ணித்துக் காவியத்தின் இனிமைதோன்றப் பலபடப் புனைந்து கூறினரே யன்றி ஒருவாது முயற்சியுமின்றித் தானே விளைந்தது கோசலநாடு என்று யாண்டும் கூறிற்றிலர். அங்ஙனம் கூறியிருப்பரேல் அஃது ஆசிரியர் வள்ளுவர் கருத்தொடு முரண்பட்டதாமன்றி ஏனைக்கவிஞர் கூறியது முரண்பாடாகா தென்பதே பொருத்தமுடைத்தாம்.

ஆயின்

"நாடென்பநாடா வளத்தன நாடல்ல
நாடவளம் தரும் நாடு"

என்னும் குறட்பாக்கருத்து என்னை யெனின், விளைதலின்றித் தன்கண் வாழ்வார் உணவின் பொருட்டுப் பிறதொழில் புரிந்து வருந்தாமல், உழவர்களால் எல்லா விளைவும் உடையதே நாடாகுமன்றி, விளைபொருள் இலதாய்த் தன்கண் வாழ்வார் உணவின் பொருட்டுப் பிறதொழில்களைச் செய்து வருந்த அவற்றால் செல்வம் அடைவிக்கும் நாடு நாடாகாதென்பதாம். இவ்வாறு பொருள்கோடலை விட்டு ஒருவாது முயற்சியுமின்றித் தானே விளைவது நாடு என்று பொருள்கோடல் பொருத்த முடைத்தன்று.

இனித் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை நிரம்பிய திருவாளர் தொண்டைமானவர்கள் கட்டுரையை மறுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இக்கட்டுரை எழுதினேனல்லேன். வள்ளுவர் கருத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து நூல் செய்தார் கம்பர் ஒருவரேயன்றி ஏனைக்கவிஞர்கள் அல்லர் என்று நண்பர் கட்டுரையால் பல்லோர் மனத்தில் பதியும் என்று எண்ணியே இக்கட்டுரை வரைந்தேன். தமிழறிஞர்கள் இதனைக் கண்ணுற்றுத் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

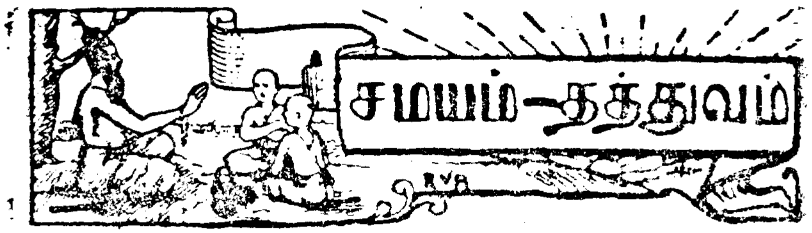

சசிவன்னன்.

(பண்டித. பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

(49-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிறவியைப் போக்குமுபாயமிதுவெனல்.

மாநந்திபராயணராகிய ஆசாரியர், மிகக் கொடியதாகிய பிறவிக் கடலின் தன்மையை விவரித்துக்கூறி, அத்தகைய பிறவிக் கடல் எவராலும் கடத்தற்கரியதாகும், அதனைக் கடந்தய்யும் வல்லமையுடையோர் யாவருளர்? என்றியம்ப, அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவளவில் சசிவன்னன் தாங்கொணுத் துயர்க் கடலுளாழ்ந்து "ஐயோ! கேட்பதற்கும் மிகவும் பயங்கரமாயுள்ள ஜனன சாகரத்தைக் கடக்கும் உபாயமே யில்லையோ! அதனுளாழ்ந்து அழியவேண்டுமோ!" என மிகவும் வருந்திச் சோகமுற்று மூர்ச்சையடையக்கூடிய நிலையை யெய்தினன். சசிவன்னனது நிலைமையை யுணர்ந்த நிருமலராகிய ஆசாரியர், அவனது சோகத்தை யகற்றக் கருதி, உடனே, "சசிவன்ன! அறிவு என்னும் ஓடத்தின் மீதேறிச் செல்லவல்ல பெரியோர் பிறவிக் கடலைக் கடப்பர். இதிலையமில்லை" என நவின்றார். அம்மொழி செவித்பட்டவளவில் சசிவன்னனடைந்த சந்தோஷத்திற் களவேயில்லை. துயர்க் கடலைக் கடந்தான். குருநாதன் அடியில் முடிபட வணங்கினன். என்னையனே! பிறவி என்னும் பெருங் கடலைக் கடக்கச் செய்வதாகிய ஞானமென்னும் தெப்பத்தை யருள்செய்து அடியேனை ஈடேற்றவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டான். மாநந்திபராயணர் பின்வருமாறு கூறுவாராயினர்.

அறிவின் தன்மையை யமைய வுரைத்தல்.

அன்பனே! யான் இயம்புவதைக் கவனமாய்க் கேட்பாயாக. அறிவு அல்லது ஞானமானது பரம் அபரம் என இருவகையாயிருக்கும் எனப் பெரியோர் கூறுவர். இவ்விரண்டனுள் அபர அறிவாவது வேதம் முதலியவற்றைக் கற்று அதனாலடையும் அறிவாகும். பர அறிவாவது பரப்பிரஹ்மத்தோடொன்றுபட்டிருக்கும் ஒடுக்க நிலையைத் தருமறிவாம். எனவே பரப்பிரஹ்மத்தை யறியு மறிவே பர அறிவு அல்லது பரஞானம் எனப்படும். இதுவே சிறந்தது. பரப்பிரஹ்மத்திற் கன்னியமாயுள்ளவற்றை யறியு மறிவு அபரவறிவு அல்லது அபரஞானம் எனப்படும். அபரவறிவு சிற்றறி வெனப்படும்.

அபரவறிவை இழித்துக்கூறல்.

ஒருவன் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலிய எல்லா நூல்களையும் கரதலாமலகமாகக் கற்றிருந்தாலும், அவற்றின் பொருள்களெல்லாம், ஆத்ம சொரூபமாகிய பரப்பிரஹ்மத்தை யறியாவிடத்து வெறும் பிதற்றலாக முடியுமே யன்றி, அவற்றாலுளதாம் பயன் ஒரு சிறிதுமில்லையாம். வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் அறிபவர் அபரத்தை மாத்திரம் அறிவார்களேயன்றிப் பரத்தை யறியமாட்டார்கள். மற்று யார்தாம் பரத்தை அறிவார்களெனின், பகிர்முக நாட்டஞ் சிறிதுமின்றி அந்தர்முக நாட்டமுற்று, நனவிற் சுழுத்தி நிலையெய்துதலாகிய அறிதுயில் கொள்வோரெவரோ, அவரே பரத்தை யறிவர். இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்னும் மூன்று பிரிவினையுடைய தமிழ் நூல்களையும், இவை போன்ற பிற நூல்களையும் அறிவதாலுண்டாகும் ஞானம் மெய்ஞ்ஞானமன்றாம். ஏனெனில், எந்த ஞானம் ஆன்மாவிற் கன்னியமாகவுள்ளவற்றை யறிகின்றதோ அந்த ஞானம் அனான்ம ஞானமாகலின் மெய்ஞ்ஞானமன்று. ஆன்மாவிற் கன்னியமானவை யனைத்தும் அழிவனவாகலின் அவை பொய்ப்பொருளாம். ஆகவே அவற்றை யறியும் ஞானம் பொய்ஞ்ஞானமாம். அவற்றைவிட்டு அழிவற்றதாகிய ஆன்மாவை யறிவதாகிய ஆன்மஞானமே மெய்ஞ்ஞானமாம். இதுவே பர அறிவாம்; பரஞானமாம்.

"முன்னைப் பிறவியில் செய்த முதுதவம்
பின்னைப் பிறவியின் பேற்றா லறியலாம்
தன்னை யறிவ தறிவா மஃதன்றிப்
பின்னை யறிவது பேயறிவாமே." (திருமந்திரம்.)

"அறிவை யறிவது பொருளென வருளிய—பெருமாளே" (திருப்புகழ்.)

என, ஆன்றோர் அருளியிருத்தலையுங் காண்க.

உலகத்தோர் சொல்லுகின்ற அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் செவ்விதின் அறிந்தவர்களாயினும் உற்பத்தி நாசமில்லாததாகிய பரம்பொருளை யறியமாட்டார்கள். முற்கூறிய வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலிய வனைத்தையும் பொருளாகக் கருதி, அவற்றினிடத்தே தானே உழன்றுகொண்டிருப்போர் தேகத்தையே ஆத்மாவெனக் கருதியவரேயாவர். இவர்கள், அவன் அவள் அது என்னும் பேத புத்தியுடையோராவர். அபேதபுத்தியுடைய அத்துவிதிகளாகிய ஆத்ம ஞானிகள் இவைகளையே பொருளெனக் கருதி யுழன்றுகொண்டிரார். எனவே, பொய்ப் பொருள்களாகிய இவற்றை யறிவதாலுளதாம் பொய்ஞ்ஞானத்தால்—அபர அறிவால்—பிறவிப் பெருங் கடல் கடத்தல் முடியாது. இவையனைத்தும் மெய்யறிவாகாது. தம்மினும் வேறான பொருள்களை அறியுமறிவு மெய்யறிவன்று. ஆத்ம வடிவாகிய தம்மை யறியு மறிவே மெய்யறிவாகும். அது பர அறிவு. அதுவே பிறவிக் கடலைக் கடத்தற்குரிய தெப்பமென்று உள்ளத்திற் கொள்ளுவாயாக.

ஐயறி வடக்கினும் வீடு கூடாதெனல்

இவ்வாறு நூல்களைக் கற்போர் மட்டுமன்றி, பஞ்சேந்திரியங்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னு மிவற்றைத் தத்தமக்குரிய விஷயங்களிற் செல்லாதவாறு அடக்கினவர்களா யிருப்பினும், அவர்களும் மெய்ஞ்ஞானம் அடையாதவரையில் வீடடைத லியலாது. ஐயறி வடக்குதல் மெய்

யறிவைப் பெறுதற் கேற்றதோர் சாதனமே யாகும். அச் சாதனத்தால் ஞானத்தை யெய்த முயலாமல், ஐயறி வடக்குதலோடு நின்று, மேல் மெய் யுணர்வு பெறாராயின் அவர்கள் பிறவிக் கடலைக் கடவாரென்பது திண்ணம்.

ஈசுவர பூசையின் தன்மை யிதுவெனல்

பலர், ஈசுவர பூசை முதலிய கிரியைகள் பிறவி யொழிக்கு முபாய மென் றுரைப்பர். உற்று நோக்குமிடத்து அவர்கள் உண்மை யுணராதவரே யாவர். ஏனெனில் சரியை கிரியை முதலியனவும் ஞான சாதனங்களே யாகும். அன்றியும், உண்மையான ஈசுவர பூசை யாதெனில்:

"எப்பொருட் கண்ணுமன்னி யிலங்கிடு மறிவாமீசன்
அப்படி விளங்குகின்ற தறிதலே அவன்றனக்கு
மெய்ப்படு பூசைவேறோர் செயலினாலன்று மெய்யே
இப்படி ஞானந்தன்னா லிறைஞ்சிடப்படுவ னீசன்."

என்று அறிவானந்த போதம் கூறுகிறபடி, தானாகிய ஆத்மாவையும் ஈசுவரனாகிய பரமாத்மாவையும் வேறல்ல வென்று அறிவதுவே மெய்யறிவாகும். அதுவே ஈசுவர பூசையுமாகும். வேதாகமங்களின் துணிந்த பொருளும் இதுவே. சசிவன்ன! இதுகாறும் நான் கூறியவற்றிலிருந்து பிறவிக் கடலைக் கடக்குந் தெப்ப மிது வென்றும், அதன் தன்மை யிது வென்றும் அறிந்து கொண்டிருப்பாயென் றெண்ணுகின்றேன்.

சசிவன்னன் தேகமே நானெனல்

சசி:—சுவாமி! தாங்கள் திருவாய் மலர்ந் தருளிய வனைத்தையும் நன்கு கவனித்தேன். பிறவிக் கடலைக் கடத்தற்குரிய உபாயமாக விருப்பது பரஞானமே எனவும், தன்னை யறியும் ஞானமே பரஞான மெனவும் தாங்கள் கூறினீர்களென்று அறிந்தேன். தன்னை யறிவதே பரஞானம் என்று தாங்கள் நவின்றது எனக்கு வியப்பை யுண்டாக்குகின்றது. உலகத்தில் தன்னை யறியாதவன் ஒருவனு மிலானென்பது திண்ணம். ஒவ்வொருவனுக்கும் நான் என்னும் சப்தத்திற்குப் பொருளா யிருப்பது இச்சரீரமே. "நான் பிராம்மணன், நான் இளைத்தேன், நான் பருத்தேன், நான் சிகப்பா யிருக்கிறேன்" என்பனபோன்ற வியவகாரங்களுக்கு இடமா யிருப்பது இவ்வுடம்பே யன்றோ? ஆகவே, இதுவே ஆன்மா வென்பது ஐயமற விளங்குகின்றதே. இவ்வாறு இவ்வுடலாகிய தம்மை அனைவரும் அறிந்தே யிருக்கின்றனர். அங்ஙன மறிந்திருந்தும் அவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடந்திலரே. இவ் வுடலினும் வேறாக ஆன்மப் பொருள் ஏதேனு முளதோ? தாங்கள் கருணைகூர்ந்து தெரிவித் தருளவேண்டும்.

உடல மான்மா அன்றென வுரைத்தல்.

மாகந்தி:—உலகத்தில் ஒருவன் தன்னைச் சேர்ந்தனவாகக் கருதப்படும் பொருள்களாகிய ஆடையாபரணம் வீடு மாடு முதலியவற்றை என்னுடைய ஆடை, என்னுடைய ஆபரணம், என்னுடைய நிலம், என்னுடைய மனைவி, என்னுடைய மகன், என்னுடைய குதிரை, என்னுடைய யானை என்று கூறுகின்றான். அப்படியே தன்னுடைய கை கால் கண் உடம்பு முதலியவற்றையும், என்னுடைய கை, என்னுடைய கால், என்னுடைய கண், என்னுடைய முகம், என்னுடைய உடம்பு என்று விவகரிக்கின்றான். இவ் விருவகையில் முதலிற்கூறிய ஆடை ஆபரணம் நிலம் மாடு முதலியவற்றை நான் என்று

சொல்வானா? ஆடை அவனல்லவே, மாடு அவனல்லவே, குதிரை அவனல்லவே. யானை அவனா? வீடு அவனா? நிலம் அவனா? அல்லவே. அங்ஙனமாக கை கால் கண் முகம் உடம்பு முதலானவைகளை மாத்திரம் நான் எனக் கூறுவது எவ்வாறு பொருந்தும்? ஆடை யாபரணம் முதலியவற்றினும் அவற்றைத் தன்னுடையதாகக் கொண்டுள்ள புருடன் அன்னியனாக—வேறாக—இருக்கின்றா னல்லவோ? அதுபோலவே, கை கால் கண் முதலியவைகளையும் தன்னுடையனவாய்க் கொண்டுள்ள புருடன், அவற்றினும் அன்னியமாக—வேறாக—இருத்தல் வேண்டுமல்லவா? ஆகவே, உடல் யான் என்பது மறந்தும் கூறத் தக்கதல்லவே. எனவே, சரீரம் வேறு அதனையுடைய சரீரி வேறு என்றறிந்து கொள்.

உட லோர் தேரெனல்.

இச் சரீரியானவன் இச் சரீரமாகிய தேரின்மேல் ஆரோகணித் திருக்கின்றான். இந்தத் தேர்க் கால்களாகிய சக்கரங்களையும், முதுகந் தண்டாகிய தூணையும், விசாலமான மார்பாகிய தட்டையும், தலையாகிய சிகரத்தையும், கூந்தலாகிய கொடியையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. ஆகவே இத் தேகத்திற்கு அன்னிய மாகவுள்ள தேகியை இத்தேகத்தினும் வேறானவனென்று தெரிந்துகொள். அன்றியும்,

உடல் ஓர் கூடெனல்.

ஒருவன் யானையைப்போல் மூங்கில் காகிதம் முதலியவற்றால் ஓருருவம் செய்து அதற்குள் தான் புகுந்துகொண்டு அதன் அவயவங்களை அசைப்பானாயின், அது உண்மையான யானைபோல் நடக்கும். அவன் அசைக்காவிட்டால் அது அசையாமல் கிடக்கும். அதுபோலவே, இவ்வுடலும் ஒருவன் உள்ளே யிருந்துகொண்டு நடத்தினால் நடக்கும். நடத்தாவிடின் செயலற்றுக் கிடக்கும். அப்படி எவன் உள்ளிருந்து நடத்துகின்றானோ அவனே தேகியாகிய ஆன்மா எனப்படுவான்.

"மாக்கைம் மாவிற்குள்ளோர் மைந்தனிருந் தாட்டில்
செருக்கி யதுவாட்டும் செய்கைபோல்—தரிக்குமுடல்
ஆட்டுவா னாட்டின லாடுமவ னட்டாக்கால்
காட்டம்போ லாகுமிது காண்."

என்றதுங் காண்க.

உடல் அன்னமய மெனல்.

சசிவன்ன! மற்று மொரு விஷயம் கூறுவேன் கேள். உன்னால் உண்ணப்படும் அன்னமானது உள்ளே சென்று அங்குள்ள சாடராக்கினியால், தூலம் மத்திமம், சூக்குமம் என்று மூன்று பாக மாகிறது. அவற்றுள், தூலப் பகுதியாகிய ஒரு பாகம் மலமாய் விடுகின்றது. மத்திமமாகிய ஒரு பாகம் உடம்பிற்கு உறுதி யுண்டாக்குவதற்காக அதனோடு சேர்ந்து ஒன்றுபட்டு உடம்பாகிறது. மற்றொன்றாகிய சூட்சும பாகம் மனமாகின்றது. இவற்றுள் மலம் நீயோ? அல்ல. மனம் நீயோ? அல்ல. மலமும் மனமும் நீ யாகாதபோது மற்றொரு கூறாகிய உடல்மாத்திரம் நீயாதல் எப்படி? இவ் வுடம்பு அன்னத்தால் ஆகியதேயன்றி நீ யன்று. தவிர,

தேகம் உணர்வற்ற தெனல்.

மிக்க ஆத்திரத்தோடு சாப்பிட உட்கார்ந்தவ னொருவன் சுடச் சுடப்

படைத்த அன்னத்திற் கை வைத்துவிட்டு அச் சுடுகையைச் சகிக்கமாட்டாமல், வெடுக்கெனக் கையை யுதறிக் கோபித்துக் கொள்ளுகிறான். அவனே, பின்பு, பிராணன் நீங்கிய காலத்து மயானத்தில் காஷ்டத்தின்மீது நெருப்புப் படுக்கையில் படுத்துக்கொள்ளுகிறான். முதலில் அன்னத்தின் சுடுகை தாங்காமல் கோபித்தவன் யார்? பின்பு கை கால் முதலிய அவயவங்களு ளொன்றும் குறையாமலிருந்தும், அக்கினிப் படுக்கையிற் படுத்தும் அதனையுணராமற் கிடந்தவன் யார்? யோசித்துச் சொல். இதனால் இவ்வுடம்பு உணர்வுடைய பொருளல்லவென்றும், உணர்வுடைய தாகிய ஏதோ ஒரு பொருள் முன்னிருந்து வெப்பத்தை யறிந்தது என்றும் விளங்குகின்றதல்லவா? மேலும்,

உடல் பிரதி பிம்பம் போன்றதெனல்.

ஒருவனது உடலின் சாயையாகிய நிழல் பாவையும், கண்ணாடியில் தோன்றும் ஒருவனது பிரதி பிம்பமும் அம்மனிதன் கை கால்களை யசைத்து நீட்டி முடக்கினால், தாமும் கை கால்களை அசைத்து நீட்டி முடக்கும். அவன் அவ்வாறியக்காவிடின் அவை அச் செயல்களைப் புரியா. அப்படியே, இவ்வுடலின் செய்கைகளும் அதற்குள்ளிருக்கும் பிரகாசம் பொருந்திய ஞான வடிவான ஆன்மாவின் செயல்களாம். ஆகையால் தேகம் வேறு தேகி வேறு; தேகம் அறிவற்றது, உணர்வற்றது; தேகியே ஆன்மா வெனப்படுவான், அவன் சுயம்பிரகாசமானவன்; அறிவுள்ளவன்; ஞானசொரூபி; அவனின்றித் தானாக இச்சரீரம் ஒரு காரியமும் செய்யாது என்று விளங்குகின்றதல்லவா? அன்றியும்,

அறியும் பொருள் வேறு—அறியப்படும் பொருள் வேறு.

இதோ, இந்த வீடு, தூண், கயிறு, மாடு முதலியவற்றை நாம் பார்க்கிறோம்; வேறுபடுத்தி அறிகிறோம். ஆகவே நாம் அறியும் பொருள்; இவை அறியப்படும் பொருள். அறியப்படும் பொருளும் அறியும் பொருளும் ஆகிய இவ்விரண்டும் ஒரு பொருளாமா? அறியப்படும் பொருள்களாகிய இவ் வீடு மாடு முதலியன நாமா? நாம் வீடா? மாடா? அல்ல. அறியப்படும் பொருள் எப்போதும் அறிகின்றவனைவிட வேறு பொருளாகவே யிருக்கும் என்பது உலகமறிந்த விஷயமாகும். ஆகவே, இம் மாமிச உடல் நம்மால் அறியப்படுதலின், அறியப்படும் பொருளாம். இதனை யறியும் நாம் அறியும் பொருள் ஆகலின், இந்த உடலை நாம் என்று சொல்லலாமோ? ஒரு கூட்டில் வசிக்கிற பறவை அக் கூடாகுமா? கூடு பறவையாகுமா? ஆகாதே.

உடல் பஞ்ச பூதத்தாலானது.

இவ்வுடல் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், என்னும் பஞ்ச பூதாகாரமாயிருப்பது. கடினமாயிருக்கும் எலும்பு முலியவை பிருதிவி (பூமி) யின் கூறு. நெகிழ்ச்சியாயிருக்கும் சுக்கிலம் முதலியவை அப்பு (நீர்) வின் கூறு. வெப்பமாயுள்ள பசி முதலியன தேயு (நெருப்பு) வின் கூறு. சலிக்கும்படியான நடத்தல் முதலியன வாயு (காற்று)வின் கூறு. துவாரமுள்ளவையான வயிறு, தலை முதலியன ஆகாசத்தின் கூறு. ஆகவே இவ்வுடல் நீ யன்று.

ஞானேந்திரியங்கள் நீயன்று.

சசிவன்னன்:—குருநாதா! தூலதேகம் ஆன்மாவல்ல என்றறிந்தேன். அது மெய்யே. ஆயின் ஞானேந்திரியங்களாகிய கண் முதலியனவும் ஆன்மாவன்றோ?

மாநந்தி:—நேத்திரமானது தானாக ஒரு பொருளை யறியும் ஆற்றலுடையதன்று. சூரியன் சந்திரன் நக்ஷத்திரங்கள் அக்கினி முதலியவற்றின் ஒளியால் பிறபொருள்களை விளக்குங்கருவியாகவே அது விளங்குகின்றது. ஆதலின், அது ஆன்மாவன்று. மற்றைக் காது முதலிய நான்கும் கண்ணைப் போலவே தாமாக அறியும் ஆற்றல் பெற்றிராமையின் அவைகளும் ஆன்மாவன்றென்றறிக.

கன்மேந்திரியங்கள் நீயன்று.

சசி:—கன்மேந்திரியங்கள் நானன்றோ?

மாநந்தி:— சசிவன்ன! நீ உட்கொள்ளும் நெய் முதலிய பசையுள்ள வஸ்துக்கள் வயிற்றிலுள்ள அக்கினியினால் மூன்று பாகமாகப் பிரியும். அவற்றுள் ஒரு கூறு எலும்பிற்கு வன்மை தரும். ஒரு கூறு எலும்பிற்குள்ளிருக்கும் மஜ்ஜை என்னும் பதார்த்தத்திற்கு உறுதி தரும். மற்றொரு கூறு வாக்கிந்திரியமாயிருக்கும் என வேதங்கள் விளம்புகின்றன. இவற்றுள் எலும்பும் மஜ்ஜையும் நீயாகிய ஆன்மாவானால் வாக்கும் ஆன்மாமாகும். அவையாகாதபோது வாக்கு மாத்திரம் எப்படியாகும்? ஆகாது. ஆகவே, வாக்கும் அதனோடுடன் வைத்தெண்ணப்படும் பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னும் கருமேந்திரியங்களும் நீ யன்றாம்.

பிராணன் நீயன்று.

சசி:— பிராணவாயுவும் நானல்லவோ?

மாநந்தி:—நாம் உண்ணும் நீரானது முற்கூறியவாறே உதராக்கினியால் மூன்று பகுதிகளாகப் பக்குவப் படுத்தப்பட்டுப் பிரிகின்றது. அவற்றுள் முதற்கூறு மூத்திரமாகவும், இடைக்கூறு இரத்தமாகவும், கடைக்கூறு பிராணவாயுவாகவும் ஆகின்றது. இவற்றுள் மூத்திரமும் இரத்தமும் நீயானால் பிராணவாயுவும் நீயாகலாம். அவையாகாதபோது பிராண வாயு மாத்திரம் நீயாவதெப்படி? உறக்கத்தில் அதாவது சுழுத்தி காலத்தில் பிராணவாயு சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அது ஒன்றையும் அறிவதில்லை. கள்வன் வரினும், பகைவனே உடலைச் சேதிக்க வரினும், பாம்பு பற்றவரினும் அது அறியாது ஆகையால் பிராணன் நீயன்று.

ஒருவேளை சுழுத்தி காலத்தில் விஷயங்களையுணரும் கருவிகளாகிய ஞானேந்திரியங்கள் நீங்கி யிருத்தலால் பிராணவாயு அறியுந்தன்மை பெற்றிலது. அவைகள் நீங்காதிருப்பின் உணரும். அவ்வாறறியாதிருத்தல் மாத்திரத்தாலே அது ஆன்மாவல்லவெனக் கூறிவிடலாமா? எனின்: பிராணனை ஆன்மாவாகக் கொண்டால், அரசன் நகர்வலம் வருங்காலத்தில் அவன் சேனைகள் அவனை விட்டு நீங்காதிருப்பதுபோல, பிராணனை விட்டு ஞானேந்திரியங்கள் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி ஞானேந்திரியங்கள் நீங்கியிருத்தலால் பிராணவாயு ஆன்மா வல்ல வென்றறிக.

சசி:— ஆனால், கருவிகரணங்களெல்லாம் ஒடுங்கிக் கிடக்கும் சுழுத்தியிலும் பிராணவாயு மாத்திரம் இருப்பதேன்?

மாநந்தி:— அது கடவுளின் கருணையால் உடலின் காப்பிற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது நீங்கிவிடுமாயின் உடனே இறந்து விட்டானென்றெண்ணிச் சுற்றத்தார் அவ்வுடலை நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தி விடுவார்கள், அல்லது புதைத்துவிடுவார்கள்; இன்றேல் நாய் நரிகள் பிய்த்துத் தின்றுவிடும்.

(தொடரும்)

பிராட்டியார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

:(o):

(23-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் தோளினனும், பெண்டிரும் பித்துற்றுப் பின் தொடரத்தக்க பேரழகியும் ஒப்புரைக்க வொண்ணாத தலையாய இன்பந் துய்த்து அரண்மனையில் சின்னாள் இருந்தனர். சுயநலந் துறந்து உலக நலத்தினை யோம்பவேண்டியதற்கு ஆரம்பமான முந்திய தெய்வ சங்கற்பம் இங்கு மைந்தனுக்கு முடிபுனைவித்துத் தான் துறவு மேற்கொள்ளுவதென்கிற எண்ணத்தின் தோற்றுவாயாகத் தசரத சக்கரவர்த்தியின் உள்ளத்திற் கால் கொள்ளலாயிற்று.

உடனே அரசர்க்கரசன் தனது ஆவலை மந்திரர், தந்திரர், மன்னர்கள், நகரப் பெரியோர், குலகுருவாகிய அனைவோரிடமும் வெளியிட்டு அவர்கள் முழுச் சம்மதமும் பெற்று அதற்குரிய நாளும் குறித்தனன். இதனை யுணர்ந்த கைகையின் அரண்மனையில் உள்ள தலைமைத் தாதியரில் ஒருத்தியாகிய மந்தரை யென்பவள் வெகுண்டு வன்மந்தீர்க்கும் நோக்கத்தினால் தனது அரசியாகிய கைகையின் இனிய தண்மை யுள்ளத்தினை மிக முயன்று மாற்றி பரதனை நாடாளவும் இராமன் வனம்புகுதவும் அநுமதிக்கும் இரண்டு வரங்களை மன்னர் மன்னன்பால் பெறச் செய்தனள். நகரத்திலும் அரசவையிலும் உள்ள எவரும் உணரா முன்னம் இராமனை வனம்புகுமாறு தானே பணித்து, தவத்தோர்க்குரிய மரவுரிகளையும் அளிக்கின்றாள் மாற்றாந்தாயாகிய கைகை. அதனை இராமன் அஞ்சாது, கவலாது, பிணங்காது மலர்ந்த முகத்தோடும் ஏற்றுத் தன்னையீன்ற கௌசல்யா தேவிக்கும் சுமித்திரா தேவிக்கும் உணர்த்தி அவர்களை ஒருவாறு இசையுமாறு ஆற்றிப் பிராட்டியாரிடம் எய்துகின்றார். தாய் மாதர்களும் முதியர் பலரும் கரைந் தழுதுகொண்டே பின் தொடர்ந்து வந்தனர்.

தனது நாயகன் முடிபுனை மங்கலம் பூணச் சென்றிருப்பதாக எண்ணி இன்புற்றிருந்த இளவரசி மரவுரி புனைந்து மன்னர்க்குரிய அணிகலன்களு மின்றி மாமிமார்களும் மற்றையோர்களும் அழுதரற்றித் தொடர்ந்துவர எதி

ரிற் றோன்றிய வந்தலைக் கண்டு காரணம் அறியாதவராய் பெருந் துணுக்க மெய்துகின்றார். இராமனை மரவுரியொடும் வீதிவாய் நடந்துவரக் கண்ட நகர மாந்தரிற் சிலர் இக்கொடுமை காணத் துணியாராகி,

"சுரிகையிற் கண்மலர் சூன்று நீக்கினார்."

எனவும், கூறியுள்ளார்.

"தேவர் உள்ளமும் வெந்தனர் மேல்வரும் உறுதி வேண்டலார்."

எனவும், கவி கூறியுள்ளார். இதனால் அரண்மனைக் கலகமாகிய பெரும் புரட்சியினால் இராவணவதம் நிகழ்ந்து அடிமை வாழ்வு நீங்கி உரிமைச் செல்வம் பெறலாமெனும் நம்பிக்கையினையுடைய தேவர்களே இத்துன்பம் காணத்தரியாமல் உள்ளம் வெந்தனர். பின்னால் விளைவதாகிற தமது நன்மையைக் கூட வெறுத்தனர் என்பது பெறப்படுகிறது. இராமன் வனம் புகுவதை சூழ்ச்சியினால் விளைவித்தவளாகச் சொல்லப்படும் அத்தேவர் இனமே இப்போது இதனை வெறுக்கின்றனர் எனில் விளைவிற்குக் காரணத்தினையும் விளைவினால் இனி எய்தவிருக்கும் காரியத்தினையும் அறியாதவரும் இராமனது உயிர் நிலையாகிய உரிமை நாயகியுமாகிய பிராட்டியார் எவ்வாறு துணுக்கம் எய்தியிருக்கக் கூடும் என்பதை விவரிக்க முடியுமோ? மறுகணத்தில் புவன நாயகியாகப் போவதாகத் தமது மனதில் எண்ணப்பட்ட மருகிக்கு வந்த துர்ப்பாக்கியத்தை யெண்ணி கள்ளமறியாப் பிள்ளைமைத் தன்மையுடைய பிராட்டியாரைக் கண்டு மாமிமார் தழுவிக்கொண்டு அரற்றி ஆவலித்தனர். அப்போது மின்னற் கொடிபோன்று நடுங்கிய மேனியையுடையவராகிய பிராட்டியார் "அழிந்த சிந்தையள்" அன்னம் இது இன்னதென்றறியாள்.

வழிந்த நீர் நெடுங் கண்ணினள் வள்ளலை நோக்கிப் பின்வருமாறு :

"பொன்னையுற்ற பொலன் கழலோய் புகழ்
மன்னையுற்ற துண்டோ மற்றிவ்வன் துயர்
என்னையுற்றது? இயம்பென்றியம் பினாள்."

இத்தகைய துக்க சம்பவத்திற்குக் காரணம் சக்கரவர்த்தியைச் சார்ந்ததோ? வேறு பிறிதோ? விரைவில் விளம்புவீராக வென வினவுகின்றார்.

அவ்வண்ணம் நடுங்கிய மேனியுடனும் வழிந்த கண்ணீருடனும் தன்னை நோக்கி வினவிய ஜானகிக்கு விடையாக இராமன்,

"பொருவில் எம்பி புவி புரப்பான் புகல்
இருவராணையும் ஏந்தினன் இன்றுபோய்க்
கருவிமா மழைக் கற்றடங் கண்டுநான்
வருவனீண்டு வருந்தலை நீ."

எனத் தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை மிகச் சுருக்கியும், சென்று வனத்தைக் கண்டு திரும்புவன்; என்னைப் பிரிந்திருக்க வேண்டியதற்கு நீ வருந்தாதே என வனத்திற்குத் தனிமையிலேகும் எண்ணத்தையும் அதற்காக வருந்தாமல் ஆற்றியிருப்பாயாக எனச் சமாதானத்தையும் "இருவர் ஆணையும்" என்றமையால் இது தடுக்கமுடியாத தொன்றென்பதையும் இனி சிந்திக்கவேண்டியதற்கு அவசியம் இல்லாமல் நானும் ஏற்றுக்கொண்டேன் என்பதையும் குறிப்பினால் முடித்துக் கூறுகிறார்.

இதில் வயதில் முதிர்ந்தவரும் பேராசியும் பெருநோன்பிழைத்தவருமாகிய தேவரும் கைகூப்பும் ஒழுக்கம் உயர்குணமாதி நிரம்பிய கௌஸல்யா தேவியாரிடம் இதனைக் கூறியபோது "ஆண்டொரேழிரேடேழு" என வருடங்களைத் தந்திரமாகவாவது உணர்த்தினர். நவயௌவன நாயகிபால் வருடங்களை இவ்வளவென வெளியிடவும் துணியாமல் விடைபெறும் வேட்கையால், "கருவிமாமழைக் கற்றடங்கண்டு நான்வருவல்" எனப் போதலும் வருதலுமே பொருளாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். இது பற்றியன்றோ தெய்வப் புலவர் பெருமானும் "செல்லாமையுண்டேல் எனக்குரை மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்குரை" என காமத்துப் பாலில் அருளிச் செய்தார்.

பிராட்டியாரோ இவ்விடை கேட்டதும்,

"நாயகன்வன நண்ணலுற்றா னென்றும்
மேயமண்ணிழந் தானென்றும் விம்மலள்."

காந்தனாகிய சக்கரவர்த்தி திருமகனுக்கு முடி சூட்டவேண்டிய நாளில் வனவாசமா? என்றும் எண்ணவில்லை. அரச செல்வம் இழக்கப்பட்டதென்றும் கருதவில்லை. எந்தத் தம்பி இவ்வரசைப் பெறுகின்றார்? என்றாவது, ஏன் இந்த மாறுபாடென்றாவது, எத்தனை காலம் வனவாசம் என்றாவது, எந்தத்தாய் இதற்குக் காரணம் என்றாவது விசாரிக்க முயலவில்லை. ஆனால்,

"நீவருந்தலை நீங்குவென் யான் என்ற
தீயவெஞ்சொல் செவிசுடத் தேம்புவாள்."

எனக் கவி பிராட்டியின் உள்ள நிலையை உணர்த்துகின்றார்.

இதில் இருவரும் ஒருவரென்னும் உணர்ச்சியில் மூழ்கி மறைந்த தம்முள் நீ, நான் என்னும் வேற்றுமை தோன்ற நாயகன் பேசிய குறிப்பொன்றே பிராட்டியின் இதயத்தை சுட்டதெனக் கவி எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

துவைதம்பட்ட எண்ணம் அத்வைதமாகக் கரைதல் முறைமை. அத்வைதமாகி இரண்டறக் கலந்த வுணர்வு துவைதமாக மாறுமோ? நீ வருந்தலை நான் கண்டு வருவல் என்ற வாக்கியம் கைகையின் கட்டளையிலும் அதிக கொடுமையாகப்பட்டு விம்மி விம்மி யழலுற்றனர் தலைவியார். அக்கினியிற சூடுபோல நீங்காதுடனுறைய வேண்டிய பிராட்டியார் பிரிவெனும் குறிப்பையும் ஆற்ற முடியாதவராயினர்.

"அன்னதன்மையளாகிய அன்னம் ஐயனும் அன்னையும்
சொன்ன செய்யத் துணிந்தது தூயதே."

என்று தனக்குள்ளாகவே தந்தையும் தாயும் இட்ட கட்டளைப்படி செய்ய முடிவு கட்டியதைச் சிறந்த கடமையாக மதிக்கின்றனர். அன்றியும் என்னை என்னை, இருப்பாயாக என்று கூறிய கூற்றை நினைக்க நினைக்க உயிரையே கக்குபவளாகக் காணப்பட்டார். என்னை என்னை என அடுக்கிக் கூறியதில் விசேஷ கருத்து புதைந்துள்ள தென்பதை அறிஞர்க்கு விரித்துரைக்கவேண்டியதில்லை. வடமொழியில் வான்மீகி பகவானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இராமயணத்தில் இந்தச் சமயத்தில் பிராட்டியார் தன்னைத் தனது பிதாவாகிய

ஜனகர் தாராதத்தம் செய்கையில் உம்மை புருஷ விக்கிரஹம் என்னும் சப்தத்தால் உபசரித்தனர் என்றும் அப்படிக் கூறிய அவரது நம்பிக்கைக்கு துரோகம் ஏற்படாமல் நடந்துகொள்ளுவது உமது கடமை யென்றும் ஞாபகப்படுத்தியதாகக்காணப்படுகிறது. கண்ணன், 'நரர்கள் எல்லாம் புருஷர்கள் அல்ல; புருஷ சப்தத்திற்கு உரியகுண நலங்கள் உடையவர்களே புருஷர்' என்று பொருள்படுமாறு (பௌருஷம் ந்ருஷு) அதாவது 'நான் நரர்களுக்குள் புருஷனாயிருக்கின்றேன்' என்று கீதையிற் கூறுகின்றார். அத்தகைய புருஷர்களிலும் விசேஷம் பெற்றவர்களே (விக்கிரஹம்) என்று கூறப்படுவர். விக்கிரஹம் என்பதே விசேஷ இருப்பிடம் என்று பொருள்தருவதால், புருஷர்க்குள் புருஷ சிரேஷ்டனாக உன்னை மதிக்கின்றேன் என ஜனகர் கூறினர். அக்குறிப்பு நீயே புருஷோத்தமனாகிய அத்திருமாலாக வுணர்கின்றேன் என்பதை விளக்குகின்றது. திருமாலின் மணி மார்பினின்றும் திருமகள் விலக முடியுமோ? விலகின் இவ்வுலகம் யாதாகும்?

அத்தகைய என்னைப் பிரிந்து இருப்பாயாக என்று கூறியதை எண்ணி எண்ணிப் பிராட்டி உயிரையே உமிழ்பவள்போலத் துன்புற்றார் எனக் கவி கூறியுள்ளார். என்னை, என்னை' என அடுத்தடுத்துக் கூறியதன் குறிப்பும் இக்கருத்துப் பற்றியதேயாகும். ஞானியர்க்குள் ஞானியராகியும் சுகப்பிர்மத்திற்கும் ஞானாசாரியராகியும் சிறப்புற்ற எனது தந்தையின் சங்கற்பத்திற்கு மாறாக நீர் என்னைப் பிரிந்து செல்கின்றேன் என்று கூறுவது எங்ஙனம்? என்பது வினாவாகும். அன்றியும்,

"பெருந்தேர் அல்குற் பெண்ணிவள் ஒப்பாள் ஒரு பெண்ணைத்
தருந்தான் என்னில் நான்முகன் இன்னும் தரலாமே"

எனக் கவியரசர் கூறியபடி பிரமனால் சிருஷ்டிக்க முடியாத பேரெழிலும், ஸ்திரீ புமான்களின் சம்பந்தத்தினால் பிறவி பெறாதவளுமாகிய தனது ஒப்பில்லா வுயர்வினைப் பிராட்டியும் தனக்குள் உணராமல் இருந்திருக்க முடியாது. தன் பெருமையைத் தானே வெளியிடுவது அறிஞர் இயல்பன்று, எனினும் தமது அருமைப்பாடு புறக்கணிக்கப் படுங்கால் தம்முள் தமது பெருமையை எண்ணிப் பார்ப்பதும் இயல்பேயாகும். அவ்வாறே பிராட்டியாரும் தனது நாயகனை நோக்கி என்னையா இருவென்று சொன்னீர் என்று வாய்விட்டுக் கேட்கவில்லை. மனதிலேயே உன்னி உன்னி அதாவது நினைந்து உயிரைக் கக்குபவர்போலத் துயருழந்தார் எனக் குறித்துள்ளார்.

பிராட்டியாரின் தடுக்கமுடியாத துன்பத்தின் எல்லையையும் உறுதியையும் உணர்ந்த தாசரதி தடுத்துக்கூற முடியாதவரானர். அரச வாழ்வை வெறுக்கக்கூடிய அவரது ஆண்மையும் தாடகையை வென்ற வீரமும், தநுவினை முறித்த தோள் வலியும் ஈண்டு பயன்பட முடியவில்லை. குற்றமற்ற ஒருமைக்காதலின் வன்மைக்குமுன் எவைதான் நிமிர்ந்து நிற்கும்? ஆகவே பயம்படக்கூறி மனதைத் திருப்பலாமெனச் சிந்தித்து,

"அல்லராக்கி னுருக்கழல் காட்டயற்
கல்லரக்கும் கடுமையவல்ல நின்
சில்லரக் குண்ட சேவடிப்போது"

என்று அவர் பாதங்களின் மென்மைக்கு வனத்திற் சஞ்சரிக்க இயலாமையை

மெல்ல எடுத்துக்காட்டினர். ஆனால் இது போலிக் காரணமென வுணர்ந்த பிராட்டியார், தனது மென்மைத் தன்மை நோக்கி உரைத்ததாக எண்ணவில்லை. தன்பால் இருந்த அன்பு நீங்கிப் பற்றில்லாது கைவிட்டேகத் துணிந்ததாகவே நிச்சயித்து அவரை நோக்கி,

“பரிவிகந்த மனத்தொடும் பற்றிலா தொருவுகின்றனை” எனக் கூறுகின்றார். தவத்தினர் புனையும் மரவுரி புனைந்தபோதே துறவின் குறிப்பு தெளிவு. அப்படித் துறந்து செல்லும் நாயகன் அதற்கிடையூறாகும் மனைவியைக் கைவிட முயல்வ தியல்பே என இவர் எண்ணியதிலும் வியப்பில்லை. அத்தகைய மனவுறுதி தனக்கின்மையினால்,

“ஊழியருக்கனும் எரியும் என்பது யாண்டையது? ஈண்டு நின் பிரிவினுஞ் சுடுமோ? பெருங் காடென்றும்” பிரிவினால் தனக் கெய்தும் ஆற்றாத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டினர். இச்சொல்லினால் தலைவியின் மன நிலையினை யுணர்ந்த அண்ணல் பின்னும் அவளது சோகத்தை வளர்க்கத் துணியாமல் யாது செய்வதெனச் சிந்தித்தனர். ஐயன் மயக்கத்திற்குக் காரணம் ஒருகால் தவ ஒழுக்கத்திற்கு முரண்பாடாகத் தனது உடன் வரவு நிகழுமென எண்ணித் தவிர்க்க எண்ணுகின்றனர் போலும் என ஊகித்தவர்போல விரைந்து மனையுட்சென்று பட்டாடை களைந்து மரவுரியைத் தானே துணிந்து புனைந்து வந்து தனது உள்ள நிலையும் புன்னிலை யின்பத்தைப் பொருளெனக் கருதவில்லை யென்பதைப் புலப்படுத்தியதுபோல வள்ளல் கரத்தினைப்பற்றி நின்றனர். இவ்விள மங்கையின் தவக்கோலங் கண்டு ஆங்குள்ளோர் அனைவரும் மண்ணிடை வீழ்ந்து மறுகி அனலின் மூழ்கினவர் போல் வெதும்பி யிரங்கினர். இந்நிலையில் இராமன் பிராட்டியை நோக்கி,

‘நீ விளைவுன்னுவாயல்லை. போத அமைந்தனை யாதலின், எல்லையற்ற இடர் தருவாய்’ என்று தனது பேரறிவினால் ஐயுறாமற் கூறுகின்றார். இது கேட்ட பிராட்டியார் சீறிய கோபத்தொடும்,

‘தமக்கு தற்சமயம் நேரிட்டுள்ள துன்பம் இஃதொன்றுதானோ? என் ஒருத்தியைத் துறந்துவிட்டால் அது இன்பமாக முடியும் போலும்’ எனச் சாதாரண மகளிர் புகலும் இயல்பில் பொருள் அடக்கி வன்மமாகக் கூறுகின்றார்.

‘அதில் அரசிழந்தது இன்பம், சுகமிழந்ததும் இன்பம், காடுறைவதும் இன்பம். சுருங்கக் கூறுமிடத்து நும் பெற்றோரால் நுமக் கெய்திய யாவும் மனைவியாகிய என்னால் வருவதொன்றுதான் துன்பம்போலும்’ என்னும் பொருள் அடங்கியுளது. இவ்வாறு பேசுவது பெண்கள் இனத்திற்கு இயல்பு. இவ் வியல்பினையும் கவியரசர் பெண்ணரசியாகிய பிராட்டியாரிடம் சித்திரித்துக் காட்டத் தவறினாரில்லை. பிராட்டியாருக்கு அரச போகத்திலோ, அணிமணி யாதிய செல்வப் பொருள்களிலோ உளம்பற்றி நின்று தோயவில்லை யென்பது ஈண்டு, “ஐயனும் அன்னையும் சொன்ன செய்யத் துணிந்ததுனயதே” என்று அரசிழந்து அடவி செல்லல் வேண்டுமென்பதை முதலிற் கேட்டபோதே சாதாரணமாகவும் இவ்வரிய போகம் பதவி முதலியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமலும் புகன்றிருக்கின்றனர். ஜனகரின் கரத்தில் வளர்ந்த மங்கைக்கு தியாகம் பெரிதாக எவ்வாறுபடும்? இஃதியல்பே. எனினும்

தனக்கு அதிக முதன்மையாகப்பட்டது காதலனைப் பிரியாமல் உடன் செல்லல் வேண்டுமென்பதொன்றே. அதை உறுதிப்படுத்தும் விஷயத்தில்மட்டும் கணவன் கருத்தை ஏற்காமல் சுதந்திரத்தினை நிலைநாட்டிக் கொள்ளுகின்றார். இது ஓர் வகையில் அக்காலத்தில் பெண்ணுரிமை கையாளப்பட்டதென்பதற்கும் நல்ல சான்றாகும். பிடிவாத குணம் ஆடவர்களிடை இருப்பதைவிடப் பெண் பாலார்களிடை அதிகம் உண்டென்பது கண்கூடாகும். பிடிவாத குணம் சிலசமயம் நன்மையும் தருகின்றது. சிலசமயம் தீமையும் பயக்கின்றது. முழுநன்மை தரமாட்டாத இக்குணம் பொதுவாக நற்குணத்தின்பாற்பட்டதாகக் கொள்வதில்லை. ஆயின், அத்தகைய குணம் உத்தமோத்தமமாகிய பிறவிகளிடத்தும் இயல்பாக அமைந்து நிற்பானேன்? என சங்கை யெழலாம். ஆடவரைவிடப் பெண்கள் உளத்தில், கற்பென்பது மிக உறுதியுடையதா யிருப்பதைப் பெரும்பாலும் காண்கின்றோம். பெண்மைக்கு எவற்றினும் தலைசிறந்தது கற்பேயாகும். அக் கற்பென்னும் குணம் பிறரால் மாற்றமுடியாத பிடிவாதத்திலிருந்தே எழுகின்றது. இதுபற்றி படைப்பிலேயே பெண்களுக்கு பிடிவாத மென்னும் குணம் ஆடவரிலும் அதிகமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதென எண்ணவேண்டி யிருக்கிறது.

இலேசாக ஏமாற்றப்படக் கூடிய பெண்கள் பலர் இல்லாமலில்லை. அத்தகைய பெண்கள் நிறைகாத்தலினும் வெற்றி பெறுதல் கடினம்.

பிராட்டியாரின் பிடிவாதம் இவ்விடத்தில் வெற்றி பெற்றதுடன் நில்லாமல் மாய மானைப் பற்றித்தருதல் வேண்டுமெனக் கோரி அதற்காகச் செய்த சாஹஸத்திலும் இடம்பெற்றது. அதனால் எய்திய பலனே எல்லாத் துன்பமும். இதன்பயனை அசோக வனத்தில் சிறையில் துயருறும்போதுதான் பிராட்டியார் உணர்ந்து வருந்துகின்றார். விபரீதமான விளைவுகளுக்கெல்லாம் இப்பிடிவாதமே வித்தாக விளைந்ததென்பதை மறுக்க முடியுமோ?

ஆனால், அல்லினும் பகலினும் அமரர் ஆட்செயும் இராவணனது ஒப்புவமையற்ற போகத்தையும் செல்வத்தையும் துரும்பெனவு மதியாமல் அலட்சியம் செய்யத் தக்க திண்மையும் மேலே கூறிய பிடிவாத வித்திலிருந்தேதான் சிறப்புற்றது. ஆகவே உத்தமப் பெண்மணிகளிடம் பிடிவாதம் அதிகம் அமைந்திருப்பது இயல்பாகவே காணப்படுகின்றது.

(தொடரும்.)

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின்மேலுள்ள விலாசத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

லாட்டரித் தந்தியின் விபரீதம்

லைப் இன்ஷியூரென்ஸ் பகுதி

(இன்ஷியூரென்ஸ்.)

இலவச இன்ஷியூரென்ஸ்.

:(o):

"ஒரு பொருள் இலவசமாகக் கிடைக்கிறது. எல்லோரும் அதை பெறுவதற்கு முந்துங்கள்" என்று சொன்னால் எனக்கு அவநம்பிக்கை யுண்டாகிறது. "புதிய கூந்தல் வளரும் தந்திரம். இனமாகச் சொல்லித் தருகிறேன். உங்களுக்கு ஒரு செலவுமில்லை. இரண்டணை ஸ்டாம்பு மாத்திரம் அனுப்புங்கள்" என்று ஒரு விளம்பர மிருந்தால் இதில், ஏதோ 'தந்திரம்' தான் என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் ஒரு வஸ்துவைச் செய்து விற்று ஜீவிக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் இனமாக அதை எல்லோருக்கும் கொடுப்பதென்றால் அவர்கள் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியின் அங்கத்தினரா யிருக்கவேண்டும். சாதாரணமாகவே ஒரு மனிதன் நமக்கு ஹிதத்தைச் செய்வதாய் வந்தால் நமக்குச் சந்தேக முண்டாகிறது. "இவன் ஏன் இவ்வளவு சிரத்தையோடு நம்மிடம் இதைச் சொல்லுகிறான்? நாம் இவன் சொற்படி கேட்போமானால் இவனுக்கு ஏதோ லாப மிருக்கவேண்டும்" என்று நினைக்கிறோம். இது பெரும்பாலும் அநாகரிக யோசனைதான். உபாத்தியாயர் பையனைப் பள்ளியில் சேர்க்கும்படி நம்மைத் தூண்டினால் "சரி, இவர் சம்பளத்திற்கு ஆசைப்படுகிறார்" என்று சொன்னல் பொருந்தாது. மதிப்புள்ளதை மதிப்பற்றதென்று சொல்வது தகாதென்பதைக் குறித்து ஒரு கதை யுண்டு. ஒரு வண்ணானுக்கு பெரிய கெம்புக்கல் கிடைத்ததாம். அதை அவன் தன்னுடைய கழுதையின் கழுத்தில்கட்டி ஓர் ஓடை யண்டை சென்றான். இந்தக் கழுதை தவிர இன்னும் 30, 40-கழுதைகளும் அவனிடமிருந்தன. ஓடை யண்டை படகோட்டி தன்னுடைய படகோடு நின்று கரையில் இருந்தான். இந்தக் கெம்புக்கல்லைப் பார்த்து "இந்தக் கல்லை எனக்குத் தந்து விட்டாயானால் நான் உன் கழுதைகளை இனமாக ஏற்றி அக்கரையில் விடுகிறேன்" என்றான். வண்ணானும் சந்தோஷமாகச் சம்மதித்தான். படகோட்டி அந்த விலையுயர்ந்த கல்லைத் தன் படகில் கட்டி விட்டான். இறந்நேரம் சென்று ஒரு கல்வியாபாரி படகில் பிரயாணஞ் செய்தான். அக்கல்லைப் பார்த்தவுடன் அது மிக்க அரிய கல்லென்று அறிந்து களே கிரயம் தருகிறேன். இதைக் கொடுத்து விடு" என்றான். அந்தத் எதிர்பார்ட்டி கல்லின் மதிப்பறியாமல் "பத்து ரூபாய் கொடுத்து விடு, இதைத் தருகிறேன்" என்று கிரயத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அதைக் கொடுத்து விட்டான். கல் வியாபாரி அக்கல்லைப் பல மெல்லிய காகிதங்களினால் மூடி அங்

தாரங்கமாக வைத்தான். சில நாட்கள் சென்றன. அவ்வியாபாரி இருந்த ஊரின் அரசன் ஒரு பெரிய கெம்புக்கல் தேவையெனத் தன் மந்திரியிடம் சொன்னான். மந்திரி வியாபாரியிடம் வந்து கேட்க, வியாபாரி "என்னிடம் கல்லில்லை. இருந்தாலும் நீர் அதைப் பிடுங்கிக்கொண்டு விலை கொடுக்காமல் ஏமாற்றி விடுவீர்" என்றான். மந்திரி அவனுக்குப்பணம் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி செய்தவுடன், "என்னிடம் ஒரு கல்லிருக்கிறது. அதன் விலை 20,000-ரூபாய்" என்றான். மந்திரி அதைப் பெற்றுக்கொள்ள சம்மதிக்கவே, வியாபாரி தன் பெட்டியைத் திறந்து பாாத்தான். கல் துண்டு துண்டாக உடைந்து போயிருந்தது. "என் துரதிர்ஷ்டமே!" என்று கதறினான். அப்போது அந்தக்கல் அவனைப்பார்த்து "நான் இவ்வாறு உடைந்து போனதைக் காண உனக்கு ஆச்சரியமா யிருக்கிறதா? என் உண்மை மதிப்பு உலகத்திற்குத் தெரியாத வரையில் நான் இருந்தென்ன, இல்லாவிட்டா லென்ன? முதலில் என்னைக் கண்டவன் ஒரு வண்ணான். அவன் நாட்டுப் புறத்தான். அவனுக்கு என் மதிப்புத் தெரியாது. பட கோட்டிக்கும் அது தெரியாது. நீ தெரிந்தவன் ஆயினும் என்னைப் பத்து ரூபாய்க்கு வாங்கி இப்போதும் என் உண்மை விலையைக் கூற சமயம் வாய்த்தபோதும் 20,000 ரூபா யென்று விலையைக் குறைத்துக் கூறி விட்டாய். இது வெல்லாம் என் மனத்தைத் துளைத்து என்னைத் தூளாக்கி விட்டன" என்றதாம். ஆகவே உண்மையாகவே விலையுயர்ந்த ஒரு பொருளைத் தாழ்ந்ததாக்கினால் நமக்கும் கௌரவக் குறைவு, அப்பொருளுக்கும் மேன்மையில்லை.

நிற்க, தற்காலத்தில் 'இலவச இன்ஷியூரென்ஸ்' என்று வழங்கி வரும் முறை பொதுஜனங்களுக்குக் கெடுதலை யுண்டாக்குமென்று விஷய மறிந்த நிபுணர்களால் கருதப்படுகிறது. மாதத்திற்கு ஒரு ரூபாய் கட்டி வரவேண்டு மென்பதே முக்கிய நிபந்தனை. இவ்வளவு தொகைதான் பெற முடியு மென்பது உத்தரவாதம் செய்யப்படுவதில்லை. 1912-ம் வருஷத்திற்கு முன் 1200-கம்பெனிகள் இம்முறையில் வியாபாரம் செய்து வந்தன. அவ்வருஷத்தில் சர்க்கார் ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தி இக் கம்பெனிகள் சில நிபந்தனைகளுக் குட்பட வேண்டுமென்று திட்டம் செய்தார்கள். உடனே இக்கம்பெனிகளி ஏறக்குறைய எல்லாம் கடையை மூடி விட்டன. இப்போது அவற்றில் ஒன் றிரண்டுதான் நடைபெற்று வருகிறது. மறுபடியும் சென்ற இரண்டு மூன் வருஷங்களாக இக்கம்பெனிகள் தலை யெடுத்திருக்கின்றன. இவை இன் ரென்ஸ் விதிகளைச் சற்றும் கவனிப்பதில்லை. லாட்டரி சீட்டுக் கம் கள் என்றால் பொருந்தும். அனேக சந்தர்ப்பங்களில் செலுத்திய சந்தாக்க விட குறைவாகவே ஜனங்கள் தொகையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். வ நிபந்தனை கிடையாது. பதினெட்டு வயது முதல் அறுபது வயதுவரை ஷியூர் செய்யலாம். வைத்திய பரீக்ஷை கிடையாது. வயதை ருஜுப்ப தக்க அத்தாக்ஷிகள் வேண்டுமென வற்புறுத்துவதில்லை, ஆண் பெ திறத்தாரையும் சரிசமானமாய்ச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். பரீக்ஷை யில்லாததால் எந்த வியாதி யிருந்தாலும் சேர்ந்து விடலா ரோகியோ, க்ஷயமோ எதுவாயினும் பாதகமில்லை. சேர்ந்த ஆறு திற்குள் இறந்தால் வார்சுகளுக்கு ஒரு சல்லியும் கொடுப்பதில்லை.

உண்மையான இன்ஷியூரென்ஸ் கம்பெனிகள் வியாப போல் சிறிதும் இல்லை. வைத்திய பரீக்ஷை அவசியம் செய்தா

அதில் தேறாவிட்டால் இன்ஷியூர் செய்துகொள்ள முடியாது. ஸ்திரீகளுக்கு கருத்தரித்தலென்னும் ஆபத்து சம்பவம் அவ்வப்போது நேருவதால் ஐம்பது வயது வரை அவர்கள் அதிகப்படியான சந்தா கட்டியாக வேண்டும். வயது அவசியம் தக்க அத்தாக்ஷியைக்கொண்டு ருஜுவாகவேண்டும். இவ்வளவு நிர்ப்பந்தங்கள் இருப்பதோடு இத்தனை வருஷங்கள் சந்தா செலுத்தினால், குறித்த காலத்திற்குப் பிறகு அல்லது இடையில் மரணம் நேர்ந்தால் அப்போது இவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்படுமென்று முதலிலேயே குறிக்கப்படுகிறது. இம்முறையில் சந்தா விதிப்பது வெகு சாஸ்திரீகமானது. ஒவ்வொரு வயதில் வருஷத்திற்கு இத்தனை பேர் இறக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறார்கள். அதாவது பிறந்த ஆயிரம் அல்லது பத்தாயிரம் குழந்தைகளில் ஒரு வயது வரை ஜீவித்திருக்கும் குழந்தைகள் எத்தனை, இரண்டு வயது வரை ஜீவித்திருப்பவை எத்தனை, மூன்று, நான்கு,...பத்து...இருபது... நூறுவரை ஜீவித்திருக்கும் நபர்கள் இத்தனை யென்று கண்டுபிடித்து விடுகிறார்கள். இதிலிருந்து, தக்க தேகாரோக்கிய முள்ள 30-வயது மனிதன் உத்தேசமாய் இத்தனை வருடங்களிருப்பான் என்று நிர்ணயிக்க முடியும். அந்தக் காலத்தினிறுதியில் அவன் வார்சுகள் ஆயிரம் ரூபாய் பெறுவதற்கு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு சந்தா செலுத்த வேண்டுமென்று கண்டு பிடிக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய எதிர்பார்ப்பது போலவே மரணங்களும் நேருகின்றன. குறித்த மனிதன், ராமஸ்வாமி அல்லது கிருஷ்ணஸ்வாமி இத்தனைகாலம் உயிரோடிருப்பானென்று வேண்டுமானால் சொல்ல முடியாது. 30-வயதுள்ள மனிதன் சராசரி இத்தனை வருஷங்க ளிருப்பானெனத் திட்டமாய்ச் சொல்லி விடலாம். பிறத்தலும் இறத்தலும்கூட பருவ காலங்களை நிர்ணயிப்பதுபோல் நிர்ணயித்து விடலாம். இதுவே இக்காலத்துப் புதுமை. ஆரோக்கியக் குறைவுள்ள மனிதன் தன் வயதுள்ள மனிதனைவிட முன்னதாக இறந்து விடுவானாகையால் அவனுக்குச் சற்று அதிகப்படியான சந்தா விதிக்கிறார்கள். இவ்வளவு செட்டாக நடத்துவதால்தான் இன்ஷியூரென்ஸ் கம்பெனிகள் தழைத்தோங்கி தேசத்தின் அணிகலங்களாக நிற்கின்றன.

இலவச முறையில் இவ்வாறெல்லா மில்லை. சந்தா மாதத்திற்கு ஒரு ரூபாயாகக் கட்டிக்கொண்டு வரவேண்டும். நூறு சந்தாதாரில் வருஷத்தில் பத்துப்பேர் இறந்து போகிறார்களென வைத்துக் கொள்வோம். கம்பெனியின் வருமானம் வருஷத்தில் 31,200. இத் தொகையில் ஒரு பாகம் கம்பெனியின் நிர்வாகச் செலவிற்கும் இன்னொரு பாகம் மூலதனத்தில் சேர்ப்பதற்கும் எடுத்துக்கொண்டு மிச்சத்தையே இறந்தவருடைய வார்சுகளுக்கு சரிபாகமாகப் பகிர்ந்து கொடுப்பார்கள். அடுத்த வருஷத்தில் நூறு பேரில் இருபது பேர் இறந்து விட்டால், மேற்படி செலவுகளெல்லாம் போக மிச்சத்தையே இறந்தவருடைய வார்சுகளுக்குக் கொடுப்பார்கள். முதல் வருஷத்தில் பத்துப் பேர் இறந்ததால் ஏறக்குறைய தலைக்கு எண்பது ரூபாய் கிடைக்குமென்றால் இரண்டாம் வருஷம் இருபது பேர் இறந்ததால் தலைக்கு நாற்பது ரூபாய்களே கிடைக்கும். இம்முறையில் திட்டமாய் இவ்வளவு கிடைக்குமென்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை யல்லவா? மேலும் மரணமும் ஒரு வருஷத்தைப்போல் இன்னொரு வருஷத்திலு மிருக்கும் என்பதற்கில்லை. வயது சென்றவர், ரோகிகள் முதலியோர் சேர்ந்திருக்கும் கூட்டம் எத்தனை நாள் நிற்குமென்று யார் கூற முடியும்?

இதனாலேயே சில மாதங்களுக்கு முன் பம்பாய்ப் பிராந்தியத்தில் இக்கம்பெனிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த, குஜராத் காங்கிரஸ் கமிட்டியார், சர்தார் வல்லபாய் படேலின் கீழ் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இக்கம்பெனிகளின் லேவா தேவிகளைப்பற்றி ஒரு ரிப்போர்ட்டு தயாரிக்கச் செய்தார்கள். இக்கமிட்டியார், இவ்விலவச கம்பெனிகள் நடத்தும் முறை தக்கதல்லவென்றும், பொதுஜனங்கள் இவற்றில் கலக்கக் கூடாதென்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஆங்கிலம்-மற்ற பாஷைப் பத்திரிகைகளிலும் தம்முடைய அபிப்பிராயத்தை எடுத்துக் கூறவே, அந்தப் பிரதேசங்களில் இக்கம்பெனிகளின் லேவாதேவிகள் மட்டுப்பட்டன. நமது இராஜதானியில் இக்கம்பெனிகளில் பல விருக்கின்றன.

மேற்படி கமிட்டியின் ரிபோர்ட்டின் சாராம்சமாவது:—

(1) இக்கம்பெனிகளைப்பற்றி முன் அனுபவம் இவைகள் அனேகமாய்த் தவறி விடுகின்றன வென்பதே.

(2) இக்கம்பெனிகளுக்கு இன்ஷியூரென்ஸ் சாஸ்திரப்படி ஒரு கணக்கும் இல்லை. "இலவச இன்ஷியூரென்ஸைவிட அதிக செலவாகின்றது.

(3) இவை தக்க இன்ஷியூரென்ஸ் முறைகளை அனுஷ்டிக்காததால், இவை சீக்கிரமே மூழ்கிப்போகும். இல்லாவிடில் தப்பு வழிகளை அனுஸரிக்க வேண்டி வரும்.

(4) மூலதனம் போதுமானதாக இல்லாததால், இறக்காமல் கடைசி வரை சந்தா செலுத்துவோருக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்த தொகையைத் தவறாமல் கொடுக்க முடியாது.

(5) வயதைப்பற்றி அத்தாக்ஷியும் வைத்திய பரீக்ஷையும் இல்லாததால் வயது முதிர்ந்தோரும் வியாதியஸ்தரும் சேருகிறார்கள். இதனால் அதிகப்படியான சராசரி மரணங்கள் நேருகின்றன. இப்போதே சாதாரண சாஸ்திரீய இன்ஷியூரென்ஸில் கணக்கிடும் மரணத்தைப்போல் இரட்டிப்பாயிருக்கிறது இலவசமுறையில். இன்னும் நாட்கள் செல்லச் செல்ல, இச்சராசரி திட்டம் அதிகமாவதோடு, புது நபர்கள் சேர்வதும் கஷ்டமாய் விடும்.

(6) இக்கம்பெனிகளை நடத்தும் மானேஜர்களில் பெரும்பாலார் தமக்கு அதிகப்படியான சம்பளங்களும் கமிஷனும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஏழை மக்களுக்குச் சிறிது காலத்திலேயே பெருந்தொகை கொடுப்பதாக வாக்குக் கொடுத்து ஏமாற்றி பணத்தைப் பறித்து விடுகிறார்கள். அவர்களில் அனேகர் வெறும் இன்ஷியூரென்ஸ் ஏஜெண்டுகளாயிருந்து திடீரென நிர்வாக சபையோர் ஆகி விட்டவர்கள். சிலருடைய பூர்வீகமும் பழுதற்றதல்ல.

(7) டைரக்டர்களில் அனேகர் செல்வாக்குள்ளவராயினும் இவர்கள் 'ஸ்வதேசி' யென்ற பெயரினால் மயங்கி இக்கம்பெனிகளில் தெரியாமல் சேர்ந்து விட்டவர்கள். விஷய மறிந்தவுடன் இப்போது அனேகர். ராஜினாமா செய்து விட்டார்கள்.

(8) இக்கம்பெனிகள் அடிக்கடி தம்முடைய சட்ட புத்தகங்களையும் விதிகளையும் இஷ்டம்போல் மாற்றி விடுகின்றன. ஆங்கிலசட்ட புத்தகத்திற்கும் மற்ற பாஷையிலுள்ள சட்ட புத்தகத்திற்கும் அதிக வித்யாசமுமிருக்கிறது.

(9) இக்கம்பெனிகள் இறந்தவருடைய வார்சுகளுக்கு இத்தனை தினங்களுக்குள் இவ்வளவு தொகை கொடுக்கிறோமென்று சொல்வதில்லை.

(10) சில கம்பெனிகள் பாலிஸிகளின் மீது கடனும், மற்ற சாஸ்திரீய கம்பெனிகள் கொடுப்பதுபோல் பாலிஸியின் தற்கால மதிப்புத்தொகை முதலியன கொடுப்பதாக வாக்களிக்கின்றன. ஆனால் இது இம்முறையில் சாத்திய மாகாது.

(11) இக் கம்பெனிகளின் கணக்குப் புத்தகங்கள் நேர் வழியில் வைக்கப்படாமல், நிபுணர்களுக்கும் தெரியாதபடி எழுதப் படுவதால், இவற்றின் உண்மையான ஸ்திதியைக் கண்டுபிடிப்பது கடினம்.

(12) மற்ற சாஸ்திரீய கம்பெனிகள் பெயரும் இவற்றால் கெட்டுப்போய் விடும்."

சர்தார் படேல் இக் கம்பெனிகளைப்பற்றி விளம்பரம் போடுவது பாபமென்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் நமது பத்திரிகைகள் இதைச் சட்டை செய்வதில்லை. மேலும் இக் கம்பெனிகள் விளம்பரத்திற்கென்றே கண்ணை மூடிக்கொண்டு செலவு செய்கின்றன.

இக்கம்பெனிகள் நாளாவட்டத்தில் கடையை மூடிக்கொள்ளப் போகின்றன என்பது அனேக நிபுணர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றிக்கவலையில்லை. இவைகள் "இன்ஷியூரென்ஸ்" என்று பெயர் வைத்துக்கொள்வதால், இவை கெட்டுப் போவதோடு உண்மையாக வியாபாரம் செய்யும் கம்பெனிகள் பெயரும் கெட்டுவிடும். பொதுஜனங்களுக்கு இரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசம் தெரியாதாகையால், சாஸ்திரீயமாய் நடக்கும் இன்ஷியூரென்ஸ் கம்பெனிகள் இப்படியேயாகி விடுமென்று நினைத்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆகையால் மேற்படி இலவசக் கம்பெனிகள் விஷயத்தில் இப்போதே எச்சரிக்கையாய் இருக்கும்படி நேயர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒருவன்:—"எனக்கு வெகுநாட்களாக பயமுறுத்தும் கடிதங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான கடிதங்களைத் தடுக்கும் சட்டம் ஒன்றும் இல்லையா?"

போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்:— "இல்லாமல் என்ன? பயமுறுத்தும் கடிதங்கள் எழுதுவது சட்டப்படி குற்றமே. அவைகளை எழுதுவது யார் என்று தெரியுமா?"

"தெரியும். ஜவுளிக் கடைக்காரன் பாக்கித் தொகையைக் கொடுக்கும்படி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான்."

* * *

ஒருவர்:— "சுருட்டுப் பிடிக்கும் கெட்ட வழக்கத்தை விட்டு விடு. நீ எண்பது வயது வரை ஜீவித்திருப்பாய்."

கிழவனார்:— "நீ இதற்கு முன்பே இந்த யோசனையைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். எனக்கு இப்பொழுது வயது எண்பத்தைந்து".

பழைய சாடியும் புதிய மதுவும்.

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி. எல்.)

தமிழகம் என்று இன்றுகாறும் வழங்கி வருந் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மக்கள் எக்காலத்தில் வாழத் தொடங்கினர் என்று வரையறுத்துக் கூறுதற்குரிய சான்றுகள் அகப்படவில்லை. பிற்காலத்தில் பாரத நாட்டிற் குடியேறிய ஆரியரைப் போலவே தமிழ் மக்களும் நினைப்பிற் கெட்டாத நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே சிந்து நதி பாயும் சிறந்த நிலங்களிற் குடியேறி, காடு கொன்று நாடாக்கி வேளாண்மை என்னும் விழுமிய பணியாற்றத் தொடங்கினர் என்றும், பின் காலஞ் செல்லச் செல்ல, கங்கையாற்றின் இருமருங்கும் பரவி அச் செழு நிலத்தைச் சேறாக்கிப் பயிர் செய்து கழனி நாடாக்கினர் என்றும், பின்னும் சிலகாலத்தில் விந்தியமலைக்குத தென்பாலமைந்த காடு கடந்து நீர் வளம் நிறைந்த தென்னாட்டிலும் வாழத் தலைப்பட்டார் என்றும் ஒருசாரார் கூறுவர். இவ்வாறன்றி குமரித்துறையின் தென்பாலமைந்த திருந்திய நிலப்பரப்பில் தமிழ் மக்கள் ஆதியிற் றோன்றினரென்றும், அந்நாட்டினின்றும் பாரத நாடு முழுமையும் மெல்ல மெல்லப் பரவினரென்றும் மற்றொரு சாரார் கூறுவர். இவ்விரு கொள்கைகளையும் காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஆராய்ந்த நல்லறிஞர், இரு சாரார் கூற்றையும் ஒருபால் ஒதுக்கி, தொன்று தொட்டுத் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தமிழரே என்று கூறியமைவாராயினர்.

இஃது எவ்வாறாயினும் ஆரியர் வருவதன் முன்னமே இந்நாட்டில் சிறந்த நாகரிகம் நிலைத்திருந்த தென்பது இலக்கியச் சான்றுகளாலும் ஏனைய சான்றுகளாலும் வெள்ளிடை மலை போல் விளங்கி வருகின்றது. சிந்து நதிக்கரையில் இப்பொழுது அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள பொருள்களை ஆராயப் போந்த அறிஞர்கள் ஆரியர் வருவதற்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே சிவ வழிபாடும் சீர்த்த நாகரிகமும் சிந்து நதிக்கரையிற் செழித்தோங்கிய செய்தியைக் குறித்துள்ளார்கள். இத்தகைய நாகரிகம் பரவியிருந்த நன்னாட்டில் ஆரியர் புகுந்து வாழத் தலைப்பட்டபோது இரு நாகரிகங்களும் கலப்புற்றன

வென்று சரித்திர ஆசிரியர் கருதுவர். கங்கை நாட்டில் வழங்கிய வடமொழியும் காவிரி நாட்டில் வழங்கிய தென்மொழியும் கலப்பின்றி எண்ணெயும் நீரும்போல் நின்றன என்று கருதுதல் பொருந்தாததாகும். இக்காலத்தில் ஆங்கிலமும் அருந்தமிழும் வழங்கிவருந் தென்னாட்டில் இரு மொழிகளுங் கலந்து வழங்குந் தன்மையைக் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். சொல் வளம் படைத்த ஆங்கில மொழியில் பலதமிழ்ச்சொற்கள் ஏறிப் பதிந்து இடம் பெற்றிருத்தலை ஆராய்ந்தறிதல் மொழி நூலுணரும் மாணவர்க்கு முற்றிய இன்பம் விளைவிப்பதாகும். ஆங்கிலத்தில் அமைந்த உலக வழக்கு, நூல் வழக்கு, என்னும் இரு வகை வழக்கினும் பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் வழங்கக் காணலாம். இதற்குச் சான்றாக 'காசு' என்னுந் தமிழ்சொல்லை ஆராய்வோம். இச்சொல் ஆங்கிலத்தில் "கேஷ்" என்று சிதைந்து வழங்குகின்றது. அச்சொல்லினடியாகப் பல ஆங்கிலச் சொற்கள் பிறந்துள்ளன. நாணயச் சாலைகளாய பாங்குகளில் "கேஷியர்" என்றும் "கேஷ்புக்" என்றும் "கேஷ் அக்கவுண்டு" என்றும் "பெட்டிக் கேஷ்" என்றும் பலவாறாக வழங்குஞ் சொற்களெல்லாம் கேஷ் என்னுஞ் சொல்லினின்றும் பிறந்தன என்பதில் யாதும் ஐயமில்லை.

இஃது இவ்வாறாக ஆங்கில மொழியினின்றும் தமிழ் மொழியிற் போந்து நாட்டுச் சொற்கள் போலவே நடமாடும் பதங்களும் பலவாகும். நீரிற் செல்லுங் கலங்களை நிலைப்படுத்துதற்கு உதவும் நங்கூரமென்னுங் கருவிக்கு அமைந்த பெயர் ஆங்கிலப் பெயரே என்று கால்டுவெல்லென்ற மொழிநூற் புலவர் ஆராய்ந்து கூறுகின்றார். ஆங்கர் என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்குஞ் சொல்லே, நகரமேற்று நாங்கர் என்று மாறி நாங்கூர் என்று திரிந்து நங்கூரமாயிற்றென்று அவர் நன்கெடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஆகவே இருமொழிகள் ஒரு நிலத்தில் வழங்கும் பொழுது அவை ஒன்றை ஒன்று தழுவிக் கலந்து செல்லும் முறையில் இத்தகைய மாற்றங்கள் இயல்பாகவே எழுவனவாகும் என்னும் உண்மை இனிது விளங்குகின்றது.

இவ்வாறே முற்காலத்தில் ஆரியமும் அருந்தமிழும் பரவியிருந்த நிலங்களில் ஆரியக் கூறுகள் தமிழ் மொழியிலும் தமிழ்க்கூறுகள் ஆரிய மொழியிலும் சென்று சேர்ந்திருத்தல் வேண்டுமென்று கற்றறிந்தோர் கருதுவர். இத்தகைய கூறுகளேயன்றி வடநாட்டில் வழங்கிய சில கருத்துக்களும் கதைகளும் தென்னாட்டிற் பரவத் தொடங்கின. தென்னாட்டிற் றோன்றிய கருத்துக்களும் வடநாட்டிற் சென்று சேர்வனவாயின. வடமொழியில் எழுந்த பாரதக் கதையும் இராம கதையும் தென்னாட்டு மக்கள் கருத்தைக் கவர்ந்து வீடுதோறும் வழங்கும் பான்மையை இன்றும் நேராகக் காணலாம். தமிழகத்தில் வழங்கி வந்த பெயர்கள் அழிந்து புதுப் பெயர்கள் புகுவன வாயின. சில பழந் தமிழ்ச் சொற்கள் தம் இயற் பொருள் இழந்து புதுப்பொருள் புனைந்து பொலிவுறத் தொடங்கின. இவ்வுண்மை இரண்டொரு சான்றுகளால் இனிதறியப்படும்

தென்னாட்டில் அமைந்துள்ள திருச்சிராப்பள்ளி என்னும் ஊரின் வரலாற்றைச் சிறிது உற்று நோக்குவோம். தமிழ்நாட்டில் தேவாரம் எழுந்த காலத்து இவ்வூர் சிராப்பள்ளி என்னும் பெயரொடு விளங்கிற்றென்பது தேவாரப் பதிகங்களிலேயே அகச்சான்றாக அறியப்படுகின்றது. "நன்றுடையானைத் தீயதிலானை" என்று தொடங்கும் நற்றமிழ்ப் பாமாலையில் "சிராப்பள்ளி" என்னும் சொற்றொடர் பதினொரு பாட்டிலும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். ஆகவே தேவாரப்பாட்டு எழுந்த ஏழாம் நூற்றாண்டில் சிராப்பள்ளி யென்பதே இவ்வூரின் பெயராய் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. தேவாரப் பாமாலை பெற்ற தலங்கள் திரு என்னும் அடைகொண்டு விளங்குதலைத் தமிழகம் முழுமையுங் காணலாம். அம்முறையில் பாடல் பெற்ற சிராப்பள்ளி திருச்சிராப்பள்ளி யென்று வழங்குவதாயிற்று. வடமொழியின் ஆதிகாவியத்தில் அமைந்த இராமகதை தென்னாட்டில் வழங்கத் தலைப்பட்டபோது பழம் பெருமை வாய்ந்த தமிழ் மலைகளும் ஆறுகளும் நாடுகளும் நகரங்களும் அக்கதையின் ஒவ்வோர் பகுதியை ஏற்றுப் போற்றத் தொடங்கின.

இலங்கையில் வாழ்ந்த அரக்கர் குலத்தினர் சிவ வழிபாட்டிற் சிறந்து விளங்கினர் என்பது இராம கதையிலேயே குறிக்கப் பட்டுள்ளது. இராவணன் மேனியில் விளங்கிய வெண்ணீற்றின் பெருமையை "இராவணன் மேலது நீறு" என்று தேவாரம் போற்றுவதாயிற்று. இலங்கையர் கோன் இமையா முக்கண் இறைவனை வழிபடும் இயல்பினன் என்று கம்பர் பல இடங்களில் குறித்துள்ளார். இம்மன்னனுடன் பிறந்தவருள் முத்தலை வீரனாய திரிசிரன் என்பான் தண்டக வனத்தைச் சார்ந்த இடங்களில் வதிந்ததாகத் தெரிகின்றது. முத்தலை வீரனும் முன்னவன் முறையில் சிவனை வழிபட்டான் என்று கருதுதல் இயல்பாகும். திரிசிரன் என்று தமிழில் வழங்குஞ் சொல் திரிசிரா என்றும் வடமொழியில் வழங்குகின்றது.

> "திரிசிரா எனும் சிகரம் மண் சேர்தலும் செறிந்த
> நிருதர் ஓடினர் தூடணன் விலக்கவும் நில்லார்"

என்று கம்பர் பாடிய கவியில் திரிசிரா என்னுஞ் சொல் அமைந்திருத்தல் அறியத்தக்கதாகும். இத்தகைய திரிசிரா என்னும் வீரனை திருச்சிராப்பள்ளியொடு சேர்த்தல் கதை புனைந்து நூல் இயற்றும் கவிஞர்க்கு எளிதாயிற்று. திரிசிரன் வழிபட்ட காரணத்தால் திருச்சிராப்பள்ளி திரிசிரபுரமாய்த் திரிந்தது. இப்பொழுது அச்சொல் திருச்சி என்று மருவி வழங்குகின்றது. சிராப்பள்ளி என்னுஞ் சொற்றொடரை ஆராயும் பொழுது பள்ளி என்னும் பழந் தமிழ்ச்சொல் அதன்கண் அமைந்திருத்தல் அறியத்தக்கதாகும். தமிழகத்திற் சமணரும் சாக்கியரும் செழித்திருந்த காலத்து அன்னவர் உறைந்து வழிபாடியற்றிய இடங்கள் பள்ளி என்று வழங்கப் பெற்றன. அறிவோர் பள்ளி என்னுஞ் சொற்றொடர் சங்கநூல்களில் பயின்றுவரக் காணலாம். தென்னாட்டில் வாழ்ந்த சமணரும் சாக்கியரும் பெரும்பாலும் குன்றுகளையும் மலைகளையுங் குடைந்து குகையாக்கி வாழ்ந்த வரலாறு சாசனங்களால் அறியப்படுகின்றது. "ஆனைமாமலை ஆதியாய இடங்களில்" வாழ்ந்த அமணர்கள் காவிரி நாட்டின் தலைநகராய உறையூரிலமைந்த சிறுகுன்றினைக் குடைந்து அங்கு வாழ்ந்திருத்தல் கூடும். சிலையிற் குடைந்தபள்ளி சிலைப்பள்ளி யென்றும் சிலாப்பள்ளி என்றும் வழங்கியிருத்தல் கூடும். சிலாப்பள்ளி என்னுஞ் சொற்றொடர் சிராப்பள்ளி என்று மாறுதல் மொழிநூல் முறைக்கு இணங்கியதேயாகும். தமிழ் மொழியில் லகரம் ரகரமாகவும், ரகரம் லகரமாகவும் மாறி வழங்கும் ஒலி இலக்கண முறைமையை திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் எழுதிய கால்டுவெல் ஆசிரியர் நன்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். மரக்கொம்புகளை அரிதற்குப் பயன்படுங் காரணத்தால் கோடரி என்று பெயர் பெற்ற இருப்புக் கருவி கோடாலி என்று வழங்குதலும், இருப்பை என்னும் மரத்தின் பெயர் இலுப்பை என்று தமிழ்மொழியின் இருவகை வழக்கிலும் காணப்படுதலும் இவ்வுண்மையை இனிதுணர்த்துவனவாம். ஆகவே கல்லில் அமைந்த பள்ளி யென்னும் பொருள்பட நின்ற சிலாப்பள்ளி, தேவாரம் எழுந்த காலத்து சிராப்பள்ளியாக மாறி நின்ற முறைமை இனிதறியப்படும். இன்றும் கல்லார் நாவில் இவ்வூர் திருச்சினாப்பள்ளி யென்று வழங்குதலும் இவ்வுண்மையை ஒருவாறு வலியுறுத்துவதாகும். தென்னாட்டில் சைவ ஆதிக்கம் தலை எடுத்துச் சமணமதம் நிலைகுலைந்து அழிய நேர்ந்தபோது சிராப்பள்ளிக் குன்றைச் சைவர்கள் கவர்ந்து அதனைப் பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் கோயிலாக மாற்றியிருத்தல் கூடும். சிராப்பள்ளிக் குன்றில் அமைந்த சிவாலய அமைப்பிற்கும் ஏனைய சிவாலயங்களின் அமைப்பிற்கும் மிக்க வேற்றுமை உண்டென்று ஆகம நூல் அறிந்தோர் கூறுவர். இக்குறிப்புகளைத் திரட்டி ஆராயும்பொழுது சிராப்பள்ளி என்னும்பெயர் திரிசிரனோடு எவ்வாற்றாலுந் தொடர்புடையதன்றென்பதும், பிற்காலத்தில் மக்கள் திரிசிரன் கதையை திரிச்சிராப்பள்ளியொடு சேர்த்து அவ்வூரைத் திருசிரபுரமாக்கினர் என்பதும் தெளிவாக விளங்குவதாகும்.

இனிய பழந்தமிழ் நூல்களில் குறிக்கப்படும் அயிரை என்னும் மலை பாரதக்கதை ஏற்று மிளிரும் பான்மையை ஆராய்வோம். அயிரை என்று நூல் வழக்கிற் காணப்படும் சொல் காலம் செல்லச் செல்லக் கல்லாமக்கள் நாவில் ஐவர் மலை என்று வழங்கத் தொடங்கிற்று. ஐவர்மலை எனவே பாரதப் போர் நிகழ்த்திய பாண்டவர் ஐவர்க்கும் உரிய மலையாக அம்மலையை புராண ஆசிரியர்கள் புகழ்ந்துரைக்கத் தொடங்கினர். அயிரை மலையில் அமைந்த கொற்றவை ஐவர்க்குந் தேவியாகிய பாஞ்சாலியாயினள். ஆகவே அயிரை என்னும் பழந்தமிழ்ப் பெயர் காலகதியில் ஐவர் என்று மருவிப் பாண்டுவின் மக்களோடு தொடர்புற்ற பான்மை இந்நாட்டுச் சரித்திரப் போக்கை இனிதுணர்த்துவதாகும். இவ்வாறே மாமல்லன் என்னும் பட்டப்பெயர் புனைந்த பல்லவ மன்னனால் எடுக்கப் பெற்ற மாமல்லபுரம் என்னும் மணி நகரம் மக்கள் நாவில் மாவலிபுரம் என்று மருவி வாமனனாய் வந்த மாலடியாலழிவுற்ற மகாபலி மன்னனோடு தொடர்புற்று இன்றுந் தமிழ் நாட்டில் நின்று நிலவுகின்றது. இவ்வாறு பழைய சாடியில் புதிய மதுவை வார்த்து வைக்கும் முறை புராணம் இயற்றப் போந்த புலவர் நாவில் விளைந்த புதுமையாகும்.

கண்டெடுத்த புதையல்.

கருப்பவதிகள் அனுசரிக்க வேண்டிய விதிகள்.

வீ. சங்கரையர்.

பிரதி தினமும் குறைந்தபக்ஷம் 30 நிமிஷ நேரமாவது வெளிப்பக்கங்களில் சுத்தமான காற்றுள்ள இடங்களில் உலாவி வரவேண்டும். இதனால் அவர்கள் இரத்தம் சுத்தப்பட்டு, தேகாரோக்கியம் கெடாமலும் பிறக்கப்போகும் சிசு பிணிகளால் பீடிக்கப்படாமலும் இருக்கும்.

மேடு பள்ளங்களில்லாமலும், அசுத்தமாயில்லாமலும், உள்ள இடங்களில் காலை நீட்டிக்கொண்டு உட்காருவது மிகவும் நலம்.

காய்கறிகள் பழவகைகள் விசேஷமாக சாப்பிடலாம். ஆகாரத்தை நன்றாக மென்று சாப்பிடவேண்டும். அதிக காரமான சாப்பாடு சாப்பிடுவது மிகவும் கெடுதல். அடிக்கடி கோதுமைக்கஞ்சி, பாற்கஞ்சி, ஜவ்வரிசிக் கஞ்சி முதலிய கஞ்சி வகைகளைச் சாப்பிடுவது உத்தமம். லாகிரி பதார்த்தங்களை ஒரு போதும் உபயோகிக்கக்கூடாது.

தினந்தோறும் சரியாக மலப்பிரவிருத்தியாகவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் இரத்தம் கெட்டுப்போகும். ஆகையால் கீரைவகை, பச்சைக்காய்கறிகள், பழங்கள், தயிர், வெண்ணெய், நெய் முதலிய மலத்தைக்கழிக்கும் வஸ்துக்களைச் சாப்பிடவேண்டும். ஒருபோதும் மலச்சிக்கலை அசட்டை செய்யக்கூடாது.

மூத்திரம் தாராளமாக இறங்கவேண்டும். மூத்திரம் சரியாக இறங்காத பக்ஷம் சரியான டாக்டரிடம் மூத்திரத்தை பரிசோதனை செய்யவேண்டும். தகுந்த மருந்தும் அவரிடமிருந்து வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும்.

இரவில் 9-மணிக்குமேல் விழித்திருக்கக் கூடாது. பகலில் தூங்கவே கூடாது. முகத்தை மூடிக்கொள்ளக் கூடாது. படுக்கைக்குப்போகும்போதும், படுக்கையை விட்டு எழுந்திருந்த உடனேயும், தன் கருப்பத்திலிருக்கும் சிசு நற்குணம், நற்புத்தி, தீர்க்காயுசு, பலம் செல்வம் முதலியவை அமையப்பெற்றதாயிருக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

மசக்கையினால் கஷ்டப்படும் ஸ்திரீகள் காலையில் 5-மணிக்கு எழுந்திருக்கவேண்டும். உடனே இரண்டு பிஸ்கோத்தை சாப்பிட்டு கொஞ்சம் பாலோ அல்லது வெந்நீரோ அருந்தவேண்டும்.

கருப்பிணிகளுக்கு தலைநோய் உண்டானால் அதை அசட்டை செய்யக் கூடாது. உடனே இரத்தம் அசுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று அறியவும். தலைநோயிருந்தால் ஆகாரத்தைக் குறைத்து சுத்தநீரை அதிகமாகச் சாப்பிடும்படிச் செய்யவும்.

கருப்பிணிகளுக்குச் சரியாக தினந்தோறும் தவறாமல் மலப்பிரவர்த்தியானால் அவர்களுக்கு வலிப்பு என்னும் கொடிய அபாயகரமான வியாதிவராது தடுக்கமுடியும்.

ஐந்தாவதுமாதம் முதற்கொணடு கருப்பிணிகள் நல்ல அறிவைப் புகட்டக்கூடிய கிரந்தங்களைப் படிக்க வேண்டும். நல்ல படங்களை எழுதவேண்டும். நல்ல குணசாலியாகவும் தீர்க்காயுஸாகவும் உள்ள குழந்தை பிறக்கவேண்டுமென்று கடவுளை தினமும் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

கருப்பத்திலிருக்கும் குழந்தை ஆணு பெண்ணு என்றறியும் விதம்.

கருப்பிணி எழுந்திருக்கும்பொழுதும் உட்காரும்பொழுதும் வலது கையை அடிக்கடி பூமியில் ஊன்றுவாளாகில் கருப்பத்திலிருப்பது ஆண்சிசுவென்றும் இல்லாவிட்டால் பெண்சிசுவென்றும் அறியலாம்.

வலப்புறமாக சாய்ந்து படுப்பாளாயின் ஆண் என்றும் இடப்புறம் சாய்ந்து படுப்பாளாயின் பெண் என்றும் அறியலாம்

பெண்சிசுவானால் இடதுமார்பும் ஆண்சிசுவானால் வலது மார்பும் கருப்பாகவும் பருமனாகவும் இருக்கும்.

பிரசவித்த ஸ்திரீயை காப்பாற்றவேண்டிய முறை.

பிரசவித்த ஸ்திரீ எப்பொழுது பசியென்று சொல்லுகிறாளோ அப்பொழுது கோதுமைக்கஞ்சி பசுவின்பால் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். மூன்று நாட்கள் வரையிலும் பட்டினி போடவேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. முதல் மூன்று நாட்கள் கிரமித்தபிறகு அரிசிச் சாதத்துடன் மிளகுரசம், கத்திரிப்பிஞ்சு, அவரைப்பிஞ்சு, முருங்கைப்பிஞ்சு இவைகளாலாகிய பொரிச்சகூட்டு சேர்க்கலாம்.

தினமும் சரியாக மலப்பிரவிர்த்தி ஆனபிறகே அன்னமிடவேண்டும்.

கடலைப்பருப்பு, துவரம்பருப்பு, உளுத்தம்பருப்பு, அதிக காரமான பதார்த்தங்கள், லாஹிரிபதார்த்தங்கள் ஒன்றுமே கொடுக்கக்கூடாது.

அதிகமாக ஜலம் கொடுக்கக்கூடாது.

பிரசவித்த 9-நாள் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்கக் கூடாது.

11-ம் நாள் ஸ்நானம் செய்விக்கலாம். ஓமத்தைப் பாலில் அரைத்து தேய்த்து வெது வெதுப்பான வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்தவுடன் தலைமயிரை நன்றாக ஆற்றவேண்டும்.

மூன்று வாரங்களுக்குப் பிறகுதான் வெளியே புறப்படலாம்.

குழந்தையைக் காப்பாற்றும் முறை.

குழந்தை பிறந்தநாள் 5-மணி நேரத்திற்கு ஒருமுறையும், 2-ம்நாள் 4-மணிநேரத்திற்கொரு முறையும், 3-ம்நாள் முதல், ஒருமாதம் முடியும்வரையிலும் 2-மணிக்கு ஒருமுறையும், பிறகு 3-ம் மாதம் முடிவு வரை 2½ மணிக்கு ஒரு முறையும் 7-ம் மாதம் முடியும் வரை 3-மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறையும் தாய்ப்பால் கொடுக்கவேண்டும்.

இரவில் எக்காரணத்தையிட்டும் ஒரு தடவைக்கு மேல் பால் கொடுக்கக்கூடாது.

குழந்தை அழும்போதெல்லாம் பால் கொடுத்தால் ஜீரணசக்தி குறைந்து போகும்.

தாய்ப்பாலைத் தவிர வேறொன்றுமே 6-மாதம் வரையிலும் கொடுக்கக்கூடாது.

ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் தாய்ப்பால் கொடுக்கக்கூடாது. பல்முளைக்க ஆரம்பித்தவுடன் ஏதாவது மற்ற கஞ்சி, கூழ், அன்னம், இவைகளைக் கிரமமாகக் கொடுக்கலாம்.

குழந்தைக்கு தாய்ப்பால் காணுவிட்டால் தாய்க்குப் பசுவின்பால், முட்டை இவைகளைக் கொடுத்துப் பால் அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

குழந்தைக்கு குறைந்த பக்ஷம் 10-நிமிஷநேரமாவது சோம்பலில்லாமல் பால் கொடுக்க வேண்டும்.

அபினி சம்பந்தமான மருந்துகள் ஒன்றுமே கொடுக்கக்கூடாது.

கொஞ்சம் நல்ல சுண்ணும்பு தெளிவு ஜலத்தைப் பாலுடன் கலந்து கொடுத்தால் அஜீர்ணம், மாந்தம், வலிப்பு இவைகள் வாா.

குழந்தைகளை எவரும் முத்தமிடும்படி விடக்கூடாது.

ஒருகாலும் குழந்தைகளுக்கு படுத்துக்கொண்டு பால் கொடுக்கவே கூடாது. பால் கொடுக்கும்பொழுது குழந்தையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு பால் ஊட்டவேண்டும்.

உபவாசமிருக்க வேண்டியதின் அவசியம்.

15 தினங்களுக்கு ஒருமுறை அல்லது மாதமொருமுறையாவது ஜலம் தவிர வேறொன்றுமே சாப்பிடாமல் உபவாசமிருந்து வருவது தேகத்திற்கு மிகவும் ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாகும். ஆகையால்தான் நம் முன்னோர்கள் ஏகாதசி விரதத்தை அதிக சிலாக்கியமாகச் சொல்லக் காரணம். பலர் விரததினத்தன்று மற்ற நாட்களைவிட அடை, இட்டலி, வாழைப்பழம், பால் முதலியவைகளால் வயிற்றை நிறைத்து விடுகிறார்கள். இது ஒரு உபவாசமன்று. உபவாச தினத்தன்று சுத்தஜலத்தைத் தவிர வேறு எதையும் சாப்பிடக்கூடாது. இப்பேர்ப்பட்ட உபவாசத்தால் ஆத்மசுத்தி, மனோசுத்தி, தேகதிடம் இவைகள் உண்டாகின்றன.

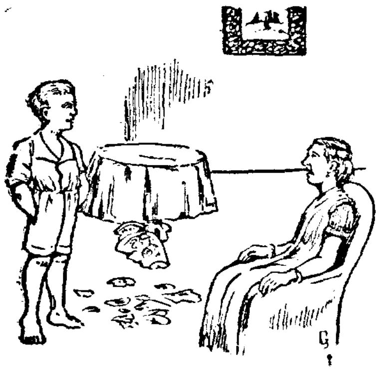

"ஜாடி"

தாய்:—"என்னடா! இவ்வளவு நல்ல ஜாடியை உடைத்து விட்டாயே! உனக்குப் பணத்தின் அருமை தெரியவில்லையே!"

பையன்:—"இது நம்ம கண்ட்ராக்டர் வாங்கிக் கொடுத்ததுதானே-உனக்கென்ன நஷ்டம்? ஜாடி உடைந்து விட்டது என்ருல் இன்னென்று வாங்கிக் கொடுக்கிருன். நம்ம முதல் என்ன போயிற்று?"

***

"வேலை"

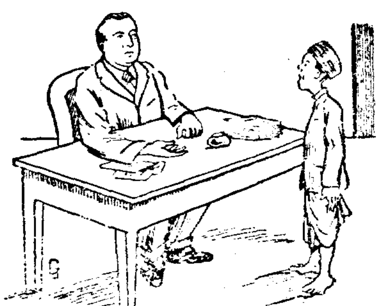

பையன்:—"மாணிக்க முதலியார் என்னைத் தங்களிடம் வேலைக்குப் போகும்படி சொல்லி யனுப்பினர்."

எஜமான்:—"சீட்டு ஏதாவது கொண்டு வந்திருக்கிருயா?"

பையன்:—"மறந்து விட்டேன் எஜமான்! சீட்டுக்கட்டை வீட்டில் வைத்து விட்டு வந்து விட்டேன். நாளைக்குத் தவருமல் எடுத்து வருகிறேன்."

***

பையன்:—"அப்பா! மழை ஏன் பெய்கிறது?

தந்தை:—"நமது புழக்கடையில் காய்கறிகள் விளைய."

பையன்:—"அப்படியானல் இந்தத் திண்ணையில் ஏன் பெய்கிறது?"

"யோக்கியர்கள்"

பணக்காரர்:—"நீ ஏழையா யிருந்தாலும் பரமயோக்கியன். கொஞ்சமும் ஆசைப்படாமல் என் குடையை என்னிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தாய்! இக்குடையை உனக்கே இனுமாகக் கொடுக்கிறேன். இது புதுக்குடை யல்லாவிட்டாலும் நல்ல விலைக்குப் போகும்."

ஏழை:—"நானும் ஏழெட்டுப் பேரிடம் விலை பேசி விட்டுத்தான் தங்களிடம் கொண்டு வந்தேன்."

***

மனைவியும் கணவனும் ஊருக்குப் பிரயாணம் செய்தார்கள். தன்னிடம் உள்ள எல்லாப் புடவைகளையும் ரவிக்கைகளையும் கூடவே எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று மனைவி பிடிவாதங்காட்டினுள். ரயில்வேஸ்டேஷனுக்கு வந்தார்கள்.

புருஷன்:—"ஹார்மோனியப் பெட்டியையுங் கூட எடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தால் நன்ருயிருக்கும்."

மனைவி:—"என்னை ஏன் சும்மா கேலி செய்கிறீர்கள். நான் என்ன அவ்வளவு பைத்தியக்காரியா?"

புருஷன்:—"உன்னைக் கேலி செய்யவில்லை. ரயில் டிக்கட்டுகளை ஹார்மோனியப் பெட்டிக்குள் வைத்துவிட்டு மறதியாக வந்து விட்டேன். இப்போது அவைகளுக்காக மறுபடியும் வீட்டுக்குப் போக வேணும்."

***

"மருந்து"

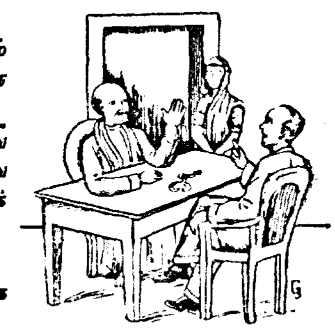

டாக்டர்:—"இந்த அம்மாளுக்கு இரும்புத் திராவகந்தான் சரியான டானிக். அதை வாங்கிக் கொடுங்கள்."

பணக்காரர்:—"நீங்கள் என்னை அவ்வளவு கேவலமாக நினைத்துவிடாதீர்கள். அவளுக்குத் தங்கத் திராவகமே வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறேன்.

***

புருஷன்:—"வீட்டைக்காட்டிலும் சுகமானது வேறென்றுமில்லை."

மனைவி:—"அப்படியா? கிளப்பில் யாருடனவது சண்டை போட்டுக் கொண்டீர்களா என்ன?

"காலக்ஷேபம்"

"நேற்றிரவு காலக்ஷேபத்திற்குப் போயிருந்தாயே அங்கே என்ன கேட்டாய்?"

"ருக்மணிக்கு பெண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறதாம். அவள் புருஷன் பாவம் எங்கிருக்கிறான் என்று தெரியவில்லையாம். பார்வதி ஒரு பனாரிஸ் புடவை கட்டியிருந்தாள். விலை ரூ. 60-என்றாள். முத்தம்மாள் போட்டிருக்கும் தோடு வைரம் மாதிரியே ஜொலிக்கிறது. அவள் என் கொலுசு புதுமாதிரியா யிருக்கிறது என்றாள்."

***

பெரியவர்:— "உன்னை வந்து பார்க்க அதிகத் தாமதம் ஆகிவிட்டது. மன்னிக்க வேணும்! நீ வந்து எவ்வளவு நேரம் ஆயிற்று?"

மற்றவர்:—" நான் வந்து ஐந்து நிமிஷமே ஆயிற்று! அதனால் என்ன பரவாயில்லை."

பெரியவர்:—"வெகு ஒழுங்கு! வெகு ஒழுங்கு!! நீ எட்டு மணிக்கு வருகிறேன் என்றாயல்லவா? இப்போது மணி ஒன்பது. இவ்வளவு தாமதித்து வருதல் யோக்கியமல்ல."

***

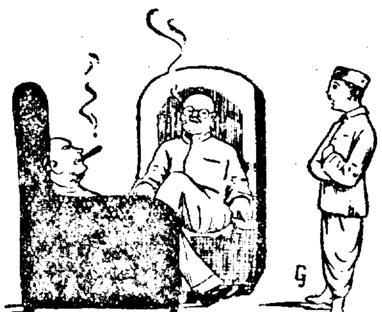

"நல்ல வேலைக்காரன்"

"தங்களுக்கு நல்ல வேலைக்காரன் அகப்பட்டிருக்கிறான்போல் தெரிகிறதே."

"ஆஹா! மிகவும் நல்லவன். பீடி குடிக்கமாட்டான். பொடிப் போடமாட்டான். வெற்றிலைபாக்குப் போடமாட்டான். துஷ்ட சகவாசம் செய்யமாட்டான். ஆனால் இவனிடம் ஒரே ஒரு குறைதான் உண்டு. வேலை எதுவும் செய்யமாட்டான்."

***

ஒரு குடிகாரன் வீதியிலிருந்த விளக்கு ஸ்தம்பத்தைக் கட்டித் தழுவிக் கொண்டு " கதவைத்திற" என்று கத்தினான்.

வழிப்போக்கன் இங்கே யாரும் இல்லை. நீ யாரைக் கூப்பிடுகிறாய்?"

குடிகாரன் :—" மாடியின்மேல் விளக்கு எரிந்துகொண்டிருக்கிறது! யாரும் இல்லை என்கிறாயே என்ன?"

"தகுந்த பதில்"

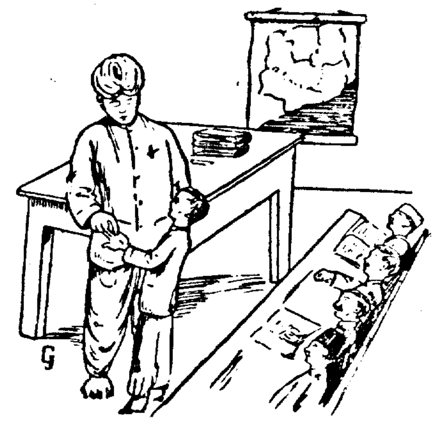

ஆசிரியர்:—"ஐந்து விரல்களில் நான்கு விரல்கள் போனால் என்ன ?"

மாணவன்:—"நான்கு விரல்கள் போனால் எங்கள் அம்மாதான் எனக்குச் சோறு ஊட்டவேண்டும்."

***

பெரிய மனிதர்:—" இந்த மோரில் ஈ விழுந்து கிடக்கிறது."

ஓட்டல்காரன்:—"அப்படியா? எனக்கு என்ன தெரியும் ? நான் என்ன ஜோசியனா ?"

***

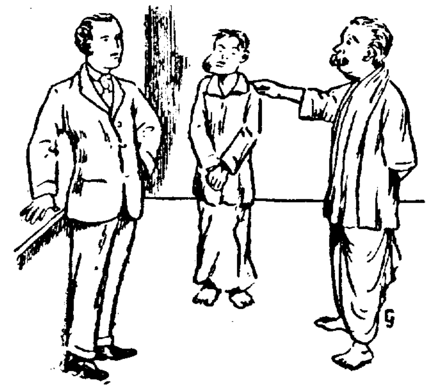

"மிருக வைத்தியம்"

"தாங்கள் இவனைப் பரிசோதித்துத் தகுந்த வைத்தியம் செய்ய வேணும்."

டாக்டர்:—"நான் மிருக வைத்தியம்தான் பார்ப்பேன்."

மற்றவர் :—" இதுதான் இப்போது தேவை. இவனைக் கழுதை உதைத்துப் பல் உடைபட்டதால் இவ் வீக்கம் ஏற்பட்டது."

***

புருஷன்:—"நம்ம பையன் என் பாக்கெட்டிலிருந்து கொஞ்சம் சில்லரை எடுத்துக் கொண்டானென்று தெரிகிறது. இது நல்ல வழக்கம் அல்ல."

மனைவி:—" நீங்கள் கண்ணாரப் பார்க்காமல் அவன் மேல் எப்படிக் குற்றம் சுமத்தலாம்? நான் எடுத்துக் கொண்டேனென்று கூட இதே மாதிரி சொல்லிவிடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே!"

புருஷன்:—"அப்படிச் சொல்லமாட்டேன். ஏன் என்று கேட்பாயோ?— கொஞ்சம் சில்லரைகள் போயிருக்கிறது. எல்லாம் போகவில்லை."

***

ஒருத்தி:—"தயிர் இன்றைக்கு படி என்ன விலை?"

தயிர் விற்பவன்:—"படி ஐந்தணா அம்மா!"

"நாளைக்கு என்னாகும்?"

"நாளைக்குப் புளித்துப்போகும்."

ஆனந்தனுக்கு வாழ்த்து.

(நெட்டால் டர்பன் சரஸ்வதி சபைத்தலைவர்
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை அவர்கள் ஆக்கியது.)

கும்மி.

கும்மியடி பெண்கள் கும்மியடி-இரு
கரங்கள் சேரவே கும்மியடி
நம்மை யாளும் கணபதி பாதத்தை
நாடிக் கும்மி யடியுங்கடி.

ஆனைமுகனைப் போற்றுங்கடி-கான
ஆறுமுகனை வாழ்த்துங்கடி
மானைத்திருக்கர மேந்திய வீசனை
மறவாமலே கும்மி யடியுங்கடி,

காதிலே கம்மலொளி வீச-இரு
கையில் வளையல் கலகலென
கோதி முடித்த கூந்தல் கலைய
கொண்டானடித்துப் பாடுங்கடி.

நெற்றியிலே சாந்து பொட்டிலங்க-இரு
நீண்ட விழியிலே மைதுலங்க
சுற்றியே மாதர்கள் கையிரண்டும்
தூக்கி கும்மி யடியுங்கடி.

சென்னை புரியில் பிறந்துவரும்-நல்ல
செந்தமிழ் ஆநந்தபோதினிக்கு
அன்னங்களே பதினெட்டாம் ஆண்டு
பிறந்ததென்றே கும்மி யடியுங்கடி.

மந்த மதியைத் துலக்கிடுமாம்-ஞான
மார்க்கத்திலே கொண்டு சேர்த்திடுமாம்
சுந்தர ஆனந்தபோதினி வாழ்க
தூக்கி யிருகரந் தாக்குங்கடி.

சந்தாத் தொகையிற் குறைந்ததுவாம்-நல்ல
சங்கதி யெல்லாம் நிறைந்ததுவாம்
பந்தாடு மாதரே சந்தாவில் சேர
பாரோ ரறியக் கும்மியடி.

ஆனந்தபோதினி என நாமங்கொண்ட-சீர்
அச்சுக்கூட விலாசத்தினிலே
மாதந்தோறும் வரும் ஆனந்தபோதினி
வாழவே கும்மி யடியுங்கடி.

A. முத்தையப் பிள்ளை, கண்டாச்சிபுரம்.

சிவனுக்கும் ஆனந்தபோதினிக்கும் சிலேடை.

திங்கள் முடி தோன்றித் திகழ்தலான், மெய்யன்பர்
தங்கள் மன மாயை தவிர்க்கலால்,—மங்களமா
யாதியந்த மில்லா தமர்தலினம் "ஆனந்தன்"
சோதிசிவ னென்றே துணி.

விஷ்ணுவுக்குச் சிலேடை.

பூவிலவ தாரம் புரிந்துகுறை போக்குவதால்
தேவமிர்த மீந்திடுநற் சீருடைய—தாவதால்
"ஆனந்த போதினி"யை அன்புடையீர் ஸ்ரீ அச்சு
தானந்த னென்றறைய லாம்.

பிரமாவுக்குச் சிலேடை.

நாவிற் கலைமகளை நாட்டித்திசை நான்கும்
மேவி முகங் காட்டி விளங்கலால்—பூவில்
உறைதலா லானந்த போதினியை உன்னி
மறையோனை யொப்பா மதி.

மூவர்நிக ராய்விளங்கி முத்தமிழின் ஞானமதை
ஏவருக்கும் போதிக்கு மின்பமிகு—தேவன்
"ஆனந்தன்" பல்லாண் டமர்ந்து புகழாற்றி
ஆனந்த முண்டாக்கு வான்.

சிறு கதை

கோமளா.

(கி. ரா.)

"எவ்வளவு காலம்தான் இப்படிச் சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கப் போகிறீர்கள்? இம்மாதத்துடன் கோமளாவுக்குப் பதினன்கு பிராயம் நிரம்புகிறது. ஊரார்தான் சிரிக்க மாட்டார்களா? பணத்தையே எண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அவமானத்தை யார் பொறுப்பது?" என்று ஜானகியம்மாள் தன் கணவனை நோக்கிச் சரமாரியாகப் பொழிய வாரம்பித்தாள்.

"நான் என்ன செய்வது? சும்மா உட்கார்ந்தா இருக்கிறேன்? மதுரையிலிருந்து நேற்றுத்தானே திரும்பி வந்தேன். பையன் பி. ஏ. படித்திருக்கிறன். ஆஸ்தி ஒன்றும் கிடையாது. எதிர் ஜாமீன் ரொக்கம் ரூ. 3500 வேண்டுமாம். தவிர 1000-ரூபாய்க்குச் சீர் வரிசை செய்ய வேண்டுமாம். மேலும் பிள்ளையை வக்கீலுக்குப் படிக்கு வைக்க வேண்டுமாம். இவ்வளவுக்கும் எங்கே போவது? பிறகு கலியாணச் செலவு "டீஸண்ட்" (decent) ஆகச் செய்யவேண்டுமாம். கலியாணம் முடிவதற்குள் நாம் கையில் ஓட்டை யெடுத்துக்கொண்டு கிளம்ப வேண்டியதுதான்" எனக் கோபாலையர் கூறி முடித்தார்.

ஜானகியம்மாள், "அதற்காக என்ன செய்வது? நமக்கென்ன வேறு பெண்களிருக்கின்றனரா? எப்படியாவது இவ்வருஷத்துக்குள் கலியாணத்தை முடித்துத்தானே ஆகணும். பணத்தைப் பார்க்காமல் இவ்வரனையே முடித்து விடுங்கள்" என உத்திரவிட்டு விட்டாள்.

ஐயரும் வாய் திறவாமல் ஒப்புக்கொண்டு வெளியே சென்றார்.

முகூர்த்தம் அடுத்த மாதம் வைக்கப்பட்டது.

* * * *

கோமளாவுக்கு மணமாகி மூன்று மாதம் ஆகிறது. கோபாலையர் தன் பிதுரார்ஜித சொத்தில் பாதியை விற்று விட்டார்.

கொஞ்ச நாட்கழித்து கோபாலையருக்குத் தன் மாப்பிள்ளை மகாதேவனிட மிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் நான்கு நாளில் தம்மை 500 ரூபாயுடன் சென்னையில் வந்து சந்திக்கும்படி எழுதி யிருந்தது. இதைக் கண்டதும் ஐயர் மனம் திடுக்கிட்டது. இன்னும் கலியாணக் கடன்கள் முழுவதும் அடைத்த பாடில்லை. என்ன செய்வது? தம் விதியை நொந்து கொண்டு தம் வீட்டின் பேரில் 600 ரூ. கடன் வாங்கிக்கொண்டு சென்னைக்குப் பயணமானர். சென்னையில் மகாதேவனைச் சந்தித்து அவனைச் சட்ட கலாசாலையில் சேர்த்து அவனுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களையும் உடைகளையும் வாங்கிக் கொடுத்து ஒரு மாதச் செலவுக்கும் பணம் கொடுத்துவிட்டு, கையில் 4-ரூ. 6-அணா. (பயணச் செலவு போக) மீதியுடன் ஊர் வந்து சேர்ந்தார்.

* * * *

இரண்டு வருஷ மாயிற்று. மகாதேவன் சட்டப் பரீக்ஷை தேறி மதுரையில் வக்கீலாக அமர்ந்தான். 2-வருஷத்திற்குள் கோபாலையர் மாப்பிள்ளைக்காக ரூ. 2500 செலவு செய்திருக்கிறார்.

ஐயர் தம் மகள் கோமளாவை புக்ககம் கொண்டு போய்விட வேண்டுமே யென்ற ஒரு பெருங்கவலையால் நித்தமும் வருந்தி வந்தார். மகாதேவனும் 2-மாதத்துக்கு முந்தியே மாமனருக்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டுமென்று "நோட்டீஸ்" கொடுத்து விட்டான். ரூ. 1500 ரொக்கமும், ரூ. 600-க்குச் சீர் வகையராவும் (கட்டில், மேஜை நாற்காலி, வார்ட்ரோப் (Wardrobe), 2-கண்ணாடி பீரோக்கள், இவை யுள்பட) செய்ய வேண்டுமென்றும், அல்லது இவைகளில் ஒரு "ஐட்டம்" (Item) குறைந்தாலும், கோமளாவை அழைத்துக்கொள்ள முடியாதென்றும், கண்டித்துக் கடிதம் எழுதிவிட்டான். ஐயர் என் செய்வார் பாவம்! ஏற்கனவே தம் சொத்தில் பாதிக்குமேல் விக்கிரயம் செய்துவிட்டார். தம் மகளை வாழாமல் வீட்டிலேயே வைத்துக்கொள்ளவும் மனம் வரவில்லை. உலை வாயை மூடினாலும் ஊர் வாயை மூட முடியுமா? ஊருக்குப் பயப்பட்டுத்தானே ஆகவேண்டும்? தாம் பிச்சை யெடுத்தாலும் தம் குழந்தை சௌக்கியமாயிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி எஞ்சிய பூஸ்திதியையும் விற்றார். தமக்குச் செலவுக்கு வேண்டியதை எடுத்துக் கொண்டு பாக்கியை பாங்கியில் போட்டார்.

குறிப்பிட்ட முகூர்த்தத்தில் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்து கொண்டு தம் மகளைப் புருஷன் வீடு கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்.

* * * *

மகாதேவன் வக்கீலாக அமர்ந்து ஒரு வருடமாகிறது. வரும்படி மாதம் முப்பது நாள்தான்! ஆனல் கையில் பணம் முடையாயிருந்தால் தன் மாமனருக்கு எழுதுவான். "மெத்த அவசரம்" ரூ. 30, 40-வேண்டுமென்று தந்தி கொடுப்பான். கோபாலையரும் சில சமயம் அனுப்புவார். சில சமயம் சும்மா இருந்துவிடுவார்.

இவ்விதம் இரண்டு வருஷமாயிற்று. ஒருநாள் கோபாலையருக்கு மருமகனிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. தனக்கு 200-ரூபாய் உடனே வேண்டுமென்றும், கடிதத்தைத் தந்தியாய் பாவிக்க வேண்டுமென்றும் எழுதியிருந்தது. கோபாலையர் பதில்கூட எழுதாமலிருந்துவிட்டார். இரண்டு நாட்

கழித்து ஒரு தந்தி வந்தது. "ரூபாய் 200 அனுப்பவும் அல்லது கோமளாவை அழைத்துப் போகவும். அவசரம்." ஐயர், "இப்பொழுது சௌகரியமில்லை" என்று பதில் தந்தி கொடுத்துவிட்டார்.

மேற்கூறிய சம்பவம் நிகழ்ந்த மறுநாள் கோபாலையருக்குக் கீழ்க் கண்டவாறு ஒரு லெட்டர் கிடைத்தது. அது பின்வருவாறு:—

"என் தந்தையே,

என்னைப் பெற்றதால் உங்களுக்குக் கஷ்டமே யொழிய சொற்பமும் சுகமில்லை. நான் இங்கு படும் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. என் மாமியார் எப்பொழுதுமே எரிந்து விழுகிறாள். "மூதேவி நீ வந்தது முதல் வீடு விளங்கவில்லை" யென்றும் இன்னும் பலவாறு திட்டுகிறாள். என் கணவரிடம் இல்லாததைச் சொல்லிக் கொடுத்துத் திட்டி அடிக்கச் செய்கிறாள். என்னைப் பெற்றதால் நீங்களும் வசவை வாங்குகிறீர்கள். நான் குறைகூறுவதற்காக எழுதவில்லை. இரண்டு வருஷமாக எவ்வளவோ பொறுத்தேன். இனி என்னால் தாங்க முடியவில்லை. ஒவ்வொரு சமயமும் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளலாமென்று கூட நினைக்கிறேன். இன்று மூன்றுநாளாக ஜலம்கூட அருந்தவில்லை. இனி உங்களை இச் சன்மத்தில் பார்க்கப் போகிறோமா என எண்ணி இக்கடிதம் எழுதினேன். என் நமஸ்காரத்தை அம்மாளுக்குச் சொல்லவும். இதுவே என் கடைசி நமஸ்காரம்.

இப்படிக்கு,
கோமளா.

இதைப் படித்ததும் ஐயருக்கு என்ன செய்வதென்று தோன்றவில்லை. கவலையும், அச்சமும் ஒருங்கே வாட்டத் தொடங்கி, அவர் மனம் தாமரை யிலையில் விழுந்த நீர்த்துளி போலும் தீயில் விழுந்த புழுப்போலும் துடித்துத் தத்தளித்தது. செல்வமாக வளர்த்த மகளை இப்புவியில் காண்போமாவென் றெண்ணி யெண்ணி வருந்திப் பதைத்தார்.

* * * *

அடுத்த ரயிலில் மதுரைக்குப் பயணமானார். நேரே காலை ஏழு மணிக்கு மகாதேவன் வீட்டை யடைந்தார். உட்புகுந்ததும் "கோமளா எங்கே?" என்று விசாரித்துக்கொண்டே உள் நுழைந்தார். மகாதேவன் அப்பொழுதுதான் படுக்கைவிட்டெழுந்தான். அவன் தாயார் காமாட்சியம்மாள் அப்பொழுதுதான் கோமளா பின்பக்கம் சென்றாளென்று சொல்லிக்கொண்டே கோபாலையரை வரவேற்றாள். அவள் சொன்னதொன்றும் ஐயர் காதில் விழவில்லை. அவர் தம் மகளைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டே பின்கட்டிற் புகுந்தார்.

ஆனால் கோமளாவைக் காணவில்லை. ஐயரின் திகில் அதிகரித்தது. எங்கும் தேடிப் பார்த்தார். திடீரென்று அவருக்கு யோசனை தோன்றிற்று. பக்கத்திலிருந்த கிணற்றை எட்டிப் பார்த்தார். அந்தோ! மூச்சுவிட முடியாமல் நீரில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும் கோமாளாவைக் கண்டார்! உடனே ஐயர்

சரே லென்று கிணற்றில் குதித்தார். அதற்குள் மகாதேவனும் அவன் தாயும் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தனர். சவம்போலிருந்த கோமளாவைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு மேலேறிய கோபாலையரைக் கண்டு அவர்கள் ஆச்சரியமும் பீதியும் அடைந்தனர். ஐயர் உடனே ஒரு டாக்டரை அழைத்துவரச் செய்து "முதல் உதவிகள்" (First aid) செய்வித்தார். சற்றுப் பிரக்ஞை வந்ததும், ஒரு வாடகை மோட்டார் (Taxi) அமர்த்தி அதில் கோமளாவைப் போட்டுக்கொண்டு கோபாலையர் மணி இரண்டிற்கு வீடு வந்து சேர்ந்தார். தம் மகளைக் கண்ட ஜானகியம்மாள் அலறிப் புடைத்துக்கொண்டு ஓலமிட ஆரம்பித்தாள். சற்று நேரத்தில் கோமளாவும் மூர்ச்சை தெளிந் தெழுந்தாள். இரண்டு நாளில் பழைய நிலைமையையும் அடைந்தாள்.

முன்கண்ட சம்பவம் நிகழ்ந்து இரண்டு மாதத்திற்குப் பிறகு கோபாலையர் கோமளாவை "மேரி கலாசாலை"யில் கொண்டுபோய்ப் படிக்கச் சேர்த்தார். தாம் ஏற்கனவே பாங்கியில் போட்டிருந்த பணத்தை யெடுத்து அவள் செலவுக்கு அனுப்பிவந்தார். தாமும் சொல்ப சம்பளத்தில் ஒரு "எஸ்டேட்" காரியஸ்தராக அமர்ந்தார்.

***

இப்பொழுது கோமளா பெல்லாரியில் மாதம் ரூ. 150 சம்பளத்தில் ஒரு பெண் பாடசாலை தலைமை உபாத்தியாயனியா யிருக்கிறாள். அவளுடைய தாய தந்தையரும் அவளுடன் வசிக்கின்றனர். மகாதேவனைப்பற்றிய செய்தி ஒன்றும் தெரியவில்லை.

சிவத்தியானம்.

(தெல்லிப்பழை கா. சின்னப்பா.)

அகவற்பா.

பவமதை யொழித்துப் பகரும் தூயநற்
சிவபத மெமக்குச் சித்தி யெய்திடநாம்
என்றும் முயற்சித் தின்பம் பெற்றுப்
பொன்றுங் காலம் பொருந்தும் போது
பயம்சிறி தின்றிப் பரம பதியின்
தயவைப் பெற்றுச் சாந்தியை யடைய
எண்ணிடா திருந்திடின் இவ்வரும் பிறவியின்
கண்ணியந் தன்னைக் கனவிலு மறியாப்
பேதைய ரென்ற பெயருடன் பற்பல
வாதைகட் காளாய் வருந்திடல் நிச்சயம்
ஆதலால் நாமும் அரன்பத மதனைத்
தீதெலா மொழித்துத் தினம் பூசித்தல்
அவசிய மென்பதை அனுதின மெண்ணிச்
சிவத்தியா னத்தால் திருவருள் பெற்றுப்
பஞ்சாட் சரத்தை பய பக்தியோடு
அஞ்சா மனத்தோ டனுதின மெண்ணிப்
பிரமா விட்டுணு பெறுதற் கரிதெனப்
பெரியோர் புகன்ற பெருமான் பதத்தை
அல்லும் பகலும் அர்ச்சித் திட்டால்
எல்லா நன்மையும் எய்தி வாழ்ந்திடுவோம்
ஆணவம் கன்மம் அவையுடன் மாயையை
வீணர்களன்றி விரும்பிடார் மற்றோர்
ஏனெனி லிவைகள் இறைவன் தியானம்
தானெமைப் பற்றிடாத் தடைபல செய்திடும்
பாச மகற்றும் பான்மையை நாமும்
ஈசன் தியானம் இன்றி யடைதல்
இயலா தென்பதை என்றும் நினைத்துத்
தியானம் நிறைந்த சீவியம் செய்திடின்
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் நீந்தி
இறைவனோ டென்றும் இரண்டறக் கலந்து
பேரின்ப வாழ்வைப் பெற்றுநா முய்து
சீருட னிங்குச் சிறந்து வாழ்ந்திடலாம்
வெய்ய பிறவியின் வெப்பம தொழிக்க
ஐய னடிபோல் அரும்வழி யில்லை

வேறு.

சிந்தை மறந்து திருவருளாய் நிற்பவர்
பந்தமல மகற்றும் பான்மைதனை யெத்தனையோ

மேதாவிய ரென்றும் விளம்பி யிருப்பதனைத்
தீதகற்றிச் சீவிக்கும் சீலரெலாம் நன்கறிந்து
தேடரிய திருவருளைத் தேடி யடைந்ததனால்
வீடடைந்த தன்மைதனை மேலோர் பலரெமக்குக்
கன்று மனவெப்பக் கலக்கமெலாந் தீர்ந்திடவே
என்று மெடுத்துரைத்து இன்பம்பல வீந்தார்
உள்ளத்தினுள்ளே ஊறுஞ் சிவா னந்த
வெள்ள மெமைப்பற்ற விட்டகலும் பந்தமெமை
என்றுபல ஞானிகளும் எமக்குரைத்த போதனையைப்
பொன்றும் வரைநாமும் புந்தி மிசைவைத்துக்
கானற் சலம்போன்ற கனவுநிகர் வாழ்வதனைத்
தானம் தவமிரண்டும் சாந்தமுடன் சத்தியமும்
திகழ்ந்து விளங்குமொரு சீர்நிறைந்த தாக்கிடில்நாம்
இகத்தும் பரத்தும்பே ரின்பமதை எய்திடுவோம்
அகச்சுத்தம் புறச்சுத்தம் அரன்பதத்தி லன்புடனே
சகத்திலுள்ள சகலரையும் சகோதரர்போ லெண்ணிடுதல்
பெண்களையெம் அன்னையர்போல் பெரிதும் மதித்திடுதல்
பண்ணுட னெம்பிரானுக்குப் பாக்கள் பல பாடிடுதல்
துற்குணங்க ளெல்லாம் தூர வகற்றிப்பின்
நற்குணங் களைநாடி நாமென்றும் சீவித்தல்
சிந்தை சிவபெருமான் சீர்கழலைச் சந்ததமும்
சிந்தித்தே யிருந்து திருவருளைத் தான்பெறுதல்
ஆதியன வெமக்கு அமைந்திடி லிச்சீவியத்தில்
போதிய பயனைநாம் பொருந்தியவ ராவோம்
எவ்வுயிரு மெம்முயிர்போல் எண்ணுங் குணமெம்மைச்
செவ்வையாய்ப் பற்றிடநாம் திகழ்ந்து விளங்கிடுவோம்
ஆதியந்தமில்லா அரியபரஞ் சோதியை நாம்
போதியளவா யறிந்து புகழுடனே புண்ணியமும்
சித்தத் தெளிவும் தெளிவிற் தெளிவான
சுத்தச் சுகக்கடலும் சூழ்ந்தெமைப் பற்றிடவே
எங்கெங்கு பார்த்தாலும் இன்புருவாய்த் தோற்றுகின்ற
கங்கையணி வேணியனின் கழற்கீழ்க் களித்திடுவோம்
சிற்றின்பச் சேற்றில் சிக்குண்டு வாடுபவர்
பற்றெல்லா மற்றுப் பரம்பொருளைப் பற்றிடுதல்
ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழைவதினும்
தூசியை நினைத்தவுடன் தூளாய் மாற்றலினும்
எத்தனையோ மடங்கு இயலாத காரியமென்
றித்தரை மாந்தர் எல்லாரும் தாமறிவர்
புண்ணிய பாவம் பொருந்தாமெய் யன்பரெலாம்
விண்ணோரும் தேடரிய மெய்ப்பொருளாம் எம்பரனை
அல்லும் பகலும் அகத்தமைத்துத் தியானித்தால்
நல்லோர் தாம்பெற்ற நற்பதத்தைப் பெற்றிடலாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்.

மேரி ராணியாரின் சுதேசியப் பற்று

இங்கிலாந்தில் அரசர் பெருமான்—அரசாங்க மந்திரிகள் முதல் எல்லாரும் சுதேசிப் பொருள்களையே வாங்கவேண்டும்—ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கங்கணங் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனர். "பிரிட்டிஷ் பொருள்களையே வாங்குங்கள்" என்ற பிரசாரம் வெகு தீவிரமாய் நடைபெற்றுவருகிறது. மேன்மைதங்கிய மேரி மகாராணியார் இவ்விஷயத்தில் தனிச் சிரத்தை காட்டி வருவதாகத் தெரிகிறது. முன்னர் ஒரு தடவை தமக்கு வேண்டிய சாமான்களை யெல்லாம் கடைக்குச் சென்று வாங்கிக்கொண்டுபோய் அரண்மனையிற் பரிசோதனை செய்தபோது அச்சாமான்களில் சில அந்நிய நாட்டில் செய்யப்பட்டனவாயிருந்தனவாம். உடனே அவைகளைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டுப் பிரிட்டனில் செய்தவைகளையே வாங்கிவருமாறு கட்டளையிட்டாராம். அது முதல் சக்கரவர்த்தினியார் லண்டன் கடைகட்குச் செல்லும் பொழுதெல்லாம் இது பிரிட்டிஷ் சாமானா என்று கேட்டுவிட்டுத் தான் விலை கேட்கத் தொடங்குவாராம். நமது நாட்டிலும் மேன்மைதங்கிய நைஜாம் மன்னர் அவர்கள் தமது சமஸ்தானப் பொருள்களையே உபயோகிப்பதும் மற்றவர்களையும் தம்மைப் பின்பற்றுமாறு வற்புறுத்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நமது சீமான்களும் சீமாட்டிகளும் இவர்களுடைய வழியைப் பின்பற்றினால் ஆண்டு தோறும் வெளிநாடுகட்குச் செல்லும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இங்கேயே நிறுத்திவிடலாம் என்பதை வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இர்வின் பிரபுவின் மனமாற்றம்

இந்தியாவுக்கு வந்த வைசிராய்களுக்குள் இர்வின் பிரபு நல்ல பேரும் புகழும் பெற்றார். மகாத்மா காந்தியடிகளின் நன்மதிப்பிற்கும் அன்பிற்கும் பாத்திரராய் விளங்கினார். "கண்ணியம் வாய்ந்த ஆங்கிலேயர்" "உண்மைக் கிறிஸ்தவர்" என்ற புகழுரையைக் காந்தியடிகளே அவருக்கு வழங்கினார். இந்தியாவின் அரசியல் முன்னேற்றத்தில் இர்வின் பிரபு மிகுந்த அனுதாபமும் சிரத்தையும் காட்டியது உலகம் அறிந்த விஷயம். இத்தகைய பெரியாரின் மனம் இப்பொழுது மாற்றம் அடைந்துவிட்டமை கண்டு பெரிதும் வருந்துகின்றோம். இவர் இங்கிலாந்து சென்ற சின்னாட்கள் வரை இந்தியாவின் வேட்கையில் அநுதாபமுடையவராகவே காணப்பட்டார். பின்னர் சிறிது சிறிதாக மனம் மாறுதலடையத் தொடங்கியது. இப்பொழுது முற்றிலும் மாறிவிட்டார் என்றே கூறவேண்டும். நமது நாட்டு மிதவாதிகளுங் கூட சர்க்காருடன் ஒத்துழையாமையை மேற்கொள்ளுமாறு செய்த இந்திய மந்திரி ஸர். சாமுயல்ஹோர் சமீபத்தில் வெளியிட்ட அறிக்கையை இர்வின் பிரபு முழுமனதுடன் ஆதரித்திருக்கிறார். இதன் ரகஸியம் என்ன? இவர் இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள கல்வி மந்திரி பதவி இவ்வாறு ஆதரிக்கத் தூண்டியது போலும்! பதவி மோகம் யாரை விட்டது!

பஞ்சாப்பில் இந்திய கவர்னர்

வங்காளத்தைச் சேர்ந்த லார்டு சின்ஹா அவர்கள் சில ஆண்டுகட்கு முன்னர் பீஹார் ஒரிஸ்ஸா கவர்னராக நியமிக்கப் பட்டார். அவரே முதலாவது இந்திய கவர்னர். பின்னர் மத்திய மாகாணத்திலும் பர்மாவிலும் சிற்சில மாதங்கள் சுதேசிகள் கவர்னர்களாக நியமிக்கப்பட்டு வேலை பார்த்திருக்கின்றனர். இப்பொழுது பஞ்சாப் கவர்னர் ஸர். ஜியாபரி மாண்ட் மாரன்ஸி உடல் நலங் குன்றிய காரணத்தால் இரண்டு மாதம் விடுமுறை பெற்றிருக்கிறார். இவரது இடத்தில் பஞ்சாப் சர்க்காரின் நிர்வாகசபை அங்கத்தினராயிருந்த காப்டன் சர்தார் சிக்கந்தர் ஹயத்கான் கவர்னராக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். இவரது நியமனம் பஞ்சாப்பில் மிகுந்த திருப்தியை அளித்திருக்கிறதாம். தற்கால அரசியல்அமைப்பு முறையில் இந்தியர் எத்தகைய உயர்பதவி பெற்றாலும் நாட்டுக்கு நன்மை விளையப் போவதில்லை என்பது தேற்றம். எனினும் இந்தியர்கட்கும் அரசியல் நிர்வாகத் திறமை—நாடாளும் திறமை உண்டு என்பதைப் புதிய கவர்னர் நிரூபித்துக் காட்டுவார் என்று நம்புகின்றோம்.

தீண்டாமை விலக்கு

தீண்டாமை விலக்கு விழாவை நாடெங்குங் கொண்டாடவேண்டும் என்று பண்டித மதன் மோஹன் மாளவியா அவர்கள் சென்ற மாதம் ஒரு வேண்டுகோள் வெளியிட்டார்கள். இதையொட்டிச் சென்னை ஆரிய சமாஜ மண்டபத்தில் சென்ற மாதம் 17-ம் தேதியன்று தீண்டாமை விலக்குவிழா நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் தலைமை வகித்த ஸ்ரீமான் தேசோத்தாரக நாகேசுவராவ் பந்துலு அவர்கள்,

> "இது பேச்சுக்காலம் அல்ல. தீண்டாமையின் தாரதம்மியங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் காலம் மலையேறிவிட்டது. இந்த அநாகரிக முறை நமது பலத்தை ஒடுக்கிச் சீர் குலைத்துவிட்டது. "சர்வம் பிரம்மமயம்" என்பதையே நமது இந்து மதம் உபதேசிக்கிறது. நாம் அந்தத் தருமத்தை நடைமுறையில் காட்டாவிட்டால் அதனால் என்ன பயன்?"

என்று உருக்கமாகப் பேசியுள்ளார். ஸ்ரீமான் நாகேசுவராவ் அவர்கள் கூறியபடி இது வெறும் பேச்சுக்காலம் அல்ல. ஆனால் தென்னாட்டுத் தலைவர்கள் இத்தகைய முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றி அழகொழுகப் பேசிப்பேசியே காலங்கழித்து வருகிறார்கள். குருவாயூர் கோவில் சத்தியாக்கிரகம் தொடங்கிப் பல மாதங்களாகியும் எத்தகைய விமோசனமும் காணோம், பண்டித மாளவியாஜியின் வேண்டுகோளின்படி நாகபுரி பட்டவர்த்தனப் பள்ளிக்கூடச் சதுக்கத்திலுள்ள ஆலயத்தைத் தீண்டாதார் என்போருக்குத் திறந்து வைத்த நாகபுரிப் பிரமுகர்களைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். தீண்டாமை விலக்கு காங்கிரஸ் திட்டங்களுள் ஒன்று. இப்பொழுது சிறையினின்றும் வெளிவந்திருக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமான்கள். சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியரும், தேசோத்தாரக நாகேசுவராவ் பந்துலுகாரும் தீண்டாமை விலக்குக்காக ஏதேனும் உருவான திட்டம் அமைத்துத் தங்கள் அநுதாபங்களை நடைமுறையில் காட்டுவார்களா?

சிறுமணித் திரட்டு.

இங்கிலாந்தில் பெண்கள் மட்டும் பூட்ஸ்களுக்கு வருஷத்தில் 2,50,00,000 பவுன் செலவிடுகின்றார்களாம். அவர்கள் துணிகட்குச் செலவிடும் தொகை இதனைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாம். தொப்பிகட்கு மாத்திரம் 1,40,00,000 பவுன்களைச் செலவு செய்கின்றார்களாம்.

* * *

லண்டனிலுள்ள ஜே. சி. அண்டு ஜே. பீல்டு மெழுகுவர்த்தி கைத்தொழிற்சாலை 15-ம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டதாம்.

* * *

ரெட்கார் நகர சபையில் ஒரு நூதன தீயணைக்கும் யந்திரம் இருக்கிறது. அது தண்ணீருக்குப் பதிலாக "காஸ்" என்ற ரஸாயன வாயுவைக் கொண்டே தீயை அணைத்து வருகிறதாம்.

* * *

நியூயார்க் நகரத்திலிருக்கும் ஜனத் தொகையைவிட லண்டனில் 13 லக்ஷம் ஜனங்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்களாம்.

* * *

1930-ம் ஆண்டில் ஜர்மனியில் 23,190 புதிய புத்தகங்கள் பிரசுரமாயின. கிரேட் பிரிட்டனில் 93,907, இத்தாலியில் 8416, அமெரிக்காவில் 6550, பிரான்ஸில் மாத்திரம் பதினாறு கோடிப் புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டு வெளியாயினவாம்.

* * *

கொலைகளைப் பற்றிப் பேசவே கூடாது என்பது லண்டனில் உள்ள ஒரு பெரிய சங்கத்தின் முக்கியமான விதியாம்.

* * *

எறும்புகள் தங்கள் நண்பர்களையும் பகைவர்களையும் மோப்பத்தால் கண்டுபிடித்துக் கொள்ளுகின்றனவாம்.

* * *

சமீபத்தில் ஏற்பட்ட ஜப்பான்-சீனச் சண்டையில் ஜப்பானுக்கேற்பட்ட ராணுவச் செலவு 3450 கோடிப் பவுன்களாம்.

* * *

இங்கிலாந்தில் நாடோறும் 18 பேருக்கு மேல் வீதிகளில் விபத்துக்களில் சிக்கி மாள்கின்றனராம்.

* * *

விவாக விலக்குப் பெற்றுக்கொண்ட 5000 மனைவிகள்வரை வாரந் தவறாமல் தங்கள் கணவர்களிடமிருந்து பணம் வசூலிக்க லண்டன் போலீஸ் கோர்ட்டுகட்குச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றனராம்.

* * *

கொரியாவில் உள்ள வைதீகவில் பெண்கள் வெளியில் சென்று வேலை செய்தும், மீன் பிடித்தும் வந்தால் ஆண்கள் வீட்டிலிருந்துகொண்டு சமையல் முதலிய வீட்டு வேலைகளைக் கவனிப்பார்களாம்.

கண்ணிமைக்குத் தங்கப்பூண்:— நாகரிக—அழகு வளர்ச்சிக்கு ஒரு எல்லையில்லாத நிலைமையில் உலகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. சில மேனாட்டுப் பெண்கள் தங்களை அழகு படுத்திக் கொள்ளுவதில் புதிய முறை ஒன்றை அநுசரித்து வருகின்றனர். அப்பெண்கள் தங்கள் கண்ணிமைக்குத் தங்கப் பூண்களிட்டு வேண்டும்போது கழற்றி மீண்டும் மாட்டிக் கொள்ளுகிறார்களாம்.

***

பெண் ஆணாகிப் பெண்ணான விந்தை:—ஒரு பெண் பதினாறு வயது வரை நன்றாக வளர்ந்து பின் ஆண் தோற்றத்தைப் பெற்றாள். அவளது உடம்பு மாறுதல் அடைந்தது. ஆடவனைப் போன்ற தசை வளர்ச்சியைப் பெற்றாள். பிறகு தாடி முளைத்தது. அவ்வயதில் யாருக்கும் அப்பேர்ப்பட்ட தாடி வளருவதில்லை. இவ்விபரீதத்தை உணர்ந்த அப் பெண் மற்றவர் கண்ணிற் படாமல் மறைந்து வாழ்ந்தாள். குறிப்பிட்ட காலங்களில் க்ஷவரஞ் செய்து கொண்டாள். அவளுக்கு வயது இருபத்திரண்டானபோது அவளுடைய நாலகள் சுத்தஞ் செய்யப்பட்டன. உடனே அவள் பெண் சின்னங்களைப் பெற்றாள். அவளது தாடியும் மறைந்து போயிற்றாம்.

***

தாடி வளராத ஊர்:— போல்ட்டன் என்ற ஊரில் உள்ளவர்கட்கு தாடி மயிரே வளர்வதில்லையாம். தலை உரோமமுங் கூட ஆறு வாரத்திற் கொரு முறை கத்தரித்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறதாம். இங்குள்ள மயிர் வினைஞர்கட்கு நல்ல பிழைப்பில்லை. இவ்விதம் போல்ட்டன் நகரில் தாடியோ, மீசையோ, தலைமயிரோ அதிகமாக வளராமல் இருப்பதன் காரணம் அவ்வூரின் சீதோஷ்ண நிலைமையே காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

***

"ரயிலை நிறுத்தும் பேய்":— வங்காள நாகப்பூர் ரயில்வேயில் ஷாபூர் படாரி ரயில்வேஸ்டேஷனுக்கும் மருதீன் ரயில்வேஸ்டேஷனுக்கும் இடையில் ஒரு அரசமரம் இருக்கிறது. அம்மரத்தில் ஒரு மந்திரவாதியின் பேய் இருப்பதாகவும், அது இன்னும் தன் மந்திரவலிமையால் அவ்வழியே ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ரயில் வண்டிகட்குத் தொல்லை விளைத்து வருவதாகவும் செய்தி எட்டுகின்றது. அந்த அரசமரத்தின் பக்கம் வண்டி சென்றவுடன் திடீரென்று நின்றுவிடுகிறதாம். ரயில் பாதையில் தடையோ இஞ்சினில் ஏதேனும் பழுதோ ஒன்றுமில்லாமல் இருந்தும் நின்றுவிடுவது ஆச்சரியம். அபாயச் சங்கிலியையும் யாரும் இழுப்பதில்லை. பிறகு சிறிது நேரத்தில் வண்டி தானாகவே நகரத் தொடங்கி விடுகிறதாம்.

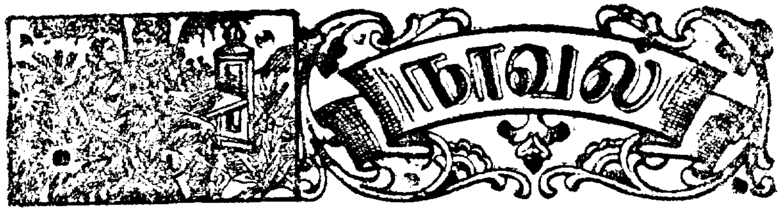

நீல அறையின் மர்மம்.

(எஸ். எஸ். வாஸன்.)

(77-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மூச்சுவிடப் போதுமான காற்று இல்லாத அறையில் நான் அடைக்கப்பட்டிருந்தேனாகையால் எப்படியாவது அவ்வறையை விட்டு வெளிவந்துவிடவேண்டுமென வழி தேடிப் பார்த்தேன். கதவு திறக்கப்பட்டாலொழிய வெளியே செல்ல மார்க்கமில்லை யென்றறிந்து கொண்டு ஒரு மரக்கட்டையின் உதவியால் படீர் படீர் என்று கதவை யிடித்தேன். இந்த சப்தத்தைக் கேட்டு யாரோ சிலர் என் அறையை நோக்கி வருவதாகத் தெரிந்தது.

அடுத்த நிமிஷம் கதவு திறக்கப்பட்டது. அநாகரிகமான உடைகளைத் தரித்திருந்த இரண்டு கப்பல் மனிதர்கள் நானிருந்த அறைக்குள் நுழைந்தனர். உள்ளே வந்தவுடன் அவர்களிலொருவன் என்னைப் பார்த்து, "என்ன ஐயா! என்ன சமாச்சாரம்? ரொம்ப தடபுடல் செய்கிறீரே?" என்று மிகுந்த அதிகாரத்துடன் கேட்டான். அது கேட்டு நான் அவனைப் பார்த்து "ஒன்றும் தடபுடலைக் காணோம்! நான் இவ்வறையைவிட்டு வெளியே போகவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்தேன்" என்று பதில் சொன்னேன்.

"ஓஹோ! நல்ல காற்று வேண்டியிருக்கிறதோ;" என்றான் அவன்.

"ஆம்," என்று நான் பதில் சொல்ல,

"ஐயா! நீர் அறியாமல் பேசுகிறீர். கடற்காற்று உமது உடம்புக்குத் தீமையை விளைவிக்கும். இங்கேதான் உமக்கு என்று தனியாக ஒரு அறை விடப்பட்டிருக்கின்றதே?" என்று அவன் சொன்னான்.

அவன் சொல்லியதைக் கேட்டு எனக்குக் கோபம் உண்டாயினும் அதை யடக்கிக் கொண்டு சாந்தமாக அவனைப் பார்த்து, "அப்பா! நீ எனக்கு ஒரு உபகாரம் செய்யவேண்டும். உங்கள் கப்பல் தலைவனை சற்று இங்கு வரச் சொல்ல வேண்டும். நான் அவருடன் கொஞ்சம் பேசவேண்டி யிருக்கிறது. என்னை நீங்கள் இவ்விதம் பூட்டி வைத்திருக்கிறது உங்களுடைய காரியமல்லவென்றும் ஒருவருடைய உத்தரவின்பேரில் நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்களென்றும் எனக்குத் தெரியும். நான் தற்சமயம் சௌக்கியமாயிருக்கிறேனென்று உங்கள் தலைவனைக் கொஞ்சம் இங்கு வரச்சொல்லுங்கள்" என்று

கெஞ்சாத வண்ணம் கெஞ்சினேன். உடனே அவர்கள் ஒருவருடனொருவர் ஏதோ பேசிச் சிரித்துக்கொண்டு கதவை மறுபடியும் பூட்டிக்கொண்டு அப்பால் சென்றனர்.

ஐந்து நிமிஷத்திற்கெல்லாம் மிக்க அதிகாரத் தோற்றத்துடன் ஒரு மனிதன் என் அறைக்குள் நுழைந்தான். நான் அவனைப் பார்த்து, "தாங்கள் தான் இக் கப்பலுக்கு அதிகாரியோ?" என்று கேட்க, அவன் "ஆம்" என்று தலையை யசைத்தான்.

நான்:—ஐயா! என்னை எக்காரணங் கொண்டு இவ்வறைக்குள் அடைத்திருக்கிறீர்களென்று எனக்குத் தெரிய வேண்டும். நான் வெகுநேரம் வரை பிரக்ஞையற்றிருந்தேன். கண் திறந்ததும் இக் கப்பலில் அடைபட்டிருக்கக் கண்டேன்.

கப்பற்றலைவன்:—உம்முடைய தேக சௌக்கியத்திற்காகவே நீர் இவ்விடம் இருக்கிறீர்!

நான்:—என்னுடைய தேக சௌக்கியத்திற்காக நீங்கள் சிரமமெடுத்துக்கொள்வது எனக்கு நிரம்பவும் ஆச்சரியமாகவே யிருக்கிறது! என்னை இவ்விடத்தில் சிறைப்படுத்த உமக்கு என்ன அதிகாரமிருக்கிறது?

கற்பற்றலைவன்:—அதிகார மொருபுற மிருக்கட்டும். என்னுடைய இஷ்டம்போல் நான் செய்தேன்! இன்னொரு விஷயம் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்; நீங்கள் இனிமேல் என்னுடன் தர்க்கிக்காமல் தெய்வமே யென்று சும்மா யிருத்தல்வேண்டும். இல்லாவிடில் மறுபடி பூமியையே நீர் காண மாட்டீர்!

நான்:—ஐயா! எனக்கு நீங்கள் விளைவிக்கும் தீமையைப்போல் இரட்டிப்பாக என்னால் உமக்குச் செய்ய முடியுமென்பது ஞாபக மிருக்கட்டும். இந்தக் கப்பல் போய்ச் சேருமிடத்தில் நான் இவ்விஷயத்தைப் போலீஸுக்குத் தெரியப்படுத்துவேன்!

கப்பல் தலைவன்:—(புன்னகை செய்துகொண்டு) ஓஹோ! உமக்காவது அல்லது உங்கள் போலீசுக்காவது பயப்படுகிறவன் நானல்ல! தெரிகிறதா?... ......தற்சமயம் இக்கப்பலுக்கு அதிகாரி நானே; என் சொற்படி நீர் நடந்தாக வேண்டும்!—என்று சொல்லிவிட்டு என்னை விழுங்கி விடுவான்போல் விறைக்கப் பார்த்தான்.

அவனுடன் சண்டை போடுவதில் பிரயோஜனமில்லை யென்றும் நல்லதனமாகப் போனாலாவது ஏதாவது நன்மை ஏற்படக் கூடுமென்றும் எனக்குத் தோன்றினபடியால் நான் அவனைப் பார்த்து மெதுவான குரலில் "ஐயா! நமக்குள் மனஸ்தாபம் வேண்டாம்! என்னை தயவு செய்து வெளியே விட்டுவிடுங்கள். மேலும் நான் உம்முடைய கப்பலுக்கு எப்படி வந்தேன்?" என்று கேட்க, அவன் "நீங்கள் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டீர்கள்! எதற்காக என்று எனக்குத் தெரியாது" என்றான்.

நான்:—என்னை யார் இங்கு கொண்டு வந்தார்கள்?

கப்பற்றலைவன்:—எனக்குத் தெரியாது. நீர் என்னுடைய கப்பலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது நான் கப்பலிலில்லை. கப்பல் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்ட பிறகுதான் நான் உம்மைப் பார்த்தேன்.

நான்:—நாம் இப்பொழுது எங்கிருக்கிறோம்?

கப்பற்றலைவன்:—சமுத்திரத்தில் இருக்கிறோம்.

நான்:—அது தெரியும்! எந்த சமுத்திரத்தில் இருக்கிறோம். கப்பல் எந்த மார்க்கமாய்ப் போகிறது?

கப்பல் தலைவன்:—அதை சீக்கிரம் நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள். ஐயா! நீர் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? உம்முடைய நிலைமையில் நானிருப்பேனாகில் சுகமாகக் கவலையென்பதே தெரியாமலிருப்பேன். போகட்டும்; சௌக்கியமாகப் படுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஏதாவது ஆகாரம் கொண்டுவரச் சொல்லட்டுமா?

நான்:—உங்கள் அன்புக்கு நிரம்பவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தற்சமயம் எனக்கு ஆகாரம் ஒன்றும் வேண்டாம். இந்த அறையை விட்டுக் கொஞ்சம் வெளியேபோக உத்தரவு கொடுத்தால் அதுவே நீங்கள் செய்யக் கூடிய பெரிய உபகாரமாகும்.

கப்பல் தலைவன்:—ஓஹோ! நீங்கள் தெரியாமல் சொல்லுகிறீர்கள். வெளியே சூரிய வெப்பம் அதிகமாயிருக்கிறபடியால் அது உங்கள் உடம்புக்கு ஆகாது என்றான்.

இம்மனிதன் பயத்திலாவது நயத்திலாவது வழிபட மாட்டான் போலெனக்குத் தோன்றிற்று. கடைசியாக நான் அவனைப்பார்த்து "அப்படியானால் நீங்கள் என்னை வெளியே விடமாட்டீர்களா?" என்று கேட்க, அவன் "வெளியே விட முடியாது. நீர் இவ்விடமே இருக்க வேண்டியது கட்டாயம்!" என்றான்.

நான்:—யாருடைய கட்டாயம்?

கப்பற்றலைவன்:—அதைச் சொல்ல முடியாது.

நான்:—சென்னைபட்டினத்தினின்றும் என்னை இவ்விதம் சிறைப்படுத்திக் கப்பலில் கொண்டு போவதற்காக யாரோ உமக்கு திரவியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. ஆனால் நான் உமக்கு தெரிவிக்க வேண்டிய விஷயமென்னவென்றால் நீர் இவ்விதம் திரவிய லாபத்தை உத்தேசித்து என்னை அப்புறப்படுத்துவதில் ஒரு கொலை விஷயத்தில் சம்பந்தப் படுவதோடு அதற்கு ஒத்தாசையாகவும் இருக்கிறீர்! கப்பல் போய்ச் சேரு மிடத்தில் உங்களுக்குக் கஷ்ட முண்டாகும்; ஞாபக மிருக்கட்டும்!

கப்பற்றலைவன்:—போலீஸுக்குத் தெரிவிப்பீர்கள்; அல்லவா?

நான்:—ஆம்; என்னை அநீதமாகச் சிறைப்படுத்தினதற்காக உம்மை அரஸ்டு செய்யும்படிச் செய்வேன்.

கப்பற்றலைவன்:—(சிரித்துக்கொண்டே) ஐயா! நாமிருவரும் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தரிடம் சென்றால் அவர் உம்மைவிட என் பேரில்தான் அதிகமான நம்பிக்கை கொள்ளுவார் என்பது உமக்குத் தோன்றவில்லையா?—என்றான்.

ஆம்! கப்பற்றலைவன் சொல்லியது உண்மையே. போலீஸாரிடம் சென்றால் அவர்கள் என்னையே நம்புவார்களென்பதற்கு என்ன அத்தாட்சி? அநேகமாய்க் கப்பற் றலைவனைத்தான் நம்புவார்கள்.—இந்த சந்தேகத்தினால் எனக்குக் கொஞ்சமாவது மேல் யோசனை தோன்றவில்லை. இரண்டொரு நிமிஷம்

கழித்து நான் அவனைப்பார்த்து "ஐயா! கப்பற் றலைவரே! நீர் ஏன் என்னிடம் உண்மையைச் சொல்லமாட்டேனென்கிறீர்கள்? நான் உமக்குச் செய்த குற்றமென்ன?" என்று மிகவும் சாந்தமாகக் கேட்டேன்.

கப்பற் றலைவன்:—நீர் சித்தஸ்வாதீன முள்ளவரானால் உமக்கு நான் உண்மையைச் சொல்லுவதில் லாபமுண்டு!—என்று பதில் சொல்லவே, எனக்குக் கொஞ்சம் உண்மை புலப்பட்டது. உடனே நான் அவனை நோக்கி "அப்படியானால் என்னை இங்கு கொண்டு வந்தவர்கள் நான் பயித்தியம் பிடித்தவன் என்பதாகத் தெரிவித்தார்களோ?" என்று கேட்டேன்.

கப்பற் றலைவன்:—ஏதோ உமக்கு தேக அவஸ்தை யென்றும் அதனால் நீர் பிரக்ஞையில்லாம லிருக்கிறீரென்றும் உம்மைத் தனிமையாக அடைத்து வைத்தல் வேண்டும் என்றும் எனக்குத் தெரிய வந்தது.

நான்:—அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் நீர் செய்து விட்டீர் போலும்! பிரக்ஞை யில்லாதிருக்கும் ஒருவனை நீங்கள் கப்பலில் ஏற்றிக் கொள்வது அநியாய மில்லையா?

கப்பற்றலைவன்:—ஐயா! நான் முன்னமேயே சொன்னேனே தெரியவில்லையா? கப்பல் புறப்பட்ட பிறகுதான் நான் உம்மைப் பார்த்தேன்.

நான்:—அப்படியானால் என்னை இங்கு கொணர்ந்த மனிதர்களை உமக்குத் தெரியாதா? உமக்குத் திரவியம் கொடுத்த பேர்வழிகளை உமக்கே தெரியாதோ?

கப்பற் றலைவன்:—தெரியாது. எனக்கு உத்தரவு வந்தது; உத்தரவுப் படி நான் செய்தேன்; இப்பொழுதும் நான் உத்தரவுப்படிதான் செய்கிறேன்.

நான்:—யாரிடமிருந்து உத்தரவு வந்தது?

கப்பற் றலைவன்:—கப்பல் சொந்தக்காரரிடமிருந்து உத்தரவு பெற்றிருக்கிறேன்.

நான்:—(மிக்க ஆச்சரியத்துடன்) என்ன! இந்தக் கப்பலின் சொந்தக்காரரிடமிருந்தா என்னைப்பற்றி உமக்கு உத்தரவு வந்தது? என்னை இந்தக் கப்பலில் இதன் சொந்தக்காரர் ஏற்ற வேண்டிய காரணமென்ன? அதிலும் நான் பிரக்ஞையில்லாத சமய மறிந்து இக்காரியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கும் இக்கப்பலின் சொந்தக்காரருக்கும் என்ன சம்பந்தம்? முதலாக இதன் சொந்தக்காரர் யார்?

கப்பற் றலைவன்:—சென்னை சேஷாசலஞ் செட்டி!

நான்:—இந்தக்கப்பலின் பெயரென்ன?

கப்பற் றலைவன்:—அமராவதி.

நான்:—தற்சமயம் இது எங்கு போகிறது?

கப்பற் றலைவன்:—இந்த விஷயத்தைத்தான் நான் சொல்ல முடியாது. உமக்கு எந்த விஷயத்தையும் தெரிவிக்காமல் உம்மை இந்த அறையிலேயே அடைத்து வைக்க வேண்டுமென்று எனக்கு உத்திரவு வந்திருக்கிறது—என்றான்.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

ஆங்கீரஸஞு ஆவணிமீ—கலியுகாதி 5034, சாலிவாகனம் 1855,
பசலி 1342, கோல்லமாண்டு 1108, ஹிஜரி 1351,
இங்கிலீஷ் 1932ஞு ஆகஸ்ட்டுமீ—செப்டம்பர்மீ

ஆவணிமீ	ஆகஸ்ட்டு	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	செவ்	பௌ18-0	அவி46-53	சி46-53மர	விஷ்ணுபதி புண்ணிய காலம், யஜுர் உபாகர்மம், ஆவணி அவிட்டம்
2	17	புத	பிர18-10	சத49-15	சி49-15அ	கரிநாள், காயத்ரி ஜெபம்
3	18	வியா	துதி19-40	பூர53-10	சித்60	அசூன்ய சயன விரதம்
4	19	வெ	திரி22-40	உத்58-20	சி58-20அ	சர்வ முகூர்த்தம்
5	20	சனி	சது26-58	ரே60	மர60	சங்கட சதுர்த்தி [ய
6	21	ஞா	பஞ்32-10	ரே4-45	அ4-45சி	சர்வமுகூர்த்தம்,உழவு செய்
7	22	திங்	சஷ்38-10	அஸ்11-50	சித்60	விவாகம், யாத்திரை செய்ய
8	23	செ	சப்44-8	பர18-30	சித்60	கி❊(ஆலய அனுஷ்டானம்)
9	24	புதன்	அஷ்49-43	கி❊26-18	அ25-18சி	கிருத்திகை விரதம், கரிநாள்
10	25	வியா	நவ54-18	ரோ32-50	மர60	ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜயந்தி
11	26	வெ	தச57-28	மிரு37-58	சித்60	
12	27	சனி	ஏகா58-58	திரு41-30	சித்60	
13	28	ஞா	து58-48	புன43-25	சித்60	
14	29	திங்	திர56-43	பூச43-38	சித்60	
15	30	செவ்	சது53-8	ஆயி42-15	சித்60	
16	31	புத	அ●48-30	மகம்39-33	சி39-33அ	
17	1	வியா	பிர42-35	பூரம்35-55	சி35-55மர	
18	2	வெ	துதி36-8	உத்31-30	சி31-30அ	
19	3	சனி	திரி29-18	அஸ்26-38	மர60	
20	4	ஞா	சது22-23	சித்21-40	சித்60	
21	5	திங்	பஞ்15-33	சுவா16-53	அ16-53ம	
22	6	செவ்	சஷ்9-15	விசா12-28	மர12-28சி	சூரிய சஷ்டி, சம்பா சஷ்டி
23	7	புதன்	சப்3-20	அனு8-35	சித்60	தூர்வாஷ்டமி, ஜேஷ்டா
			அஷ்58-15			கௌரி பூஜை, அவமாகம்
24	8	வியா	நவ54-13	கே5-30	பி5-30சித்	நந்த நவமி, ஆவணி மூலம்
25	9	வெள்	தச50-58	மூல3-20	அ3-20பி	க்ஷீர விரத ஆரம்பம்
26	10	சனி	ஏகா48-48	பூரா2-8	சித்60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி [ந்தி
27	11	ஞா	து47-50	உத்1-58	அமி60	கல்கி துவாதசி, வாமன ஜய
28	12	திங்	திர47-53	திரு2-53	அமி2-53சி	சிலருக்கு பிர-ருக்-உபாகர்ம
29	13	செவ்	சது46-38	அவி5-0	சித்5-0மர	அனந்த விரதம் [ணம்
30	14	புத	○51-28	சத8-5	சித்8-5அ	பௌர்ணமி, சந்திர கிரஹ
31	15	வியா	பிர55-0	பூர12-23	சித்60	கன்னிரவி நா-51-28, மாளயபக்ஷ ஆரம்பம்

(ஆகஸ்ட்டு column, rows 17–31: 1932ஞு செப்டம்பர்மீ)

			செவ் சுக்
ராகு	4-கட-வக்-பு 17-கடக-சுக் 19-சிம்ம-புத 25-கட-செவ்		சூ-பு குரு கே
சனி			

Printed & Published by N. Munisawmi Mudaliar,
at the "Ananda Bodhini" Press,
No. 6, Lawyer Chinnathambi Mudali Street, Madras.

குசாவதி

அல்லது

ஒரு வஞ்சக வநிதை.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஜ., அவர்கள் இயற்றியது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

குசாவதி என்னும் பெண்மணி பாலியத்தில் பணம் சம்பாதிக்கும் நிமித்தம் அஞ்சா நெஞ்சுடன் பல அரிய செயல்களை மேற்கொண்டு, வம்புச் சண்டைக்கெல்லாம் வல்லவளாயும், வஞ்சகத்திற்கெல்லாம் மிஞ்சினவளாயும், பேர்போன திருடர்கள் மோசக்காரர்களிடமே தன் கைவரிசையைக் காட்டி குபேர சம்பத்தடைந்தும் பிறகு கடைசியில் ஒரு சந்நியாசியைக்கொண்டு அவரருளால் தன் வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, மனம்போன போக்கெல்லாம் போன தன் மனதை நிலை நிறுத்தி தன் எல்லா ஆஸ்தியையும் பெண்கள் பாடசாலைக்கும், பிரசவ ஆஸ்பத்திரிக்கும் பகிர்ந்து எழுதிவைத்து துறவறம்பூண்டு எளிய வாழ்க்கையை நிம்மதியாய் மேற்கொண்டு பாமனடிபாடி பரகதி அடைந்தது படிக்கப் படிக்க பேரானந்தத்தையும் ஆச்சர்யத்தையும் விளைவிக்கும்.

இதன் விலை அணா 6.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-9-32 வரை விலை அணா 4.

சந்திராபாய் அல்லது

சங்கரதாஸின் வெற்றி.

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ரஸாயன ஆராய்ச்சி, மின்சாரம், டெலிபோன், ஆகாயக்கப்பல், வெடிகுண்டு, டார்பிடோப்படகு முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் நவீன நாகரீகப்போக்கின் சாதகபாதகங்களை இந்நாவல் வெள்ளிடைமலைபோல் ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷசாதனத்தை அடையும் பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள்களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல நூல்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இது எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் கண்குணரலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

எப்பொழுதும் பிணியால் ஏங்கி நிற்கும் பெண்களில் நீயும் ஒருத்தியா?

பெலூனா மாத்திரைகள் பெண்களுக்கென்றே ஏற்பட்டது. இவைகளை உட்கொண்டால் ஜீரணக் கருவிகள் சரியான நிலைமையை அடையும். பலம், சந்தோஷம், சௌக்கியம் இவைகள் ஒருங்கே அடையலாம்.

மலபந்தம், தூக்கமின்மை, அஜீரணம், சோர்வு, தலைவலி, துடிப்பு, வெள்ளை காணுதல், இரத்தக் குறைவு, மலடித்தனம், மயக்கம், பலஹீனம், வாய்வு உபத்திரவம் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டிக்கும். மாதவிடாய் காலத்தில் ஏற்படும் வலியை நிவர்த்திக்கும்.

பெலூனா
சிவப்பு பையில்
விற்கப்படும்.

Feluna

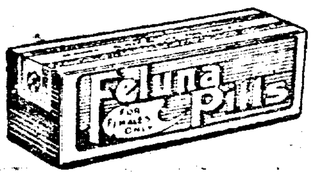

பெலூனா எல்லா மருந்து வியாபாரியிடத்திலும் கிடைக்கும். இதன் விலை புட்டி ஒன்றுக்கு ரூ. 2–4–0. தபாற்பெட்டி நெ. 760, பம்பாய்க்கு எழுதி வி. பி. மூலமாகவும் தருவித்துக்கொள்ளலாம்.

ஆனந்த கதா கல்பகம்
என்னும் அபூர்வம் அநுபவஞான நூல்
மூன்றாவது வால்யம்.

பிரஜாநுகூலன் பத்திராதிபர்-ரங்க ராமனுஜலு நாயுடு அவர்கள் எழுதியது.

1. நாகரீகன், 2. ஜீமூதனு, 3. சிக்ராம்பரி, 4. நயனதாரா, 5. ஸ்ரீ திலகா, 6. தவறின் முடிவு, 7. ரதிகாந்தா, 8. ராதா சந்திரா, 9. யுக்தி வெற்றி, 10. பாரத ரத்நா. ஆக 10-நாவல்கள், 7-படங்கள், 4-கதை, 5-விஷயம், 24-கீதம், இன்னும் பலவும், ஆனந்த கதா கல்பகம் 3-ம் வால்யத்தில் காண்க.

3-வது வால்யம் விலை ரூபா 3

நெட்டாஜி சரித்திரம்.

பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்கள் எழுதியது.

துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனார்த்தமாக அவனியில் தோன்றி அவதார புருஷராய் விளங்கிய சிவாஜிக்குப் பக்கத் துணையாய் இந் நெட்டாஜி எப்பொழுதும் நின்று மொகலாயக் கொடுங்கோன்மையினின்றும் தேசத்தை விடுதலை செய்து சிவாஜிக்கு நேரிடயிருந்த பல விபத்துக்களையும் தடுத்து, அவருக்குச் சதிசெய்த பாவிகளின் உயிரைப் போக்கி, அஞ்சா நெஞ்சனாய் அநேக ஆபத்துக்களினின்றும் தப்பி, ஜனங்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்று விளங்கினன். இதில் யுத்த சம்பந்தமான தந்திரங்களும் வீரர்களின் சாமர்த்தியங்களும் வெகுவாக எழுதப்பட்டு தேசபக்தியைப் புகட்டும் விஷயங்கள் நிறைந்திருக்கின்றது. இதன் விலை அணு 10.

நளினசுந்தரி அல்லது நாகரிக தடபுடல்

இது தேசாபிமானமும், ஜனாபிமானமும், மதாபிமானமும் நிறைந்து விளங்கும் இனியதோர் நாவல். இதில் வீரத்தன்மையும் விஸ்வாச குணமும் மிகுந்த வீரனாத் தேவனது நடவடிக்கைகள் படிப்போர் மனதைப் பரவசப் படுத்தும் யானைக்காரன் மகம்மத்கானுடைய ராட்சத யுத்தம் அதி விநோதமாயும் ஆச்சரியமாயுமிருக்கும் நாகரிகர்களான நாராயணசாமி, நளினசுந்தரி இவர்களுடைய செயல்கள் தற்கால நாகரிக மூடத்தை விளக்கி நகைப்பையுண்டாக்கும். இதன் விலை அணு 10.

ஜனகநந்தனி

(லேட்-ஜட்ஜ் திவான்பகதூர்-T. ரங்காச்சாரியார் எழுதியது.)

இதில் விதியின் வலிமை, துறவறத்தின் மேன்மை, கற்பின் மகிமை, பதிபக்தியின் மேம்பாடு, தெய்வ அருள் முதலிய இன்னும் பல அரிய விஷயங்கள் அடங்கி சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும்.

இதில் கதாநாயகியின் குணங்களும் அவளுடைய விதியின் போக்கும்; மணாளன் சன்யாசியாகிவிட்டபோதிலும் அவளிடமிருந்த பக்தியும் படிக்கப் படிக்க மனதை உருக்கும் தன்மையானது.

இதன் விலை ரூபா 1

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(மூன்றாம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

☞ சொற்பக் காப்பிகளே அச்சிடப்பட் டிருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக்கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைக்கூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாக்ஷ முண்டாகும்.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்போர் கண்களில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரச மொன்றேயன்றி ஏனை நவரசங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கரமும் பிராணபத்துமாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது மிக்க அதிசயமாயிருக்கும். இதில் இலௌகிகத்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசாரவொழுக்கங்களும் நமது நாட்டுமாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ணமாகச் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்

ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு "பிடோ" லீவர் கைக்கெடியாரம் பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடியாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்று போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங் கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம். இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடியார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். வாங்கிக்கொண்ட ஒரு வாரம் வரை

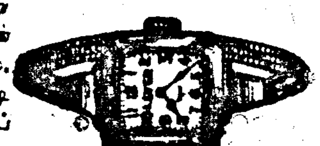

சரியாக ஓடவில்லை யென்றால் வாபஸ் ஒப்புக்கொள்ளப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்புகிறோம்.

இனும் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ. 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம் உடனே எழுதுங்கள்.

ஐபீரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

குசேலோபாக்யான வசனம்

நான்கு சித்திரப்படங்களுடன் கூடியது.

செம்பூர் வித்துவான் ஆறுமுகஞ் சேர்வை இயற்றியது.

வல்லூர் தேவராஜ பிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய குசேலோபாக்கியானச் செய்யுட் பொருளைத் தழுவி இவ்வசனம் செம்பாகமான நடையில் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. தெய்வபக்தி, குருபக்தி, ஞானம், யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இல்லறவியல்பு, பதிவிரதைகளின் தன்மை, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும் முறைமை, தந்தை மக்கட்குச் செய்யும் நன்றி, மக்கள் தந்தைக்குக்குச் செய்யும் நன்றி, தரித்திரக் கொடுமை, செல்வச் சிறப்பு, செங்கோன் மன்னரியல்பு, கொடுங்கோன் மன்னரியல்பு. நற்சேவகரியல்பு துர்ச்சேவகரியல்பு, மெய்ஞ்ஞானிகள் தன்மை, அஞ்ஞானிகள் தன்மை, மாணாக்கர் இயல்பு, ஆசிரியரியல்பு, சிநேகவாஞ்சை, பள்ளிக்கூட சிநேகிதத்தின் உயர்வு, நன்னட்பின் தன்மை, தீ நட்பின் தன்மை, செருக்கின்மையின் உயர்வு, தெய்வத்தின் திருவருட்டிறம், மெய்யடியார் விரைவில் மேன்மை யடைவரென்பது முதலிய பல நன்மையான விஷயங்களெல்லாம் இந்நூலில் விரிவாகக் கூறப்படுமென்பது உலகறிந்ததே. ஆண், பெண், பாலர், விருத்தர் ஆகிய எல்லோருக்கும் நற்போதனை செய்து அறிவை விருத்தி செய்வதில் இந்நூல் முதன்மை பெற்றதாகும். கலாசாலைகளுக்கு இது, சிற்சில சமயங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு வருவதைக் கொண்டே இதன் உயர்வை நன்குணர்ந்து கொள்ளலாம். இது உயர்ந்த கடிதத்தில் கிரௌன் 254-பக்கங்கொண்ட புத்தகமாக அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1 0 0.

திருவிளையாடற் புராண வசனம்.

பதினெண் புராணங்களி லொன்றாகிய ஸ்கந்தபுராணத்தில் சங்கர சம்கிதையில் சொல்லப்பட்ட திருவாலவாய் மகிமை என்கிற ஸ்ரீ சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடல் அறுபத்து நான்கையும் 68-படலங்களாக விருத்தச் செய்யுள்களில் ஸ்ரீ பரஞ்சோதி முனிவர் அருளிச் செய்திருக்க, அதை யாவரும் எளிதிலுணர்ந்து நற்பயனடையுமாறு அதிகளை யெல்லாம் விடாமல் அப்படியே செய்யுட்களாகவும், மற்ற கவிகளை செந்தமிழ் நடையில் எழுதி சமயாசாரிகள் நால்வரின் திருவுருவப் படமும், இன்னும் 64-ஐதீகப் படங்களும் சேர்த்து சுத்தப்பிரதியாய் அச்சிட்டிருக்கிறது. கடவுளின் திருவிளையாடல்களையும், மகிமைகளையும், தத்துவங்களையும், அவதார விஷயங்களையும் அரிய விரும்புவோர் வாசிக்கவேண்டிய தவசியம்.

☞ இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 2-8-0

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

மனதில் நினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலாபலன்களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை அணா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம்

இந்த நூல் ஒன்றைப் படிப்பதால் உண்மையான பழைய கொக்கோக சாஸ்திரம், வாத்ஸாயன காமசூத்திரம், மேரிஸ்டோர்ஸ், ஹாவ்லாக் எல்லிஸ் முதலிய மேனாட்டுக் காம நூலாசிரியர்கள் எழுதிய விஷயங்களை யெல்லாம் அறிந்துகொண்டவ ராவீர்கள். இதில் காணும் சிற்றின்ப மர்மங்களும், லீலைகளும், கல்வி நுட்பங்களும் வேறு உலகில் எந்த நூலிலும் இல்லை என்னலாம். இதுவரை நாம் அறிந்துகொள்ளாத நூற்றுக்கணக்கான இன்பமடையும் முறைகளும், உண்மையாக உலகில் இன்பத்தை அடையவேண்டிய மார்க்கமும் விரிவாகவும் கண்ணைக் கவரும் பளபளப்பும் தளதளப்புமான காகிதத்தில் ஹாப்டோன் படங்கள் பலவுடன் வெளியிட்டிருக்கிறோம். இது சிற்றின்பத்தை முறையாக அனுபவிக்க எண்ணும் எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் கொள்ளைகொள்ளுவதாகும். மற்றைய போலி சிற்றின்ப நூல்கள் போலல்லாது ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் சாதிப்பிரிவு, அமுத நிலை, கல்வி முறை, லீலா முறைகள் இவைகளைப்பற்றியே விரித்துரைப்பது. இது தேசபந்து பத்திராதிபரும், ஆஸ்திக சங்கத் தலைவருமான சதாவதானம் தெ. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர் அவர்களே எழுதியதால், இதன் பெருமையை நாங்கள் மேலும் சொல்லவேண்டுவதில்லை. 64 லீலைகளும் பிறவும் ஒன்றும் விடாமல் ஆயிரக்கணக்கணக்கான மர்மங்கள் எழுதப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 3. தபாற் சேலவு அணா 6.

ஸ்ரீமதி வை. மு. கோதைநாயகி அம்மாள் எழுதிய நாவல்கள்.

வைதேகி (2-பாகங்கள்)	2–8–0	சண்பக விஜயம்	1–12–0
பத்மசுந்தரன் (2-பாகங்கள்)	2–8–0	கௌரீ முகுந்தன்	1–12–0
ராதாமணி (2-பாகங்கள்)	2–8–0	சுகந்த புஷ்பம்	1–0–0
சாருலோசனா (2-பாகங்கள்)	2–8–0	கோபால ரத்னம்	0–14–0
நவநீத கிருஷ்ணன்	2–0–0	வீரவஸந்தா	0–8–0
ருக்மிணீகாந்தன்	2–0–0	மாதவமணி	0–3–0

வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் நாவல்கள்.

	பாகங்கள்	ரூ. அ.		ரூ. அ.
பூர்ண சந்திரோதயம்	4	7–8	காளிங்கராயன் கோட்டை 2 பாகங்கள்	4–0
மதன கல்யாணி	3	4–8	விலாசவதி 2 பாகங்கள்	3–0
சௌந்தரகோகிலம்	3	6–0	பாலாமணி	2–8
திகம்பரசாமியார்	2	3–0	வஸந்தமல்லிகா	1–8
,, பால்யலீலை	2	5–0	வித்தியாசாகரம்	1–4
மாயாவிநோதப்பரதேசி	2	5–0	திவான்லொடபடசிங்	0–12
மேனகா	2	3–0	திலோத்தமா	0–12
கனகாம்புஜம்	2	2–12	மாணிக்கவாசகர்	0–8
மாயசுந்தரி		0–12	மங்கையர்பகட்டு	0–12

விலாசம்:- ஆரியன் புக் டிபோ,
19, தாண்டவராய முதலி தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

எமது சொந்தப் பிரசுரங்கள்.

இரத்தினபுரி இரகசியம் 6 பாகம் 11 10 0

இதில் மிக்க ஆச்சரியமுள்ளனவும், நெஞ்சு திடுக்கிடக்கூடியவையும், ஆதி முதல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளுமான சம்பவங்கள் நிறைந்துள்ளன. பலவித நடவடிக்கைகளையுடைய பாத்திரங்களுமிருப்பதால், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருஷ்டாந்த பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

ஞானசேல்வம்பாள் (5-பாகங்கள்) 9 10 0

நம்மிடம் இதுவரை வெளியாகியிருக்கும் அநேகம் நாவல்களில் இது தான் மிகப் பெரியது. "இரும்பைக் காந்தம் இழுக்கின்றவாறுபோல்" படிப்போர் மனத்தை இழுத்துக்கொள்ளத் தக்கது. கதை மிகப் பெரியதாயினும், வாசகர்களின் மனம் சிறிதும் அயர்ச்சியடையாமல் மேலும் ஆனந்தமாக முடிவுவரை யிருக்கும். சில பெண்கள் தங்களுக்கு மேலதிகாரிகளின்றித் தங்கள் இஷ்டம்போல் எங்கு முலவிச் சகல ஆடவர்களுடன் பழகிக்கொண்டிருப்பதால் நேரும் துன்பங்கள் இத்தன்மையன வென்பது நன்குவிளங்கும்.

நான்கு பாகம் வரை ஒவ்வொன்றுக்கு விலை ரூபா			2	0	0
ஐந்தாவது பாகம் மாத்திரம்	,,	,,	1	10	0
ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரர்களுக்கு ஐந்து பாகமும் சேர்ந்து வாங்கினால்	,,	,,	8	0	0

அமராவதி 2 பாகம் 4 0 0

இது மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த நாவல். ஒரு மனிதன் சுய நம்பிக்கையையும், நேர்மையான நடக்கையும், ஊக்கமுமுடையவனுயிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கட்டாயம் ஜெயம் பெறுவான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துக்களிலும் தப்பித்துக் கொண்டு கீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவானென்பதும் இதில் நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசம்பாவிதமெனத் தோன்றும் அநேக சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெறுவது வாசிப்போர்க்கு அளவற்ற மனமகிழ்ச்சியையளிக்கும்.

அற்புதமர்மங்கள் அல்லது ஆனந்தஸிங்கின் அஷ்டஜெயங்கள் 1 12 0

இது, மகா அற்புத மர்மங்களடங்கிய துப்பறியும் நாவல். இதில் எட்டு விசித்திரமான கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. எந்த நாட்டிலும் எப்பேர்ப்பட்ட யூகமுடையவர்களாலும், எவ்வித காரணத்தைக் கொண்டும், கண்டுபிடிக்க முடியாத அதியாச்சரியமான இரகசிய சம்பவங்கள் நிகழ்வதும், அவற்றை ஆனந்தஸிங்கு அதிகப் பிரயாசையுடனும், வெகு சாமர்த்தியத்துடனும் கண்டுபிடித்து உண்மையை வெளியாக்கிக் குற்றவாளிகளைத் தண்டனைக்குள்ளாக்குவதும், நிரபராதிகளுக்குத் துணைபுரிவதும், சத்தியத்தை நிலைநிறுத்துவதும், படிப்பவர்க்கு மிக்க மனோற்சாகத்தையும், ஆனந்தத்தையும், அறிவு விளக்கத்தையும் உண்டாக்கி, உலகத்திலுள்ள மனிதவர்க்கத்தவரின் இயற்கைகளையும் நன்கு விளக்கிக்காட்டும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்யவந்தனாக விளங்கிய தசரத பூபதிக்கு ஸ்ரீ ராமனாக அவதரித்த ஜகத் பிரபுவின் குணாதிசயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் உண்மை இதனைப் படிப்பவர்க்கு உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கும். இதனைப் படித்தால் அநேக ஞான நூற்களைப் படித்த பயனை ஒருங்கே யடைதல் கூடும். ஸ்ரீராம பூஜா விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புஸ்தகம் சுமார் 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலீஷ் கிளேஸ் காகிதத்தில் டபுள் க்ரௌன் 4-பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 4.

நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

சோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், 9-கிரகங்களை 12-இராசில் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவைகளைக் கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 1,2,3,4,5,6,7-கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறுவிதமாக மாறி யிருப்பினும் அவைகட்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதன் விலை அணா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

அயக்காந்த செந்தூரமும்.

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந்தூரத்தைக் காட்டிலும் தேகபலத்தைத் தரும் ஔடதம் வேறொன்றுமில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும் கனவான்களே!

இந்த லேகிய செந்தூரங்கள் சாமான்யமானவையல்ல. அபாரமான பலத்தைத் தரக்கூடிய சக்தி அமைந்துள்ளவை. உறுதியாய் இவற்றை நம்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவையிலேயே இவற்றின் விசேட குணம் நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலைரோகம், குன்மரோகம். பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு. பித்த வப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுஹீனம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல் நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நாம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிஞ்சின இலேகிய பஸ்பம் வெறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, நகக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவை யென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தகும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாப்ஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீங்கிவிடும். அப்படி நீங்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதரம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷை லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையில்லை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு நம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதரம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தப்பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிகமாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட சூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பலகாராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனாவசியம். இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அணா 6. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பினாங்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்கூலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பினாங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுபப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழுதவன் சிரிப்பான்!!

இதில் குணமில்லையென்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இனாம்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஓர் ஔஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனானி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாள்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், நட்டுவாய்க்காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளடங்கியது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி அணா 4. டஜன் 1-க்கு ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்கூலி இனாம். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவி தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுநிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ஞாபக சக்தியையும், முகவசீகரத்தையும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை நல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சேராது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா 12. தபாற்கூலி வேறு.

கண்நோய் மருந்து

இது கண்நோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலை பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணாக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஔஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ.6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கஸ்தூரி மாத்திரை

சரீரமானது யாதொரு அபாயத்தையும் அடையாதிருக்க விரும்புவோர் பிரதிதினம் ஆகாரத்திற்குப்பின் தாம்பூலத்துடனாவது தனியாகவாவது இதைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இது தந்த நோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு, ஜலதோஷம் இவைகளைக் கண்டித்தும, ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கி வாயிலுள்ள அசுத்த நாற்றத்தைப் போக்கி வாய்ப்புண் முதலியவைகளைத் தடுத்தும் சுகமுறச் செய்யும். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இதனை உபயோகித்தால் பிரசவகாலங்களில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய ரோகங்களினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் ஈளை, இருமல், சுரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்று முதல் 4-மாத்திரைகள் கொடுக்கச் சுகமுண்டாகும். இது சர்வ குடும்பங்களிலும் இருக்க வேண்டிய முக்கிய ஔஷதம். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்கியூர் என்னும் க்ஷய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், க்ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ்வியாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊறிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெ' கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடு

'பதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமா

கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கூலி வே

லட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடம்றிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு சொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணா 6.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அநுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக் காயங்கள், நரம்புச்சுளுக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த டண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்வினால் உண்டாகும் கொடூரமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய நோய்களுக்குக் கைகண்ட ஔஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணா 4.
1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகலட்சணமும் வசீகரமு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதையடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அநுபவ மருந்து இது. பத்தியங் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மத

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளாதிருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4.
வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் படர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணா 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷீன்

இவ்வாச்சரியமான மெஷீன் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு நேர்த்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு

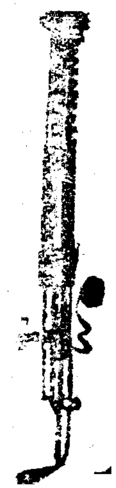

இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூஇலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். பத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப்பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இணை கூட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலை தரு,

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, ஈறு வளர்ந்திருத்தல், வாய்ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண் டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அணு 2. 6-டப்பிகள் அணு 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைகட்கு அரை பில்லையும், மற்றவர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அணு 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியினலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினலாவது இளைத்துப்போ யிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனல் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

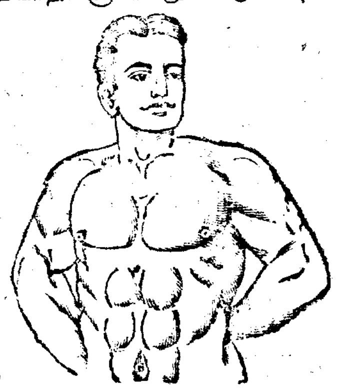

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினலாவது, புழுவெட்டினலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனல் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் காந்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசீகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகததில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்ஷயரோகத்தை க்ஷணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேகதிடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆண்மலடு சொன்னலும் சொல்ல லாகும்
அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை;
என்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில்
இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால்
ஊன்மிகுந்தால் புழுதரித்தால் உதிரங் கெட்டால்
ஓங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால்
தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால்
தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சொறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காசு அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷை குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திடீரென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுளான கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல
தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், வரம்பற்ற போக நுகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் உண் ...க்கி ஒரு விதமான சுறு ...பையும் கொடுக்கும்.

இதுவன்றி வேறு எந்த நோயினலுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினல் நீங்கும். இரத்த விர்த்தியை யுண்டாக்கி நரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றுது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான ... தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

...ட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, ...

ருதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்றுவலி, ஜுரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், மூர்ச்சையாகுதல், மார்பு படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

படுக்கை அறைப் படங்கள்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை போடோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்களாக்களிலும், படுக்கை அறையிலும் சிங்காரிக்கவேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்பல மாதிரியாக நடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளையும் போடோ மூகத்திற் காணலாம். 12-கொண்ட 1-ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

டேபில் டைம்பீஸ் இனம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம் பீஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும 5 வருஷம் உத்திரவாதம். மூந்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் வி பிரத்தியேகம்.

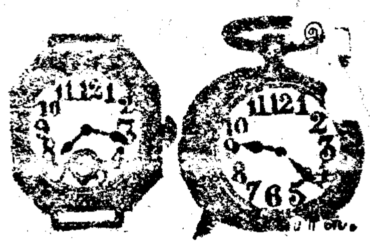

தனலட்சுமி டிபோ, கெ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, ப